VERDENSKRISE
OG
VEIEN TIL FRED

VERDENSKRISE
OG
VEIEN TIL FRED

En samling av taler og brev

av

Mirza Masroor Ahmad

Imam og overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at, femte etterfølger til Den utlovede Messias[as], måtte Allah den Allmektige hjelpe ham.

Verdenskrise og veien til fred

En samling av taler og brev
av
Hazrat Mirza Masroor Ahmad, overhode for den verdensomspennende muslimske Ahmadiyya-bevegelsen.

Norsk oversettelse av World Crisis and the Pathway to Peace.

Først utgitt i Storbritannia i 2013
© Islam International Publications Ltd.

Utgitt av:
Islam International Publications Ltd.
Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ
UK

Vil du vite mer, kontakt:
Ahmadiyya Muslim Jama'at Norway
Sørenbulls vei 1
1051 Oslo

www.alislam.org/www.ahmadiyya.no

Det er forbudt å trykke eller oversette uten skriftlig tillatelse fra utgiver.

ISBN: 978-1-84880-721-1

INNHOLD

Om forfatteren ..... *vii*
Innledning ..... *xi*

Taler

Islamske perspektiver på den globale krisen 3
Islamske lære om lojalitet og kjærlighet til sin nasjon 23
De tilintetgjørende konsekvensene av en atomkrig og det kritiske behovet for absolutt rettferdighet 37
Veien til fred - rettferdige relasjoner mellom nasjoner 59
Nøkkelen til fred - Global enhet 89
Kan muslimer integreres i vestlige samfunn? 111

Brev til verdens ledere

Brev til Hans Hellighet pave Benedikt XVI 131
Brev til Israels statsminister 137
Brev til presidenten for Den islamske republikken Iran 141
Brev til USAs president 145
Brev til statsminister i Canada 149

Brev til kongen av Saudi Arabia 153
Brev til statsminister i Kina 157
Brev til Storbritannias statsminister 161
Brev til forbundskansler i Tyskland 165
Brev til Frankrikes statsminister 169
Brev til dronningen av Storbritannia 175
Brev til Irans åndelig overhode 181

Fra forleggeren 185
Ordforklaring 189

OM FORFATTEREN

Hans Hellighet, Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V[aba], er øverste overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at. Han er den femte etterfølger og oldebarn av Den utlovede Messias og Reformator, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad[as] fra Qadian.

Hans Hellighet ble født 15. september 1950 i Rabwah, Pakistan. Hans far het Mirza Mansoor Ahmad, og hans mor het Nasirah Begum Ahmad. Etter å ha fullført sin mastergrad i landbruksøkonomi i 1977 fra Agriculture University i Faisalabad, Pakistan, viet han formelt sitt liv til tjeneste for islam. Hans altruistiske anstrengelser brakte ham til Ghana i 1977, hvor han i flere år virket som rektor ved ulike skoler styrt av Ahmadiyya Muslim Jama'at. Han hjalp til med å innvie Ahmadiyya Secondary School i Salaga (Ghana), hvor han virket som rektor i de første to årene til skolen.

Etter å ha blitt valgt til den livsvarige stillingen som Khalifah (kalif) for Ahmadiyya Muslim Jama'at den 22. april 2003, er han nå den verdensomspennende åndelige og administrative overhode for en internasjonal religiøs organisasjon med flere titalls millioner medlemmer i over 200 land.

Etter at han ble valgt til Khalifah, har Hans Hellighet ledet en global kampanje for å spre islams fredelige budskap gjennom alle former for trykte og digitale medier. Under hans ledelse har nasjonale avdelinger til Ahmadiyya Muslim Jama'at lansert kampanjer som reflekterer islams sanne og fredelige lære. Ahmadiyyamuslimer over hele verden er engasjert på grasrotnivå i å distribuere "fred"-pamfletter til både muslimer og ikke-muslimer, holde interreligiøse symposier og fredssymposier og holder utstillinger av Den hellige Koranen for å vise dens sanne og edle budskap. Disse kampanjene har fått global mediedekning og viser at islam forfekter fred, lojalitet til det landet man bor i og å tjene menneskeheten.

I 2004 lanserte Hans Hellighet den årlige National Peace Symposium hvor gjester fra alle samfunnslag kommer sammen og utveksler ideer for fremming av fred og harmoni. Hvert år samler symposiet mange ministre, parlamentarikere, politikere, religiøse ledere og andre notabiliteter.

Hans Hellighet har reist rundt i verden for å fremme og tilrettelegge for å tjene menneskeheten. Under ledelsen til Hans Hellighet har Ahmadiyya Muslim Jama'at bygget flere skoler og sykehus som sørger for fasiliteter av høy standard i fjerntliggende deler av verden.

Hans Hellighet, Mirza Masroor Ahmad[aba], bor for tiden i London, England. Som åndelig leder for ahmadiyyamuslimer i hele verden, fremmer han islams sak med stor kraft gjennom et forfriskende budskap om fred og medfølelse.

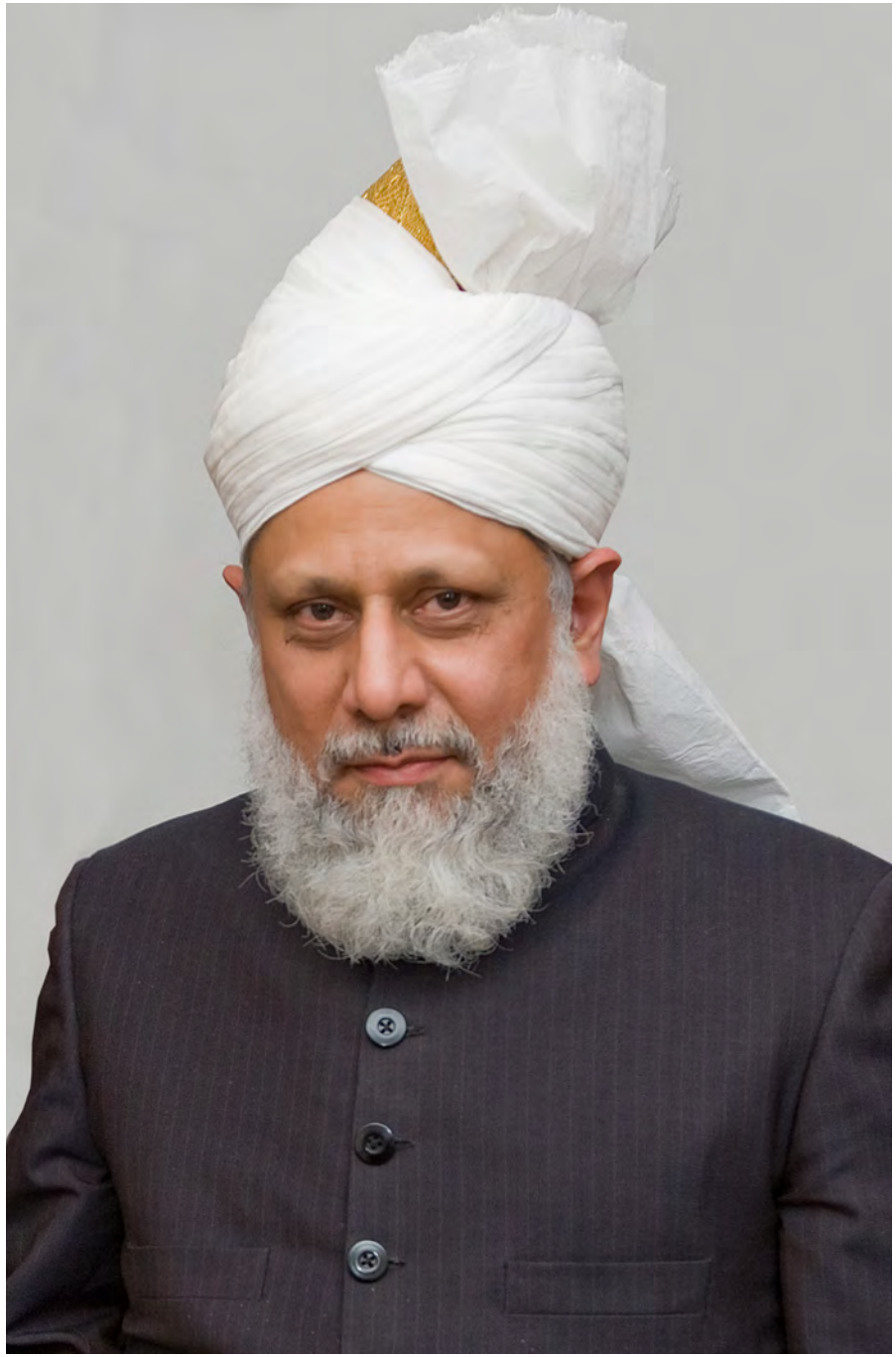

Hazrat Mirza Masroor Ahmad
Khalifatul-Masih Vaba

INNLEDNING

Verden går gjennom svært turbulente tider. Den globale økonomiske krisen fortsetter å åpenbare nye og stadig mer alvorlige farer nesten hver uke. Stadig finner vi likheter til perioden før annen verdenskrig, og det synes klart at verden beveges mot en forferdelig tredje verdenskrig i et enestående tempo. Det er en overveldende følelse av at ting raskt holder på å komme ut av kontroll, og at folk ser etter noen som vil tre fram og tilby konkret og stødig veiledning som de kan ha tillit til. En som taler deres hjerter og sinn og gir dem håp om at det finnes en vei som kan føre til fred. Konsekvensene av en kjernefysisk krig er så katastrofale at ingen tør å tenke på dem.

I denne boken har vi samlet veiledning av Hazrat Mirza Masroor Ahmad, leder for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at. Etter hvert som hendelser har funnet sted de siste årene, har han uredd kunngjort for verden hvor ting er på vei - ikke for å skape frykt, men for å forberede dem til å tenke på

hvordan verden har kommet til denne tilstanden; og hvordan den kan avverge katastrofen, og stake ut en kurs mot fred og sikkerhet for alle mennesker som bor i denne globale landsbyen. Han har likefrem proklamert at den eneste måten å sikre fred i verden er ved å slutte seg til ydmykhetens og rettferdighetens vei, og ved å vende seg til Gud i ydmykhet og underdanighet; ved at mennesket blir humant; ved at de sterke behandler de svake med verdighet, respekt og rettferdighet; ved at de svake og fattige også viser takknemlighet og følger sannhetens og rettferdighetens vei; og ved at alle vender seg til sin Skaper i total ydmykhet og oppriktighet. Gang på gang har han minnet om at veien tilbake fra randen av katastrofe er at nasjoner setter rettferdighet som et absolutt krav for hverandre. Selv om det er fiendskap mellom dem må de fortsette å være rettferdige, fordi historien har lært oss at dette er den eneste måten å eliminere alle spor av fremtidig hat, og dermed bygge en varig fred.

Dette er Den hellige Koranens lære som han har lagt vekt på i sine brev til verdens ledere:

> **Fiendskap mot et folk, selv det at de holdt dere borte fra den Hellige moské, skal ikke forlede dere til synd slik at dere begår overtredelser. Og bistå hverandre i rettskaffenhet og gudsfrykt, og bistå ikke hverandre i synd og overtredelser, og frykt Allah, sannelig Allah er streng til å gripe.**(sure. 5: vers. 3)

I sitt brev til Israels statsminister, skrev han:

> Derfor er det min anmodning til deg at i stedet for å lede verden inn en verdenskrig; gjør ditt ytterste for å redde verden fra en global katastrofe. I stedet for å løse tvister med makt, bør du prøve å løse dem gjennom dialog, slik at vi kan gi våre fremtidige generasjoner en lys framtid i gave, i stedet for å gi dem funksjonshemminger og defekter.

> Til presidenten av Den islamske republikk Iran, formante han:

> Det er for tiden stor uro og rastløshet i verden. I enkelte områder har det brutt ut småskala-kriger, mens andre steder handler supermaktene i påskudd av å forsøke å få til fred. Hvert land er engasjert i enten å hjelpe eller motsette seg andre land, men kravene for rettferdighet blir ikke oppfylt. I de nåværende omstendighetene i verden, er det med beklagelse at vi kan se at grunnlaget for enda en verdenskrig allerede er lagt.

Til president Obama, sa han:

> Som vi alle vet, de viktigste årsakene til den andre verdenskrig var svikt i Folkeforbundet og den økonomiske krisen som begynte i 1932. I dag hevder ledende økonomer at det er mange paralleller mellom den nåværende økonomiske krisen og den i 1932. Vi ser at politiske og økonomiske problemer igjen har ført til kriger mellom mindre

> nasjoner, og til at intern splid og misnøye florerer i disse landene. Dette vil til slutt resultere i at visse krefter oppnår regjeringsmakt og fører oss til en verdenskrig. Hvis konflikter i de mindre landene ikke kan løses gjennom politikk eller diplomati, vil det føre til dannelsen av nye blokker og grupperinger i verden. Dette vil være forløperen for utbruddet av en tredje verdenskrig. I stedet for å fokusere på verdens utvikling, tror jeg det derfor nå er mer viktig og faktisk essensielt at vi snarest øker vår innsats for å redde verden fra denne ødeleggelsen. Det er et presserende behov for at menneskeheten kjenner sin Ene Gud, vår Skaper, da dette er den eneste garantien for menneskehetens overlevelse; ellers vil verden raskt fortsette mot selvødeleggelse

Til Folkerepublikken Kinas statsminister Wen Jiabao, skrev han:

> ”Det er min bønn at verdens ledere handler med visdom og ikke tillater at gjensidig fiendtlighet mellom nasjoner og folk i en liten skala, å bryte ut i en global konflikt.”

Og til Storbritannias statsminister, skrev han:

> Det er min anmodning at vi må prøve vårt beste for å slukke hatets flammer på alle nivåer og i alle retninger. Bare hvis vi lykkes i dette arbeidet, vil vi være i stand til å garantere en lysere framtid for våre kommende generasjoner. Men hvis vi mislykkes i denne oppgaven, bør det være ingen tvil i våre sinn at våre fremtidige generasjoner overalt vil måtte bære de forferdelige konsekvenser

> av kjernefysisk krigføring. Og de vil aldri tilgi sine eldre for å ha ledet verden inn i en global katastrofe. Jeg minner deg igjen på at Storbritannia også er et av de landene som har innflytelse både i den utviklede verden så vel som i utviklingsland. Du kan veilede denne verden, hvis du ønsker det, ved å oppfylle kravene for likhet og rettferdighet. Dermed bør Storbritannia og andre stormakter spille sin rolle for å etablere fred i verden. Måtte Gud den Allmektige gjøre det mulig at du og andre verdens ledere forstår dette budskapet

Det er vår oppriktige bønn at veiledningen som er samlet her, kan være en kilde til veiledning for menneskeheten i denne farlige tiden; således ved å handle etter prinsippene om rettferdighet og ydmykhet og vendt mot Gud, kan mennesket bli velsignet med en varig fred!
(Amin).

Forlegger

TALER

ISLAMSKE PERSPEKTIVER PÅ DEN GLOBALE KRISEN

DET BRITISKE PARLAMENTET, THE HOUSE OF COMMONS
LONDON, UK, 2008

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih Vaba leverer hovedtalen i House of Commons

Official tour of the House of Commons, courtesy of Justine Greening MP

*Sittende: Lord Avebury (Liberal Democrats' talsmann for Utenriksdepartementet), Hazel Blears MP (statssekretær for Communities and Local Government), Hazrat Mirza Masroor Ahmad (Khalifatul-Masih V), Justine Greening MP (Shadow Minister for the Treasury), Gillian Marron MP, Louise Hyams (Lord Mayor for Westminister), Stående: Jeremy Hunt MP (Shadow Secretary of State for Culture, Media and Sport), Rafiq Hayat (nasjonal leder Ahmadiyya Muslim Association UK), Virendra Sharma MP, Malcolm Wicks MP, Rob Marris MP, Simon Hughes MP (president for Liberal Democrats), Martin Linton MP, Alan Keen MP.

Forord

En historisk tale holdt av Hazrat Mirza Masroor Ahmad[aba], Khalifatul-Masih V, overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at. Den ble holdt ved House of Commons (Underhuset i Det britiske parlamentet) den 22. oktober 2008.

Mottakelsen var organisert av Justine Greening, parlamentsmedlem for Putney (London), hvor Fazl-moskeen er lokalisert, og som er hovedkvarteret for Ahmadiyya Muslim Jama'at. Mottakelsen var til ære for 100 års jubileet for Kalifatet i Ahmadiyya.

Blant deltakerne på mottakelsen var parlamentsmedlemmene Gillian Merron, Rt Hon Hazel Blears, Alan Keen, Dominic Grieve, Simon Hughes og Lord Eric Avebury og også mange andre anerkjente representanter for pressen, politikere og akademikere.

Islamske perspektiver på den globale kriser

Bismillāhir-Raḥmānir-Raḥīm—I Allahs navn, Den Nåderike, Den Evige Barmhjertige.

Aller først ønsker jeg å takke alle de ansette og ærede gjestene, parlamentsmedlemmene og Right Honourables (medlemmer av Overhuset), som har tillatt en leder for en religiøs organisasjon å si noen ord til dere. Jeg er særlig takknemlig overfor vår respekterte Justine Greening, parlamentsmedlem fra vårt område, som har gjort så mye for organiseringen av denne begivenheten for en liten menighet tilhørende hennes valgkrets i anledningen av 100 års jubileum for dens kalifat. Dette viser hennes storhet, åpenhjertighet og hennes omtanke for følelsene til alle folk og samfunn i hennes valgkrets.

Til tross for at Ahmadiyya Muslim Jama'at er en liten menighet, er den en ledende representant for islams sanne lære. Imidlertid må jeg si at enhver ahmadiyyamuslim som bor i Storbritannia er en ekstremt lojal borger av landet og elsker det; og dette skyldes

læren til vår Profet[sa] som instruerte oss at å elske ens land er en integrert del av ens tro[1]. Islams lære har blitt videre utdypet og fremhevet av grunnleggeren av Ahmadiyya-menigheten, som vi anser for å være Den utlovede Messias og reformatoren for denne tidsalder.

Han sa at ved å stå frem hadde Gud den Allmektige lagt to byrder på ham. Den ene er forpliktelsene overfor Gud, og den andre er forpliktelsene overfor Guds skapelse. Han sa videre at å utføre forpliktelsene man har overfor Guds skapelse var den mest vanskelige og ømfintlige utfordringen[2]. *

Kanskje frykter dere, med referanse til Kalifatet, at en tid vil kunne komme hvor historien gjentar seg og at kriger vil starte som et resultat av denne formen for lederskap. La meg imidlertid forsikre dere om at selv om denne anklagen rettes mot islam, vil, med Guds Vilje, Kalifatet i Ahmadiyya alltid være kjent som den fremste representant for fred og harmoni i verden, og likeså være lojal mot landet medlemmer bor i. Kalifatet i Ahmadiyya er også her for å forevige og fortsette misjonen til Messias og Mahdi, så derfor er det absolutt ingen grunn til å frykte Kalifatet. Dette Kalifatet trekker oppmerksomheten til menighetens medlemmer henimot å oppfylle disse to forpliktelsene for hvilke Den utlovede Messias kom, og, som en konsekvens, prøver å skape fred og harmoni i verden.

På grunn av den begrensede tiden, vil jeg nå komme til hovedtemaet. Hvis vi objektivt undersøker de siste århundrene, vil vi

1 Tafsir-e-Haqqi, Surah al-Qasas, nr. 86, og Fathul-Bari fi Sharh Sahih al-Bukhari, Babo Qaulillahi Ta'ala Wa'tul-boyuta... og Tohfatul-Ahwadhi Sharho Jami' it-Tirmadhi, Babo Ma Yaqul.

2 Malfuzat, vol.1, p.326

finne at krigene i denne perioden egentlig ikke var religiøse kriger. De var mer av geopolitisk natur. Selv i dagens konflikter og fiendtligheter mellom nasjoner, finner vi at de oppstår ut i fra politiske, territorielle og økonomiske interesser.

Jeg frykter, i lys av den retningen tingene beveger seg i dag, at den politiske og økonomiske dynamikken til verdens land vil kunne lede til en verdenskrig. Ikke bare preger dette de fattige nasjonene, men også de rike nasjonene påvirkes av dette. Det er derfor stormaktenes plikt å sette seg ned og finne en løsning for å redde menneskeheten fra sammenbruddets rand.

Storbritannia er også av de land som kan utøve og utøver innflytelse i den utviklede verden så vel som i utviklingsland. Dere kan vise vei for verden, hvis dere ønsker, gjennom å oppfylle kravene til likhet og rettferdighet.

Hvis vi betrakter den nære fortid, ser vi at Storbritannia hersket over mange land og etterlot seg en høy standard av rettferdighet og religiøs frihet, spesielt i det indiske og pakistanske subkontinent. Ahmadiyya Muslim Jama'at har bevitnet dette, og grunnleggerenas av Ahmadiyya-menigheten roste den britiske regjeringen mye for dens rettferdighetspolitikk og religionsfrihet. Da grunnleggerenas av Ahmadiyya-menigheten gratulerte Hennes Majestet dronning Victoria med sitt diamantjubilé, og ga henne islams budskap, ba han spesielt om, i lys av måten den britiske regjeringen oppfylte betingelsene knyttet til rettferdighet og likhet, at Gud den Allmektige måtte belønne den rikelig.

Så vår historie viser at vi alltid har anerkjent denne rettferdigheten når den enn ble vist av Storbritannia, og vi håper rettferdighet også i fremtiden vil være en definerende karakteristikk ved

den britiske regjering, ikke bare i religiøse saker, men i alle saker, og at dere aldri glemmer deres gode kvaliteter fra tidligere.

I disse dager er det stor agitasjon og uro i verden. Vi er vitne til oppkomsten av småskala-kriger, mens andre steder hevder supermaktene at de prøver å skape fred. Hvis kravene til rettferdighet ikke oppfylles, vil ilden og flammene fra disse lokale krigene kunne eskalere og omslutte hele verden. Det er derfor mitt ydmyke ønske at dere redder verden fra ødeleggelse.

Nå vil jeg kort nevne hva islams lære er angående det å skape fred i verden, eller hvordan fred kan bli etablert i verden i lys av denne lære. For å skape fred i verden er det min bønn at de som til å begynne med er adressert, det vil si muslimene, blir i stand til å følge den, men det er alle lands plikt, alle supermaktene og regjeringer, å handle etter den.

I disse dager og denne tid, når verden bokstavelig talt har skrumpet til en global landsby på en måte man ikke tidligere kunne ha forutsett, må vi forstå våre forpliktelser som mennesker og må prøve å rette oppmerksomhet mot å løse de menneskerettighetssakene som kan hjelpe med å skape fred i verden. Det er klart at dette forsøket må baseres på fair play og gjennom å oppfylle alle kravene til rettferdighet.

Blant dagens problemer har et problem, hvis ikke direkte, så indirekte, oppstått på grunn av religion. Visse grupper av muslimer anvender ulovlige metoder og selvmordsbombere. De bomber i religionens navn for å drepe og skade ikke-muslimer, både soldater og uskyldige sivile, og samtidig for å brutalt drepe uskyldige muslimer og barn. Denne onde handlingen er i følge islam helt uakseptabelt.

På grunn av denne grusomme adferden til noen muslimer, har et helt feil bilde utviklet seg i ikke-muslimske land, og som et resultat snakker noen deler av samfunnet åpent mot islam, mens andre, selv om de ikke snakker åpent, ikke har et godt inntrykk av islam i sine hjerter. Dette har skapt mistro mot muslimer i hjertene til folk fra Vesten og ikke-muslimske land, og på grunn av denne adferden til noen få muslimer, har situasjonen i stedet for å ha blitt bedre, gjort at reaksjonen til ikke-muslimer blir verre for hver dag.

Et klart eksempel på denne feilaktige reaksjonen er angrepet på den hellige Profetenssa karakter og på Den hellige Koranen, muslimenes Hellige Bok. I dette henseende har adferden til britiske politikere, uansett parti, og til de intellektuelle i Storbritannia, vært annerledes enn den vist av politikere i visse andre land, og jeg takker dere for det. Hvilken nytte kan komme av å såre slike vare følelser annet enn å øke hat og motvilje. Dette hatet får visse muslimske ekstremister til å begå "uislamske" handlinger, som igjen gir flere ikke-muslimer muligheten til å markere sin motstand.

Men de som ikke er ekstremister, og som elsker islams hellige Profet[sa] dypt, blir veldig såret av disse angrepene, og i dette henblikk er Ahmadiyya Jama'at (menighet) i forgrunn. Vår aller viktigste enkeltstående oppgave er å vise verden den perfekte karakteren til Den hellige Profeten[sa] og islams vakre lære. Vi, som respekterer og holder i ære alle profetene (fred være med dem alle) og betrakter dem alle for å være Guds sendebud, kan ikke si noe respektløst om noen av dem; men det gjør oss vondt når vi hører grunnløse og usanne anklager mot vår Profet[sa].

I disse dager, når verden igjen begynner å dele seg i blokker, det er en opptrapping av ekstremisme og den finansielle og

økonomiske situasjoner forverres, er det et presserende behov for å få en ende på alle typer hat og å legge grunnlag for fred. Dette kan kun skje gjennom å ta hensyn til hverandres følelser. Hvis dette ikke blir gjort på riktig måte, med oppriktighet og med anstendighet, vil dette eskalere til ukontrollerbare forhold. Jeg setter pris på at økonomisk robuste vestlige nasjoner med sjenerøsitet har tillatt folk fra fattige eller underutviklede land å bosette seg i deres respektive nasjoner, hvoriblant det også er muslimer.

Sann rettferdighet krever at følelsene og den religiøse praksis til disse folkene også respekteres. Dette er måten hvorpå folks sinnsro kan ivaretas. Vi må huske på at når en persons sinnsro forstyrres, blir samfunnets sinnsro også påvirket.

Som jeg sa tidligere, er jeg takknemlig overfor de britiske lovgivere og politikere for deres oppfyllelse av kravene til rettferdighet og for ikke å forstyrre i dette henseende. Dette er faktisk islams lære gitt til oss av Den hellige Koranen. Den hellige Koranen erklærer at:

> **Det skal ikke være tvang i religionen...** (Kapittel. 2: Vers. 257)

Dette budet imøtegår ikke bare alle anklagene om at islam ble spredt med sverdet, men sier også til muslimene at det å akseptere en tro er en sak mellom mennesket og dets Gud, og at dere ikke på noen måte skal blande dere inn i dette. Enhver er gitt lov til å leve i henhold til sin tro og å utføre sine religiøse ritualer. Hvis det imidlertid er en handling utført i religionens navn som skader andre og går imot landets lover, da kan dette landets rettshåndhevelse komme i virkning, fordi hvis det er noen grusomme skikker som

blir praktisert i noen religion, kan dette ikke være læren til noen Guds profet.

Dette er det grunnleggende prinsipp for å skape fred både på det lokale plan så vel som på det internasjonale plan.

Dessuten lærer islam oss at hvis som et resultat av at du forandrer din religion, noen samfunn eller gruppe eller regjering prøver å blande seg inn i din overholdelse av dine religiøse praksiser, og situasjonen etter dette endres i din favør, må du alltid huske på at du ikke må bære på nag eller skadefryd. Du må ikke tenke på å ta hevn, men bør snarere skape fred og balanse. Den hellige Koranen sier:

> Å dere som tror, vær standhaftige for Allah (idet dere er) vitner med rettferdighet. Og la ikke fiendskap til et folk forlede dere til synd, så dere ikke handler rettferdig. Vær rettferdige! - det er nærmere gudsfrykt. Og frykt Allah, sannelig Allah er vel vitende om det dere gjør (kapittel. 5: vers. 9)

En slik lære skaper fred i samfunnet. Vik aldri fra rettferdighet, selv ikke når det gjelder din fiende. Islams tidlig historie viser oss at denne læren ble fulgt og at alle kravene til rettferdighet ble oppfylt. Jeg kan ikke gi for mange eksempler på dette, men historien bærer vitnesbyrd om at Den hellige Profeten[sa], etter seieren over Mekka, ikke tok hevn over de som hadde forfulgt ham, men tilga dem og lot dem følge sine respektive religioner. I dag kan fred kun bli etablert hvis alle kravene til rettferdighet blir møtt overfor fienden, ikke bare i krigen mot religiøse ekstremister, men også i alle andre kriger. Og kun en slik fred er langvarig.

I forrige århundre ble to verdenskriger utkjempet. Hva enn årsakene var, hvis vi ser grundig, ser vi at bare én årsak skiller seg ut: og det er at rettferdigheten ikke ble forvaltet på en riktig måte ved det første tilfellet. Som er reaksjon, viste det som ble ansett å være en slukket ild seg for å være glødende kull som fortsatte å brenne sakte, og som omsider gikk opp i flammer og omhyllet hele verden for andre gang.

I dag er det en økende uro, og kriger og handlinger for å bevare freden begynner å bli forløperne for enda en verdenskrig. Dessuten vil de nåværende økonomiske og sosiale problemene være en kilde til en forverring av situasjonen.

Den hellige Koranen har gitt noen gyllne prinsipper for å skape fred i verden. Det er et etablert faktum at grådighet leder til økt fiendskap. Noen ganger manifesterer den seg gjennom territoriell ekspansjon eller tilraning av naturressurser, eller, sannelig, gjennom å gi visse grupper overherredømme over andre. Dette leder til overgrep, enten det skjer gjennom nådeløse despoter som frarøver folket deres rettigheter og hevder sitt herredømme gjennom å forfølge sine egne interesser, eller det skjer gjennom invaderende styrker. Noen ganger når gråten og sorgen til de undertrykte menneskene resten av verden.

Uansett så har vi blitt lært følgende gyllne prinsipp av islams hellige Profet[sa], som er: Hjelp både den undertrykte og undertrykkeren.

Disiplene til Profeten[sa] sa at de forsto det å hjelpe den undertrykte, men hvordan kunne de hjelpe en ond person? Profeten[sa] svarte: "Gjennom å hindre ham fra å handle ondt, fordi hans gjentatte onde handlinger vil gjøre ham fortjent til Guds straff." Altså at dere av barmhjertighet må prøve å redde ham. Dette prinsipp

strekker seg fra det minste samfunnsnivå til det internasjonale nivå. I denne sammenheng sier Den hellige Koranen:

> Og hvis to parter blant de troende strides, så stift fred mellom dem. Hvis en av dem deretter begår overgrep mot den andre, så bekjemp den som begår overgrep, inntil den vender tilbake til Allahs befaling. Så hvis den vender tilbake, slutt da fred mellom dem med rettferdighet, og behandle dem likt, for Allah elsker visselige de rettferdige. (sure. 49: vers. 10)

Selv om denne lære omhandler muslimer, vil det å følge dette prinsipp kunne legge grunnlaget for internasjonal fred.

Selv om denne lære omhandler muslimer, vil det å følge dette prinsipp kunne legge grunnlaget for internasjonal fred. Det har blitt forklart at for å ivareta fred, er det viktigste kravet rettferdighet. Og hvis, til tross for at man holder seg til prinsippet om rettferdighet, arbeidet med å skape fred ikke virker, da skal man gå sammen og kollektivt bekjempe den part som har begått aggresjon, og fortsette med det inntil den part som har begått overgrep er klar til å slutte fred. Når den part som har begått aggresjon er klar for å slutte fred, er kravet til rettferdighet: søk ikke hevn, ikke påfør restriksjoner eller embargo. Hold med alle midler tilsyn med den part som begikk overgrep, men prøv samtidig å forbedre dennes situasjon.

For å få en slutt på den ufred som hersker i noen av verdens land i dag – og dessverre er noen muslimske land fremtredende blant disse – må det undersøkes, i særdeleshet av de nasjoner som

besitter vetomakt, hvorvidt rettferdigheten ivaretas. Når enn det er behov for hjelp, ber man om hjelp fra de mektige nasjonene.

Som jeg nevnte tidligere, bevitner vi det faktum at historien til den britiske regjering viser at den alltid har tatt hensyn til rettferdighet, og dette har oppmuntret meg til å dra deres oppmerksomhet mot noen av disse sakene.

Et annet prinsipp som vi har blitt lært for å gjenskape fred i verden er å ikke begjære andres rikdom.

Den hellige Koranen sier:

> **Og la ikke ditt øye vandre langt til det, som Vi har forsynt noen klasser av dem med, av denne verdens glans for at Vi skal prøve dem. Og din Herres forsyning er bedre og mer varig.** (sure. 20: vers. 132)

Grådighet som resultat av misunnelse over andres rikdom er en kilde til økt uro i verden. På det personlige plan har det å holde tritt med ens nabos rikdom (engelsk ordtak: "Keeping up with the Joneses") resultert til endeløs grådighet og ødelagt den sosiale freden. Konkurranse på nasjonalt nivå basert på grådighet startet og ledet til ødeleggelse av verdensfreden. Dette bevitnes av historien, og enhver fornuftig person kan forstå at begjæret for andres rikdom skaper økt misunnelse og grådighet og er kilden til nederlag.

Det er derfor den Allmektige Gud sier at en må holde øye med ens egne ressurser og prøve å dra nytte av dem. Forsøket på å erobre territorier skyldes ønsket om å dra nytte av det områdes

naturressurser. At nasjoner grupperer seg og sterke blokker dannes skyldes ønsket om å oppdrive andre lands naturressurser. I dette henseende har flere forfattere som tidligere har jobbet som rådgivere for myndighetene, skrevet bøker hvor de beskriver hvordan noen nasjoner prøver å få kontroll over andre lands ressurser. I hvilken grad forfatterne er ærlige, vet de best selv, og Gud vet best, men det bildet som fremtrer etter å ha lest disse beretningene skaper alvorlig bekymring i hjertene til de som er lojale overfor sine fattige nasjoner, og er en viktig årsak til økt terrorisme og kappløpet om masseødeleggelsesvåpen.

Nå for tiden betrakter verden seg mer nøktern, bevisst og dannet enn tidligere. Selv i de fattige land finnes det slike intelligente sjeler som virkelig har utmerket seg i utdannelse i sine respektive fagområder. Høyt intellektuelle sinn jobber sammen i verdens store forskningssentre. Under slike omstendigheter kunne man tenke seg at folk gikk sammen og sammen prøvde å få en slutt på gale tenkemåter og tidligere tiders galskap som hadde resultert i fiendskap og ledet til forferdelige kriger. Det gudgitte intellekt og vitenskapelig fremskritt burde ha blitt brukt for menneskehetens beste og for å skape akseptable metoder for å dra nytte av hverandres ressurser.

Gud har skjenket enhver nasjon naturressurser som burde ha blitt utnyttet til det fulle for å gjøre verden om til et fredelig sted. Gud har skjenket mange land et perfekt klima og miljø for å dyrke ulike avlinger. Hadde riktig planlegging for å bruke moderne landbruksteknologi blitt fulgt, ville økonomien ha blitt styrket og sult ville ha blitt utryddet fra verden.

De land som har blitt skjenket mineralressurser bør tillates å utvikle seg og handle med rettferdige priser og åpent, og en nasjon

vil kunne dra nytte av en annen nasjons ressurser. Så dette vil være den riktige måten, måten foretrukket av Gud den Allmektige.

Gud den Allmektige sender Sine sendebud til folk slik at de kan vise dem veien som bringer mennesker nærmere Gud. Samtidig sier Gud at det er fullstendig frihet i trossaker. I henhold til vår tro, vil belønning og straff også komme etter døden. Men under det system Gud har satt opp, når Hans skapelse påføres grusomheter og rettferdighet og redelighet ikke blir tatt hensyn til, da vil, gjennom naturlovene, konsekvensene også kunne ses i denne verden. Harde reaksjoner på slik urettferdighet blir observert, og det finnes ikke noe garanti for at reaksjonen er rett eller gal.

Den riktige måte å vinne verden på er at ethvert forsøk bør gjøres for å gi de fattige nasjonene deres rettmessige status.

En viktig sak for tiden er den økonomiske krisen til det som har blitt kalt kredittinnstramming. Hvor rart det enn måtte høres, peker bevisene mot ett faktum. Den hellige Koranen rettleder oss gjennom å si: Unngå renter, fordi renter er slik en forbannelse at den er en fare for innenlandsk, nasjonal og internasjonal fred. Vi har blitt advart om at den som tar imot renter, en dag vil bli lik en som Satan har rammet med vanvidd. Så vi muslimer har blitt advart om at for å hindre en slik situasjon, må man unngå å handle med renter, fordi penger som du får gjennom renter ikke forøker din rikdom, selv om en kan forledes til å tro det. Det vil uunngåelig komme en tid hvor dens virkelige konsekvenser kommer til syne. Dessuten har vi blitt advart om at vi ikke har lov til å drive renteehandel, med den advarsel om at hvis man gjør det, vil det være en krig mot Gud.

Denne faktoren er tydelig fra dagens kredittinnstramming.

Før var det folk som lånte penger for å kjøpe eiendom, men før de kunne se eierskapet til eiendommen døde de tunget av gjeld. Men nå er det stater som er gjeldstynget og som om de skulle være rammet av vanvidd. Store selskaper har gått konkurs. Noen banker og finansinstitusjoner har gått under eller blitt kausjonert ut og denne situasjonen råder i ethvert land, uavhengig om det er rikt eller fattig. Dere kjenner denne krisen bedre enn meg. Sparernes penger har blitt borte. Nå er det opp til myndigheten hvordan og i hvilken grad de skal beskytte dem. Men foreløpig har sjelefreden til familier, forretningsfolk og regjeringssjefer i de fleste land ikke blitt noe annet enn ødelagt.

Tvinger ikke denne situasjonen oss til å tenke at verden går mot en logisk avslutning hvilket vi ble advart mot i god tid? Gud vet bedre hva de videre konsekvensene av denne situasjonen vil være. Den Allmektige Gud har sagt: Kom til fred som kun kan bli garantert når det er ren og sunn handel og når ressurser blir brukt på en riktig og ærlig måte. Nå avslutter jeg disse korte momentene fra vår lære med en påminnelse om at sann verdensfred alene ligger i å vende seg mot Gud. Måtte Gud gjøre verden i stand til å forstå dette poeng; bare da vil man være i stand til å ivareta andres rettigheter.

Avsluttende er jeg igjen takknemlig overfor dere alle for å ha kommet hit og hørt på meg.

Mange takk.

ISLAMS LÆRE OM LOJALITET OG KJÆRLIGHET TIL SIN NASJON

DET MILITÆRE HOVEDKVARTERET
KOBLENZ, TYSKLAND, 2012

Brigadegeneral i den tyske hæren Alois Bach med Hazrat Khalifatul-Masih V

Hazrat Khalifatul-Masih V taler til den tyske hæren

1.

2.

3.

4.

1. Oberst Ulrich, 2. Brigadegeneral Bach, 3. Oberst Trautvetter, og 4. Oberst I. G. Janke møter Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V.

Islams lære om lojalitet og kjærlighet til sin nasjon

Bismillāhir-Raḥmānir-Raḥīm—I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

Assalāmo ʻalaikum wa raḥmatullāhe wa barakātohū—Allahs fred og velsignelser være med dere alle.

Aller først ønsker jeg å benytte denne anledningen til å takke dere alle for å ha invitert meg til deres hovedkvarter og gitt meg muligheten til å si noen ord. Som overhode for Ahmadiyya Muslim Jama'at ønsker jeg å fortelle dere om islams lære. Men dette er slikt et stort emne at det ikke er mulig å dekke det i løpet av bare én tilstelning eller i løpet av kort tid. Det er således nødvendig at jeg begrenser meg til å fokusere på ett aspekt av islam og forteller dere om det.

Mens jeg tenkte på hvilket aspekt av islam jeg skulle snakke om, mottok jeg en henvendelse fra den nasjonale presidenten for vår menighet her i Tyskland, Abdullah Wagishauser, hvor han spurte

om jeg kunne snakke om islams lære om kjærlighet og lojalitet til ens nasjon. Dette hjalp meg i min beslutning. Jeg skal derfor nå kort tale til dere om visse aspekter ved islams lære angående dette.

Det er veldig lett å kun nevne eller høre ordene "lojalitet og kjærlighet til ens nasjon". Likevel omfatter disse få ordne i realiteten betydninger som er vidtfavnende, vakre og av stor dybde. Å fullt ut forstå og skjønne hva disse ordene virkelig betyr, og hva de krever, er i virkeligheten veldig vanskelig. Uansett skal jeg i løpet av den korte tiden jeg har til rådighet prøve å gjøre rede for islams konsept om lojalitet og kjærlighet for ens nasjon.

Først og fremst er et fundamentalt prinsipp i islam at en persons ord eller handlinger aldri må vise noen form for dobbeltmoral eller hykleri. Sann lojalitet krever en relasjon bygd på oppriktighet og integritet. Det krever at det en person viser på overflaten er det samme som ligger under. Når det gjelder nasjonalitet, er disse prinsippene av høyeste viktighet. Det er derfor vesentlig for borgere av ethvert land å skape en relasjon av genuin lojalitet og trofasthet til sin nasjon. Det har ikke noe å si hvorvidt han er født med statsborgerskap, eller om han får statsborgerskap senere i livet, enten gjennom immigrasjon eller på andre måter.

Lojalitet er en god egenskap, og de mennesker som har fremvist denne egenskapen i aller høyest grad og på beste måte, er Guds profeter. Deres kjærlighet og bånd til Gud var så sterk at de i alle saker tok hensyn til Hans bud og anstrengte seg for å fullt ut følge de, uansett hva. Dette illustrerte deres forpliktelse til Ham og deres perfekte grad av lojalitet. Derfor er det deres grad av lojalitet vi bør bruke som et eksempel og ideal. Før jeg går videre er det likevel nødvendig å forstå hva som faktisk menes med "lojalitet".

I henhold til islams lære er definisjonen og den sanne

betydningen av "lojalitet" en utvetydig oppfyllelse av ens forpliktelser og overenskomster på ethvert plan og under alle omstendigheter, uten å bry seg om vanskeligheter. Dette er det sanne mål på trofasthet påkrevd av islam. Flere steder i Den hellige Koranen har Allah pålagt muslimene at de må oppfylle sine løfter og avtaler, fordi de vil bli stilt til ansvar overfor Ham for alle sine gjerninger. Muslimene er pålagt å oppfylle alle løfter, inkludert de gjort med Gud den Allmektige, og også alle andre løfter de har gjort, i henhold til deres respektive grader av viktighet. I denne konteksten kan et spørsmål oppstå i folks sinn at siden muslimer hevder at Gud og Hans religion er av overordnet viktighet for dem, således følger det at deres løfte om lojalitet til Gud vil ha deres førsteprioritet, og at deres løfter til Gud vil være det som de verdsetter over alle andre og som de forsøker å oppfylle. Derfor kan man komme til å tro at en muslims lojalitet til sin nasjon og sitt løfte om å følge landets lover kun vil være av underordnet betydning for ham. Han vil således være villig til å ofre sitt løfte til sitt land under visse omstendigheter.

For å besvare dette spørsmålet, vil jeg først og fremst opplyse dere om at Den hellige Profeten Muhammad (fred være med ham) selv lærte at "kjærlighet til landet er en del av troen". En oppriktig patriotisme er således et krav i islam. Å virkelig elske Gud og islam krever at en person elsker sitt land. Det er derfor veldig klart at det ikke kan være noen interessekonflikter mellom en persons kjærlighet for Gud og kjærlighet til sitt land. Ettersom kjærlighet til landet har blitt gjort til en del av islam, er det veldig klart at en muslim må prøve å nå de høyeste grader av lojalitet til landet han har valgt å bosette seg i, fordi dette er middel til å nå Gud og å komme nærme Ham. Det er derfor umulig at kjærligheten en

sann muslim har for Gud noensinne kan vise seg å være en hindring eller barriere som hindrer ham fra å vise sann kjærlighet og trofasthet mot sitt land. Dessverre finner vi at religiøse rettigheter er innskrenket eller helt nektet i visse land. Et annet spørsmål som derfor kan oppstå er hvorvidt de mennesker som blir forfulgt av sin stat kan opprettholde en relasjon av kjærlighet og lojalitet til sin nasjon og land. Med stor sorg meddeler jeg dere at disse omstendighetene eksisterer i Pakistan, hvor myndighetene faktisk har vedtatt lover mot vår menighet. Disse anti-Ahmadiyya lovene blir håndhevet. Således har alle ahmadiyyamuslimer i Pakistan offentlig ved lov blitt erklært for å være "ikke-muslimer". De får derfor ikke lov til å kalle seg for muslimer. Ahmadiene i Pakistan får heller ikke lov til å be slik muslimene ber, eller å handle i henhold til en hvilken som helst islamsk praksis eller skikk som kan identifisere dem som muslimer. Således har staten selv i Pakistan berøvet medlemmer av vår menighet deres grunnleggende menneskerett til å be.

Når man tenker på denne tilstanden er det ganske naturlig å undre hvordan ahmadiyyamuslimer kan følge landets lover under slike omstendigheter. Hvordan kan de fortsette med å vise lojalitet til nasjonen? Her vil jeg presisere at der slike ekstreme forhold eksisterer, vil loven og lojalitet til nasjonen bli to separate saker. Vi, ahmadiyyamuslimer, mener at religion er en personlig sak for hver enkelt å avgjøre for seg selv og at det ikke bør være noen tvang i trosspørsmål. Således, der hvor loven forstyrrer denne retten, er dette uten tvil en veldig grusom handling og forfølgelse. Slik statlig forfølgelse, som har funnet sted opp gjennom tidene, har blitt fordømt av de aller fleste.

Hvis vi ser på Europas historie, finner vi at folk på dette

kontinentet også har vært utsatt for religiøs forfølgelse, og som et resultat måtte mange tusen mennesker flytte fra ett land til et annet. Alle rettferdige historikere, regjeringer og folk har ansett dette for å være forfølgelse og ekstremt grusomt. Islam lærer at under forhold hvor forfølgelse går utover alle grenser og blir uutholdelig, da bør en person forlate byen eller landet og flytte til et sted hvor han er fri til å praktisere sin religion i fred. Ved siden av denne veiledningen, lærer islam imidlertid også at under ingen omstendigheter må en person ta loven i sine egne hender og heller ikke må han ta del i noen planer eller konspirasjoner mot sitt land. Dette er en helt klar og utvetydig befaling gitt av islam.

Til tross for den alvorlige forfølgelsen de står overfor, fortsetter millioner av ahmadier å leve i Pakistan. Selv om de blir utsatt for slik vedvarende diskriminering og mishandling ved alle sider av sitt liv, fortsetter de å ha et forhold av fullstendig lojalitet og en sann troskap til landet. Uansett hvilket felt de arbeider i eller hvor de bor, er de stadig engasjert i å prøve å hjelpe landet med å ha fremgang og suksess. I flere tiår har motstanderne av Ahmadiyya prøvd å anføre at ahmadier ikke er lojale mot Pakistan, men de har aldri vært i stand til å bevise dette eller komme med noen bevis til støtte for deres påstander. Sannheten er i stedet at når det har vært behov for å ofre noe for Pakistan, for sitt lands skyld, har ahmadiyyamuslimer alltid stått i fremste linje og alltid vært klare til å yte ethvert offer for sitt land.

Til tross for selv å være et offer og forfulgt av loven, er det ahmadiyyamuslimer som følger og overholder lovene i landet mer enn noen andre. Dette er fordi de er sanne muslimer som følger den sanne islam. En annen lære gitt av Den hellige Koranen når det gjelder lojalitet er at folk bør holde seg unna alle ting som er

usømmelige, uønskede og som skaper noen form for opprør. En vakker og unik ting ved islam er at den ikke bare drar vår oppmerksomhet mot det siste toppunkt, hvor konsekvensene er ekstremt farlige; i stedet advarer den oss også mot alle de andre mindre sakene, som fungerer som springbrett som fører menneskeheten til en vei brolagt med fare. Dermed, hvis islams rettledning følges på riktig måte, kan ethvert problem løses på det tidligste punktet, før situasjonen kommer ut av kontroll.

En ting som for eksempel kan gjøre alvorlig skade på et land, er individers økonomiske grådighet. Folk blir ofte fortært av materielle begjær som vokser ut av kontroll, og slik begjær får til slutt folk til å handle på en illojal måte. Slike ting kan dermed til syvende og sist føre til svik mot sitt land. La meg forklare. På arabisk har ordet bagha blitt brukt for å beskrive de mennesker eller de handlinger som volder skade mot landet. Det refererer til de som begår gale handlinger eller som påfører andre skade. Det inkluderer også de menneskene som begår svindel og slik prøver å fremskaffe ting på en ulovlig eller urettferdig måte. Det refererer til dem som overtreder alle grenser og slik forårsaker urett og skade. Islam lærer at folk som opptrer slikt ikke kan forventes å opptre på en lojal måte, fordi lojalitet er forbundet med edle moralske verdier. Lojalitet kan ikke eksistere uten edle moralske verdier og edle moralske verdier kan ikke eksistere uten lojalitet. Mens det er sant at ulike mennesker kan ha ulike synspunkter vedrørende edle moralske standarder, dreier religionen islam seg utelukkende om å søke Guds velbehag. Dermed er muslimer pålagt å alltid opptre på en måte som behager Ham. Kort sagt har Gud den Allmektige, ifølge islams lære, forbudt alle former for forræderi eller opprør, enten mot ens land eller en regjering. Dette er fordi opprør eller

å arbeide mot staten er en trussel mot en nasjons fred og sikkerhet. Faktisk, der hvor interne opprør eller opposisjon finner sted, får den den eksterne motstandens flammer til å blusse opp og oppmuntrer utenforstående til å dra fordel av den interne uroen. Derfor kan konsekvensene av illojalitet mot din nasjon være omfattende og ekstreme. Således er alt som kan føre til skade på en nasjon inkludert i begrepet bagha som jeg har beskrevet. Tatt alt dette i betraktning, lojalitet til ens nasjon krever at en person viser tålmodighet, moral og følger lovene i landet.

I den moderne tid styres generelt sett de fleste regjeringer på en demokratisk måte. Hvis derfor en person eller gruppe ønsker å endre regjeringen, så bør de gjøre det ved å følge den rette demokratiske fremgangsmåte. De bør gjøre seg hørt ved å stemme ved valgurnene. Stemmer bør ikke gis ut fra personlige preferanser eller personlige interesser, snarere lærer islam at en persons stemme bør gis med en følelse av lojalitet og kjærlighet til sitt land. Ens stemme bør gis med nasjonens beste i tankene. En bør derfor ikke se på sine egne prioriteringer og fra hvilken kandidat eller parti han personlig kan ha nytte av; i stedet bør en person forme sin avgjørelse på en balansert måte der han vurderer hvilken kandidat eller parti som vil føre til fremgang for hele nasjonen. Regjeringsmakt er en stor tillit og bør dermed bare bli gitt til partiet som velgeren anser som mest egnet og verdig. Dette er den sanne islam, og dette er sant lojalitet.

I kapittel 4, vers 59 i Den helllige Koranen har faktisk Allah befalt at en person bare skal gi tillit til dem som er egnet, og at når en dømmer mellom mennesker, bør en fatte sin beslutning med rettferdighet og ærlighet. Dermed krever lojalitet til ens nasjon at regjeringsmakten bør gis til de som virkelig er egnet, slik at

nasjonen kan ha fremgang og komme i fremste rekke blant verdens nasjoner.

Flere steder i verden ser vi at borgere tar del i streiker og protester mot regjeringens politikk. Videre, i visse land i den tredje verden vandaliserer og ødelegger demonstrantene eiendeler og eiendom tilhørende staten eller privatpersoner. Selv om de vil kunne hevde å handle ut fra kjærlighet, er sannheten at slike handlinger ikke har noe å gjøre med lojalitet eller kjærlighet til nasjonen. Det bør huskes at selv der hvor protester eller streiker gjennomføres fredelig, uten å ty til skadeverk eller vold, kan det fortsatt ha en veldig negativ effekt. Dette fordi selv fredelige demonstrasjoner ofte resulterer i et milliontap for landets økonomi. Under ingen omstendigheter kan slik adferd anses for å være et eksempel på lojalitet til nasjonen. En gylden prinsipp lært av grunnleggeren av Ahmadiyya Muslim Jama'at var at vi, under alle omstendigheter, alltid må være lydige mot Allah, mot Profetene og mot lederne i vår nasjon. Dette er den samme lære gitt i Den hellige Koranen. Derfor, selv der et land tillater at streiker eller protester finner sted, bør de kun utføres i den grad de ikke ødelegger eller forårsaker skade på nasjonen eller økonomien.

Et annet spørsmål som ofte oppstår er om muslimer kan slutte seg til de militære styrkene i de vestlige land, og hvis de har lov til å delta, kan de delta i militære angrep på muslimske land? Et underliggende prinsipp i islam er at ingen må bistå i grusomme handlinger. Dette viktige budet må alltid ligge i bevisstheten til enhver muslim. Hvis et muslimsk land blir angrepet fordi det selv har handlet på en brutal og urettferdig måte og startet aggresjonen, da har Koranen under slike omstendigheter instruert muslimske regjeringer at de skal stoppe aggressoren. Dette betyr at de

må stoppe overgrepene og forsøke å skape fred. I slike tilfeller er det derfor tillatt å arbeide for å stoppe overgrepene. Men når den nasjonen som begår overgrep reformerer seg og slutter fred, må det landet og dets folk ikke bli utnyttet eller holdt nede på grunnlag av uriktige krav eller påskudd. De bør i stedet gis normal statlig frihet og uavhengighet igjen. Den militære ambisjon bør derfor være å skape fred, snarere enn å tjene egeninteresser.

På samme måte gir islam alle land, det være seg muslimske eller ikke-muslimske, rett til å stoppe overgrep og undertrykkelse. Således, om nødvendig, kan ikke-muslimske land angripe muslimske land for å oppnå disse redelige målene. Muslimer i disse ikke-muslimske landene kan delta i militæret til disse ikke-muslimske landene og hindre det andre landet fra å begå overgrep. Der slike omstendigheter virkelig eksisterer, må muslimske soldater, hvilken enn vestlig hær de er en del av, følge ordre og om nødvendig kjempe for å skape fred. Hvis, derimot, et militære gjør en beslutning om å angripe en annen nasjon med urett, og dermed blir overgriperen, da har en muslim muligheten til å forlate militæret, fordi da ville han være delaktig i overgrep. Ved å ta denne avgjørelsen betyr det ikke at han er illojal mot sitt land.

I slike tilfeller ville faktisk lojaliteten til hans land kreve at han tar et slikt skritt og gir råd til sin egen regjering om at de ikke bør tillate seg å synke på samme nivå som de urettferdige regjeringer og nasjoner som begår overgrep. Hvis det derimot er obligatorisk å bli med i militæret, og det ikke er noen måte å forlate på, men hans samvittighet ikke er ren, da bør en muslim forlate landet. Men han må ikke tale mot landets lover. Han bør forlate (landet) fordi en muslim ikke har lov til å leve i et land som borger, og samtidig arbeide mot nasjonen eller ta parti med opposisjonelle.

Disse er således bare noen få aspekter av islams lære, som veileder alle sanne muslimer mot de virkelige kravene til lojalitet og kjærlighet til sitt land. I tiden som har vært til rådighet har jeg bare vært i stand til å kort berøre dette emnet.

Avslutningsvis ønsker jeg å si at vi i dag observerer at verden har blitt en global landsby. Menneskeheten har blitt veldig tett sammenknyttet. Folk fra alle nasjoner, religioner og kulturer finnes i alle land. Dette krever at lederne i enhver nasjon bør ta hensyn til og respektere følelsene og sinnelaget til alle mennesker. Lederne og deres regjeringer bør streber etter å skape lover som fremmer et miljø og stemning av sannhet og rettferdighet, heller enn å lage lover som forårsaker engstelse og frustrasjon hos folket. Urettferdighet og grusomheter bør fjernes, og i stedet bør vi strebe etter sann rettferdighet. Den beste måten å gjøre dette på er at verden erkjenner sin Skaper. Enhver form for lojalitet bør være knyttet til lojalitet til Gud. Hvis dette skjer vil vi bevitne med våre egne øyne at de aller høyeste standarder for lojalitet vil bli anlagt av menneskene i alle land og nye veier som fører oss til fred og sikkerhet vil åpnes i hele verden.

Før jeg avslutter vil jeg gjerne benytte anledningen til igjen å takke dere alle for å ha invitert meg i dag og for å ha lyttet til det jeg har sagt. Måtte Gud velsigne dere alle, og måtte Gud velsigne Tyskland.

Tusen takk.

DE TILINTETGJØRENDE KONSEKVENSENE AV EN ATOMKRIG OG DET KRITISKE BEHOVET FOR ABSOLUTT RETTFERDIGHET

DEN 9 ÅRLIGE FREDSSYMPOSIUM
LONDON, STORBRITANNIA 2012

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V[aba]
taler under den niende årlige Fredskonferansen.

Londons borgermester Boris Johnson presenterer
en London buss suvenir til Hans Hellighet.

Lady Mary Richardson DBE, Storbritannias
president for "SOS Children's Villages",
mottar "Den Ahmadiyya muslimske
fredsprisen" fra Hans Hellighet

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V
snakker til pakistansk presse om internasjonal politikk

Innledning

Den 24. mars 2012, ble det 9 årlige fredssymposium, (Annual Peace Symposium), holdt i Baitul Futuh moskeen i Morden – den største moskeen i Vest-Europa, organisert av Ahmadiyya Muslim Jama'at (bevegelse) i Storbritannia. Arrangementet tiltrakk seg et publikum på mer enn 1000 mennesker, inkludert ministere, ambassadører, medlemmer av Det britiske Under – og Overhuset, Londons borgermester, ulike embetsmenn, akademikere, naboer og gjester fra alle livets områder.

Temaet for dette årets symposium var "Internasjonal fred". Den tredje årlige "Ahmadiyya Muslim Prize for the Advancement of Peace" ble presentert av Hazrat Mirza Masroor Ahmad[aba] til veldedighetsorganisasjonen "Children's Villages UK", for anerkjennelsen av dens uavbrutte anstrengelser for å lindre lidelsene til foreldreløse og forlatte barn rundt omkring i verden og mot oppfyllelsen av dets visjon om "et kjærlig hjem for ethvert barn".

Av de fremmøte var 38 også gjester under "World Crisis and the Pathway to Peace", som inkluderte:

- Rt Hon Justine Greening—MP, Secretary of State for Transport
- Jane Ellison—MP (Battersea)
- Seema Malhotra—MP (Feltham and Heston)
- Tom Brake—MP (Carlshalton and Wallington)
- Virendra Sharma—MP (Ealing and Southall)
- Lord Tariq Ahmad— of Wimbledon
- HE Wesley Momo Johnson—Liberias ambassadør
- HE Abdullah Al-Radhi—Jemens ambassadør
- HE Miguel Solano-Lopez—Paraguays ambassadør
- Commodore Martin Atherton—Naval Regional Commander
- Councillor Jane Cooper—the Worshipful Mayor of Wandsworth
- Councillor Milton McKenzie MBE—the Worshipful Mayor of Barking and Dagenham
- Councillor Amrit Mann—the Worshipful Mayor of Hounslow
- Siobhan Benita—uavhengig Mayoral kandidat for London
- Diplomater fra flere andre land, inkludert India, Canada, Indonesia og Guinea.

De tilintetgjørende konsekvensene av en atomkrig og det kritiske behovet for absolutt rettferdighet

Etter å ha resitert *tashahhud, ta'awwudh and bismillāh,* sa Hans hellighet, Hazrat Khalifatul-Masih V[aba]:

Alle våre gjester—*assalāmo 'alaikum wa raḥmatullāhe wa barakātohū*—måtte Allahs fred og velsignelser være over dere alle.

Jeg har i dag, etter ett år, igjen muligheten for å ønske dere alle fremragende gjester velkomne til dette arrangementet. Jeg er veldig takknemlig overfor dere alle for at dere hadde tid og anledning til å komme hit i dag. De fleste av dere er fra før velkjente med dette arrangementet som har blitt kjent som "fredssymposiumet". Dette arrangementet organiseres hvert år av Ahmadiyya-bevegelsen og er kun en av våre mange innsatser i forsøket på å oppfylle vårt ønske om etableringen av fred i verden. I dag er det noen nye venner som deltar for første gang, mens andre er gamle

venner som har støttet våre forsøk i mange år. Men bortsett fra dette, så er dere alle velutdannede og deler vårt ønske om at fred etableres i verden, og det er på grunn av dette ønske at dere alle deltar på dette arrangementet.

Dere alle er her med det oppriktige ønske om at verden må fylles med kjærlighet, hengivenhet og vennskap. Det er denne holdningen og disse verdiene som størstedelen av verden lengter etter og som den trenger så sårt. Tatt alt dette i betraktning, så er dette de årsaker som gjør at dere alle, som har ulik bakgrunn, kommer fra ulike nasjoner og religioner, i dag sitter her foran meg. Som jeg allerede har nevnt, så arrangerer vi denne konferansen hvert år og ved hvert arrangement uttrykker vi alle de samme følelser og håp, som er at freden etableres foran våre øyne. På liknende måte oppfordrer jeg hvert år dere alle til å forsøke å promotere fred hvor enn dere har mulighet til dette og med hvem dere enn måtte ha kontakt med. Dernest oppfordrer jeg alle de som er tilknyttet politiske partier eller regjeringer om at også de bør videreformidle dette fredsbudskapet hvor enn de har innflytelse. Det er essensielt at alle er klare over at det er et mye større behov nå for høye og prinsipielle moralske verdier for etableringen av verdensfreden enn tidligere. Når det gjelder Ahmadiyya-bevegelsen, så uttrykker og erklærer vi åpent vårt syn, hvor enn muligheten for dette er tilstedet, om at det kun er én måte å redde verden fra den ødeleggelse og tilintetgjørelse den er på vei mot, og det er at vi alle må strebe etter å spre kjærlighet, hengivenhet og en følelse av samhold. Mer viktig enn dette, så trenger verden å gjenkjenne Sin Skaper, Som er den Ene Gud. Dette er fordi det kun er anerkjennelsen av Skaperen som leder oss mot kjærlighet

og medlidenhet for Hans skapelse. Og det er når dette blir en del av vår karakter, at vi blir mottakere av Guds kjærlighet.

Vi hever konstant vår stemme for fred i verden, og det er den sorgen og dype smerten i våre hjerter som inspirerer oss til å forsøke å lindre menneskehetens lidelser og å gjøre verden vi lever i til et bedre sted. Dette arrangementet er således ett av våre mange forsøk mot oppfyllelsen av dette målet. Som jeg allerede har sagt, så har dere alle også disse edle motivene. Jeg har flere ganger minnet politikere og religiøse ledere om å strebe for fred. Til tross for alle disse forsøkene ser vi at engstelse og uro fortsetter å spre og øke seg over hele verden. I dagens verden finner vi så mye konflikt, uroligheter og uorden. I noen land kjemper landets borgere krig mot hverandre. I noen land kjemper folket imot myndighetene, og motsatt kjemper i noen land myndighetene mot sitt eget folk. Terroristgrupper fyrer opp under anarki og uorden for å oppfylle sine egeninteresser, hvor de på denne måten vilkårlig dreper uskyldige kvinner, barn og de eldre. I noen land kjemper politiske partier mot hverandre for å oppfylle egne interesser, i stedet for å komme sammen for forbedringen av deres land. Vi finner også at noen myndigheter og land fortsetter med å se misunnelig mot andre lands ressurser. De store maktene i verden er oppslukt i deres forsøk på å opprettholde sin lederstilling, og lar ikke noen stein forbli urørt i deres anstrengelser mot oppnåelsen av dette målet.

Tatt alt dette i betraktning, så ser vi at verken Ahmadiyya-bevegelsen eller majoriteten av dere, som er medlemmer av offentligheten, har makten eller autoriteten til å skape politiske strategier som kan føre til en positiv forandring. Dette er fordi vi ikke besitter regjeringsmakt. Tvert om vil jeg gå så langt som å si at selv de politikere, med hvilke vi har utviklet vennskapelige relasjoner

med og som alltid er enige med oss når de er i vårt selskap, heller ikke er i stand til å snakke åpent. Deres stemmer blir også tørket ut og de hindres i å fremme sine syn. Dette skjer fordi de enten blir tvunget til å følge partilinjen, eller muligens på grunn av eksternt press fra andre verdensmakter eller politiske allierte, som trekker dem ned. Men sett bort fra dette så har vi, som deltar på dette fredssymposiumet hvert år, utvilsomt et ønske om at fred etableres og vi uttrykker sannelig våre meninger og følelser om at kjærlighet, medlidenhet og brorskap bør etableres mellom alle religioner, alle nasjoner, alle raser og ikke minst, mellom alle mennesker. Men vi er dessverre maktesløse i å bringe denne visjonen til live. Vi har ikke autoriteten eller midlene som skal til for å oppnå de resultatene vi lengter etter.

Jeg husker at for noen år siden, i denne samme hallen under vårt fredssymposium, ga jeg en tale hvor jeg klargjorde veien og måtene ved hvilke verdensfreden kunne etableres. Jeg snakket også om hvordan FN burde fungere. Etter dette kommenterte vår kjære og respekterte venn, Lord Eric Avebury, at talen burde ha blitt gitt ved FN. Dette var et uttrykk for hans noble karakter at han var så sjenerøs og elskverdig i sine bemerkninger. Det jeg imidlertid ønsker å si er at kun det å gi og høre på en tale eller foredrag ikke er nok og vil ikke lede til at fred etableres. Det viktigste som trengs for å oppfylle dette primære målet er absolutt rettferdighet og rettskaffenhet i alle saker. Den hellige Koranen veileder oss angående dette i kapittel 4, vers 136, hvor den har gitt oss et gyllent prinsipp og lærdom. Den slår fast at i henhold til å oppfylle rettferdighetens krav, så må man også avlegge vitnesbyrd mot seg selv, sine foreldre, eller mot sin nærmeste familie og venner, hvis

man blir nødt til å gjøre dette. Dette er sann rettferdighet hvor personlige interesser blir satt til side for det felles beste.

Hvis vi tenker på dette prinsippet på et kollektivt plan, så vil vi innse at urettmessig lobbyvirksomhet basert på rikdom og innflytelse bør avskaffes. I stedet bør ethvert lands representanter og ambassadører stå ærlig frem, og med et ønske om å støtte prinsippene om rettmessighet og likhet. Vi må eliminere alle former for forutinntatthet og diskriminering, som er den eneste måten å frembringe fred på. Hvis vi ser på FNs generalforsamling eller sikkerhetsrådet, så ser vi ofte at utsagn og taler fremsatt der mottar stor ros og anerkjennelse, men slike tributter er meningsløse fordi de virkelige avgjørelsene allerede har blitt forutbestemt. Der hvor avgjørelser blir tatt på grunnlag av press eller lobbyvirksomhet fra de store maktene, i motsetning til rettferdige og virkelig demokratiske måter, blir slike taler overflatiske, meningsløse og tjener kun det formål å villede offentligheten. Men dette betyr ikke at vi til tross for alt dette simpelthen skal bli frustrerte og oppgi alle våre anstrengelser. Det bør heller være vårt mål, innenfor lovens rammer, å fortsette å minne myndighetene på denne tidens behov. Vi må også gi gode råd til de grupperingene som har egeninteresser, slik at rettferdigheten kan seire på et globalt plan. Kun da vil vi se verden bli den fredens havn og harmoni som vi alle vil ha og ønsker oss. Derfor kan vi ikke, og vi må ikke, gi opp våre anstrengelser. Hvis vi stopper med å heve våre stemmer mot ondskap og urettferdighet, vil vi bli blant dem som ikke har noen moralske verdier eller standarder overhodet. Hvorvidt våre stemmer blir hørt eller ikke, eller har innflytelse, er irrelevant. Vi må fortsette å råde andre i fredens retning. Jeg blir alltid så meget glad når jeg ser så mange mennesker komme til dette arrangementet uten en

tanke på religiøse eller nasjonale forskjeller, for å opprettholde humanistiske verdier, for å høre, lære og å snakke om måter å etablere fred og medlidenhet i verden på. Således ønsker jeg å oppfordre enhver og en av dere til å strebe for fred etter beste evne slik at vi kan fortsette å holde håpets glimt i live, om at en tid vil komme når sann fred og rettferdighet vil bli etablert i alle deler av verden.

Vi må huske på at når menneskelige anstrengelser feiler, utsteder Gud den Allmektige Sitt dekret for å fastsette menneskehetens skjebne. Før Guds dekret settes i bevegelse og tvinger menneskene mot Ham og mot det å oppfylle menneskehetens rettigheter, vil det være mye bedre hvis verdens befolkning selv blir oppmerksomme på disse viktige temaene. Fordi når Gud den Allmektige tvinges til å handle, vil Hans vrede ramme menneskeheten på en virkelig hard og skrekkslagen måte. I dagens verden kan en skrekkslagen manifestasjon av Guds dekret være i form av enda en verdenskrig. Det er ingen tvil om at konsekvensene av en slik krig og dens ødeleggelse ikke vil begrense seg til denne krigen eller selv til denne generasjonen. Faktum er at dens horrible konsekvenser vil vises i mange fremtidige generasjoner. En tragisk konsekvens av en slik krig vil være den konsekvensen den vil ha for nylig fødte barn, både nå og i fremtiden. De tilgjengelige våpnene i dag er så ødeleggende at de kan lede til generasjoner av generasjoner av barn født med alvorlige genetiske eller fysiske defekter.

Japan er det ene landet som har erfart de motbydelige konsekvensene av atomkrig, da det ble angrepet av atombomber under Den annen verdenskrig. Selv i dag, når man besøker Japan og møter dets folk, kan man se en absolutt frykt og hat for krig i deres øyne og fra det de sier. De atomvåpen som ble brukt på den tiden og som førte til en slik vidstrakt ødeleggelse, var mye

mindre kraftfulle enn de atomvåpen som selv små land har i dag. Det blir sagt at i Japan, selv om syv generasjoner har passert, fortsetter virkningene av atombombene å vise seg på nyfødte barn. Hvis en person blir skutt av en kule er det noen ganger mulig for ham å overleve med medisinsk behandling, men hvis en atomkrig brytes ut, vil de som rammes ikke kunne reddes. Vi vil isteden se at mennesker vil dø umiddelbart og frosne som statuer, og deres hud vil simpelthen smelte vekk. Drikkevann, mat og vegetasjon vil alt sammen bli forurenset og påvirket av radioaktiv stråling. Vi kan kun forestille oss hva slags sykdommer slik forurensing vil lede til. Selv de stedene som ikke rammes direkte og hvor den radioaktive strålingen er noe mindre, vil sykdomsrisikoen bli mye høyere og de fremtidige generasjonene vil også måtte bære mye større risikoer. Slik jeg har sagt så vil ikke de ruinerende og ødeleggende konsekvensene av en slik krigføring være begrenset til krigen og dens ettervirkning, men vil passere fra generasjon til generasjon. Dette er de virkelige konsekvensene av en slik krigføring, og til tross for dette er det i dag egoistiske og dumdristige mennesker som er ekstremt stolte av sin oppfinnelse og beskriver hva de har utviklet som en gave til verden. Sannheten er at de såkalte fordelaktige aspektene av atomenergi og teknologi kan være ekstremt farlig og lede til vidstrakt ødeleggelse, enten på grunn av neglisjering eller som et resultat av ulykker. Vi har allerede bevitnet slike katastrofer, slik den atomulykken som skjedde i 1986 i Tsjernobyl, i dagens Ukraina, og nå nylig i forrige år etter jordskjelvet og tsunamien i Japan. De måtte også kjempe mot stor fare og landet ble satt i frykt. Når slike hendelser inntreffer er det også veldig vanskelig å gjenbefolke de berørte regionene. På grunn av deres unike og

tragiske erfaringer har japanerne blitt ekstremt forsiktige, og deres frykt er sannelig fullstendig berettiget.

Det er en åpenbar stadfestelse at mennesker dør i krig, og da Japan tredde inn i Den andre verdenskrig, var dets myndigheter og befolkning fullstendig klare over at noen mennesker ville bli drept. Det blir hevdet at omtrent tre millioner mennesker døde i Japan, og dette tilsvarte omkring 4 % av landets befolkning. Selv om et antall andre land muligens har lidd en høyere proporsjon av døde sett i antall, så forblir krigsmotstanden og hatet mot krig som vi finner i det japanske folk, mye høyere i sammenligning med andre. Den simple grunn for dette er sannelig de to atombombene som ble kastet over Japan under Den andre verdenskrig, og de konsekvensene som de fremdeles bevitner, og må bære selv den dag i dag. Japan har bevist sin storhet og styrke ved å være i stand til å gjenbefolke og rehabilitere dens byer relativt fort. Men la det være klart at hvis atomvåpen blir brukt igjen i dag, er det en klar mulighet for at deler av visse land kan bli fullstendig utradert fra kartet. De kan opphøre å eksistere. Konservative estimater legger antall døde under Den andre verdenskrig på omkring 62 millioner og det blir hevdet at omtrent 40 millioner av de som ble drept var sivile. Med andre ord så døde det mer sivile enn militære. En slik ødeleggelse oppsto til tross for at en tradisjonell krig ble kjempet med konvensjonelle våpen, med unntak av Japan. Storbritannia led tapet av rundt en halv million mennesker. Men på denne tiden var det fremdeles en kolonialmakt, og således kjempet dens kolonier på dens vegne. Hvis vi inkluderer deres tap så vil antallet døde stige til to millioner. I India alene mistet omkring 1.6 millioner mennesker sine liv. Imidlertid så har situasjonen forandret seg i dag, og de samme landene som var Storbritannias kolonier,

og som kjempet for Det britiske imperium, kunne i dag kjempet mot Storbritannia hvis en krig bryter ut. I tillegg til dette, som jeg nevnte tidligere, så har selv noen små land ervervet seg atomvåpen. Det som fører til stor frykt er viten om at slike atomvåpen kan ende opp i hendene til slike mennesker som enten ikke har evnene eller som velger å ikke tenke på konsekvensene av sine handlinger. I realiteten så bryr slike mennesker seg ikke om konsekvensene og er skyteglade.

Således, hvis ikke de store maktene handler rettferdig, hvis de ikke tar vekk de mindre nasjonenes frustrasjoner og ikke adopterer gode og kloke politiske linjer, så vil situasjonen spinne ut av kontroll og den ødeleggelse som vil følge vil være utenfor vår fatte- og forestillingsevne. Selv verdens majoritet, som ønsker fred, vil også bli omsluttet av denne ødeleggelsen. Det er således mitt brennende ønske og håp om at alle de store nasjoners ledere innser denne redselsfulle virkeligheten, og i stedet for å legge til seg aggressive politiske linjer og bruker makt for å oppnå sine mål og hensikter, at de heller streber med å ta til seg politiske linjer som promoterer og sikrer rettferdighet.

Nylig utstedte en russisk senior-militærkommandør en seriøs advarsel angående en potensiell risiko for en atomkrig. Hans syn var at en slik krig ikke ville finne sted i Asia eller andre steder, men vil kjempes ved Europas grenser, og at trusselen muligens vil ha sin opprinnelse og begynnelse i østeuropeiske land. Selv om noen vil hevde at dette kun var hans personlige meninger, så tror ikke jeg hans synspunkter er usannsynlige, men jeg tror også i tillegg at hvis en slik krig bryter ut, er det høyst sannsynlig at asiatiske land også vil bli involvert. En annen nyhetssak som nylig ble viet stor medieoppmerksomhet var synspunktene til en nylig avgått

sjef i den israelske etterretningsorganisasjonen, Mossad. Under et intervju med den kjente amerikanske TV-kanalen CBS, sa han at det begynte å bli åpenbart at den israelske regjeringen ønsket å kjempe en krig mot Iran. Han sa at hvis et slikt angrep fant sted ville det bli umulig å vite hvor eller hvordan en slik krig vil ende. Han rådet sterkt imot ethvert angrep. I dette henseendet er det min oppfatning at en slik krig vil ende med en kjernefysisk ødeleggelse. Jeg kom også nylig over en artikkel hvor forfatteren hevdet at dagens situasjon i verden er lik situasjonen som var i 1932, både økonomisk og politisk sett. Han skrev at folket i noen land ikke hadde noen tillitt til sine politikere eller deres såkalte demokratier. Han sa også at det var mange andre likheter og paralleller som i en samlet kombinasjon former det samme bildet i dag lik det som ble bevitnet like før utbruddet av Den andre verdenskrig. Noen er kanskje uenige med hans analyse, men jeg er tvert imot enig med den og dette er grunnen til at jeg tror at verdens regjeringer bør være ekstremt bekymrede og engstelige for dagens tilstand. På liknende måte bør de urettferdige ledere i noen muslimske land, hvis eneste mål kun er å holde på egen makt, koste hva det koste vil, komme til fornuft. Hvis ikke, så vil deres handlinger og dumhet føre til deres avgang, og de vil lede sine respektive land mot en høyst forferdelig tilstand.

Vi som er medlemmer av Ahmadiyya-bevegelsen, forsøker vårt ytterste for å redde verden og menneskeheten fra ødeleggelse. Dette er fordi vi har, i denne epoke, akseptert denne tidens Imam, som ble sendt av Allah som Den utlovede Messias, og kom som Den hellige Profeten Muhammads (fred være med ham) tjener, som selv ble sendt som En nåde for all verden. Det er fordi vi følger læren til Den hellige Profeten (fred være med ham) at vi

føler en ekstrem smerte og fortvilelse i våre hjerter ved å bivåne verdens tilstand. Det er den smerten som driver oss i våre forsøk for å forsøke å redde menneskeheten fra ødeleggelse og lidelse. Derfor streber jeg og alle andre ahmadi muslimer etter å oppfylle vårt ansvar mot det å oppnå fred i verden.

En måte ved hvilket jeg har forsøkt å promotere fred på er gjennom en serie brev som jeg har skrevet til visse verdensledere. For noen få måneder siden sendte jeg et brev til pave Benedikt, som ble levert til ham personlig av en ahmadi representant av meg. I brevet sa jeg til ham at da han er lederen av verdens største religiøse denominasjon, bør han bestrebe etter å etablere fred. På liknende måte, men mer nylig, og etter å ha observert at fiendtligheter mellom Iran og Israel kokte over til et veldig farlig nivå, sendte jeg et brev både til Israels statsminister Benjamin Netanyahu og Irans president Mahmud Ahmadinejad, hvor jeg oppfordret dem, for menneskehetens skyld, til å forsake alle former for hastverk og likegyldighet når de kom frem til avgjørelser. Jeg har også nylig skrevet til president Barack Obama og Canadas statsminister, Stephen Harper, og oppfordret dem begge til å oppfylle sine roller og ansvar mot utviklingen av fred og harmoni i verden. Jeg planlegger også å skrive og advare andre statsoverhoder og ledere i den nære fremtid.

Jeg vet ikke om mine brev vil bli gitt noen verdi eller tyngde av de ulike ledere jeg har skrevet til, men uansett deres reaksjon, så har et forsøk blitt gjort av meg, som Kalifen og åndelig leder for millioner av ahmadi muslimer over hele verden, å overbringe deres følelser og emosjoner angående verdens farefylte tilstand. La det være klart at jeg ikke har uttrykt disse synspunktene på grunn av noen personlig frykt, men jeg er i stedet motivert av en oppriktig

kjærlighet for menneskeheten. Denne kjærligheten for menneskeheten har blitt utviklet og innprentet i alle sanne muslimer av Den hellige Profeten Muhammads (fred være med ham) lære, som, slik jeg allerede har nevnt, ble sendt som et medium for nåde og barmhjertighet for hele menneskeheten.

Dere vil mest sannsynlig bli veldig overrasket eller selv sjokkert over å høre at vår kjærlighet for menneskeheten er et direkte resultat av Den hellige Profetens (fred være med ham) lære. Spørsmålet som kan oppstå i deres sinn, er da hvorfor det er muslimske terroristgrupper som dreper uskyldige mennesker, eller hvorfor det er muslimske regjeringer som, for å redde egen makt, gir ordre om massedrap på medlemmer av egen befolkning? La det være absolutt klart at i virkeligheten er slike onde handlinger fullstendig i motsetning til islams sanne lære. Den hellige Koranen gir ikke tillatelse, under noen omstendigheter, for ekstremisme eller terrorisme. I henhold til vår tro, så sendte Gud den Allmektige grunnleggeren av Ahmadiyya Muslim Jama'at, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, (fred være med ham) for denne tidsepoken, som Den utlovede Messias og Imam Mahdi, i fullstendig underkastelse til Den hellige Profeten (fred være med ham). Den utlovede Messias (fred være med ham) ble sendt for å utbre islams og Den hellige Koranens sanne og virkelige lære. Han ble sendt for å etablere et bånd mellom mennesket og Gud den Allmektige. Han ble sendt for å fastsette og anerkjenne rettighetene som mennesket har til hverandre. Han ble sendt for å gjøre en ende på alle former for religiøse kriger. Han ble sendt for å etablere respekten, æren og anseelsen til enhver grunnlegger og enhver profet, uansett religion. Han ble sendt for å rette oppmerksomheten mot oppnåelsen av de høyeste standarder for moralske verdier og for

å etablere fred, kjærlighet, medfølelse og brorskap i hele verden. Hvis en går til et hvilket som helst sted på kloden, så vil man finne nettopp disse kvalitetene innkapslet i alle sanne ahmadi muslimer. For oss er verken terrorister eller ekstremister noen eksempler, ei heller er ondskapsfulle muslimske diktatorer eksempler for oss, og heller ikke vestlige makter er eksempler for oss. Det eksemplet som vi følger er grunnleggeren av islam, Den hellige Profeten Muhammad, (fred være med ham), og vår ledende veiledning er Den hellige Koranen. Således sender jeg fra dette fredssymposiet et budskap til hele verden om at islams budskap og lære er kjærlighet, medmenneskelighet, godhet og fred.

Dessverre så finner vi at en liten minoritet muslimer presenterer et fullstendig forvridd bilde av islam og handler ut fra sin villedede tro. Jeg sier til dere alle at dere ikke må tro at dette er det sanne islam, og således bruker slike villedede handlinger som en legitimering til å såre følelsene til den fredelige majoritet av muslimer, eller gjør dem til et mishandlingsformål. Den hellige Koranen er den helligste og mest ukrenkelige bok for alle muslimer, og da å bruke krenkende og stygt språk eller å brenne den, vil visselig såre muslimenes følelser på en voldsom måte. Vi har sett at når dette skjer så leder det ofte til en fullstendig feil og upassende reaksjon gjort av ekstreme muslimer. Nå nylig hørte vi om to tilfeller i Afghanistan hvor noen amerikanske soldater ringeaktet Den hellige Koranen og drepte uskyldige kvinner og barn i deres hjem. Tilsvarende så drepte en nådeløs person noen franske soldater i Sør-Frankrike uten grunn, og drepte etter noen dager tre uskyldige jødiske barn på en skole, samt en av skolens lærere. Vi ser at denne handlingen er fullstendig gal og kan aldri lede til fred. Vi ser også slik ondskap regelmessig skje i Pakistan og andre

steder, og alle disse handlingene gir næring til hatet til islams motstandere og et påskudd for å virkeliggjøre deres mål på en stor skala. Slike barbariske handlinger utført på en liten skala blir ikke utført på grunn av personlig fiendskap eller misfornøydhet, men er faktisk resultatet av urettferdig politikk antatt av visse regjeringer, både på et lokalt og på et internasjonalt nivå.

Således, for at fred skal etableres i verden er det essensielt at rette standarder for rettferdighet utvikles på alle nivå og i ethvert land. Den hellige Koranen anser drapet på én uskyldig person, uten noen grunn, lik det å drepe hele menneskeheten. Jeg vil som en muslim gjøre det enda en gang absolutt klart at islam ikke tillater ondskap eller undertrykkelse på noen som helst måte, i hvilken fasong det enn måtte være. Dette er et påbud som er absolutt og uten unntak. Videre stadfester Koranen at selv om et land eller et folk har fiendskap med dere, så skal ikke det stoppe dere fra å handle på en fullstendig rettferdig og riktig måte i deres affærer med dem. Det skal ikke være slik at noe fiendskap eller rivaliseringer leder dere til å ta hevn eller å handle uforholdsmessig. Et annet vitalt påbud gitt oss av Den hellige Koranen er at rikdommen og ressursene til andre ikke bør ses på med sjalusi eller grådighet. Jeg har kun nevnt noen få punkter, men disse er slike som er ytterst viktige fordi de legger grunnlaget for fred og rettferdighet i samfunnet, og i verden som helhet. Min bønn er at verden retter sin oppmerksomhet mot disse nøkkelverdiene, slik at vi kan reddes fra den ødeleggelsen av verden som vi ledes mot av de urettferdige og uredelige menneskene.

Jeg vil benytte denne anledningen til å unnskylde at jeg har tatt opp mye tid, men sannheten er at temaet om å etablere fred i verden er av en virkelig umåtelig viktighet. Tiden renner ut, og

vi må alle rette stor oppmerksomhet mot tidens behov, og det før det er for sent. Før jeg avslutter min tale, vil jeg snakke om en viktig ting. Som vi alle er klar over, blir det i disse dager feiret diamantjubileet til Hennes Majestet, dronning Elisabeth II. Hvis vi skrur klokken 115 år tilbake til 1897, ble også diamantjubileet til dronning Victoria feiret. På den tiden sendte grunnleggeren av Ahmadiyya-bevegelsen et gratulasjonsbudskap til dronning Victoria. I dette budskapet overbrakte han islams lære, i tillegg til at han også sendte en meddelelse om bønn for den britiske regjeringen og for et langt liv for dronningen. I denne meddelelsen skrev Den utlovede Messias (fred være med ham) at den beste kvaliteten til dronningens regjering var at under dens styre ble alle mennesker skjenket religiøs frihet. I dagens verden regjerer ikke lenger den britiske regjeringen over subkontinentet, men fremdeles er prinsippene om religionsfrihet dypt rotfestet i det britiske samfunn og dens lover, gjennom hvilke enhver person skjenkes religiøs frihet. Sannelig, et veldig vakkert eksempel på denne friheten blir bevitnet her i kveld, hvor tilhengere av ulik tro, religioner og livssyn har samlet seg på ett sted med en felles higen etter å søke etter fred i verden. Ved å bruke de samme ord og bønner som Den utlovede Messias (fred være med ham) brukte, benytter jeg denne anledningen til å uttrykke hjertelige gratulasjoner til dronning Elisabeth. Som han sa: ”Måtte våre gratulasjoner fylt med glede og takknemlighet til vår barmhjertige dronning bli overbrakt. Og måtte den hederlige dronningen alltid være glad og fornøyd”. Videre brakte Den utlovede Messias (fred være med ham) bønner for dronning Victoria, og slik bruker jeg igjen hans ord for å be for dronning Elisabeth: ”Å Mektige og Noble Gud. Gjennom Din nåde og velsignelser, hold vår ærede dronning lykkelig for

alltid, på den samme måten som vi lever lykkelige under hennes vennlighet og godhet; og vær god og elskverdig mot henne på den samme måten som vi lever i fred og velstand under hennes sjenerøse og rettferdige styre". Dette er således takknemlighetsfølelser som alle ahmadi muslimer som er britiske statsborgere besitter. Avsluttende vil jeg nok en gang uttrykke min takknemlighet til dere alle fra dypet av mitt hjerte, som ved å komme hit har demonstrert deres kjærlighet, hengivenhet og brorskap.

Takk skal dere ha.

VEIEN TIL FRED— RETTFERDIG RELASJONER MELLOM NASJONER

CAPITOL HILL
WASHINGTON, D.C., USA, 2012

Keith Ellison, den første muslimske kongressmannen, møter Hazrat Khalifatul-Masih V

Brad Sherman (demokrat, medlem av United States House of Representatives) presenterer det amerikanske flagget til Hazrat Khalifatul-Masih V

Hazrat Khalifatul Masih holder hovedtalen i Capitol Hill

Hazrat Khalifatul-Masih V leder en stille bønn i Capitol Hill

Hazrat Khalifatul Masih under hans offisielle tur i Capitol Hill

Hazrat Khalifatul-Masih V i Capitol Hill etter hans historiske tale til amerikanske statsmenn og byråkrater

Forord

27. juni 2012 fant en historisk begivenhet sted i Capitol Hill i Washington, D.C. Hazrat Khalifatul-Masih V[aba], den femte etterfølger til Den utlovede Messias[as] og overhode for Ahmadiyya Muslim Jama'at holdt tale til ledende kongressmenn, senatorer, ambassadører, stabsfolk fra Det hvite hus og fra utenriksdepartementet, ledere for NGOer, religiøse ledere, professorer, politiske rådgivere, byråkrater, medlemmer av det diplomatiske korpset, representanter for tenketanker og for Pentagon og journalister. Møtet, som var det første av sitt slag, ga noen av de mest innflytelsesrike lederne i USA, inkludert den respekterte Nancy Pelosi, Demokratenes leder i Representantenes hus, muligheten til å høre islams budskap om verdensfred direkte. Etter arrangementet ble Hans Hellighet gitt en omvisning i Capitol Hill bygget, før han ble eskortert til Representantenes hus, hvor en resolusjon ble presentert for å ære hans besøk til USA.

I den innledende paragrafen til resolusjonen står det:

> Hans Hellighet, Hazrat Mirza Masroor Ahmad, den verdensomspennende åndelige og administrative overhode for Ahmadiyya Muslim Jama'at ønskes velkommen til Washington D.C., og anerkjennende hans engasjement for verdensfred, rettferdighet, ikke-vold, menneskerettigheter, religiøs frihet og demokrati...

Her følger en fullstendig liste over de som deltok på arrangementet på Capitol Hill:

- **Medlemmer av det amerikanske senatet:**
- - Robert Casey, Sr. (Demokrat, Pennsylvania)
- - John Cornyn (Republikaner, Texas)
- **Medlemmer av den amerikanske kongressen:**
- - Nancy Pelosi, leder for demokratenes gruppe i Representantenes Hus (Demokrat, California)
- - Keith Ellison (Demokrat, Minnesota)
- - Bradley Sherman (Demokrat, California)
- - Frank Wolf (Republikaner, Virginia)
- - Michael Honda (Demokrat, California)
- - Timothy Murphy (Republikaner, Pennsylvania)
- - Jeannette Schmidt (Republikaner, Ohio)
- - Janice Hahn (Demokrat, California)
- - Janice Schakowsky (Demokrat, Illinois)
- - Jackie Speier (Demokrat, California)

- - Zoe Lofgren (Demokrat, California)
- - Sheila Jackson Lee (Demokrat, Texas)
- - Gary Peters (Demokrat, Michigan)
- - Thomas Petri (Republikaner, Wisconsin)
- - Adam Schiff (Demokrat, California)
- - Michael Capuano (Demokrat, Massachusetts)
- - Howard Berman (Demokrat, California)
- - Judy Chu (Demokrat, California)
- - Andre Carson (Demokrat, Indiana)
- - Laura Richardson (Demokrat, California
- - Lloyd Poe (Republikaner, Texas)
- - Barney Frank (Demokrat, Massachusetts)
- - U.S. Congressman. Bruce Braley (Demokrat, Iowa)
- - Dennis Kucinich (Demokrat, Ohio)
- - Trent Franks (Republikaner, Arizona)
- - Chris Murphy (Demokrat, Connecticut)
- - Hank Johnson (Demokrat, Georgia)
- - James Clyburn (Demokrat, South Carolina)
- **Andre gjester:**
- - His Excellency Bockari Kortu Stevens, Ambassador of Sierra Leone to the United States
- - Dr. Katrina Lantos Swett, Chairwoman, United States Commission on Inteternational Religious Freedom
- - Hon. Tim Kaine, Former Governor of Virginia
- - Amb. Susan Burk, Special Representative of President

Barack Obama for Nuclear Nonproliferation

- - Amb. Suzan Johnson Cook, U.S. Ambassador at Large for International Religious Freedom
- - Hon. Khaled Aljalahma, Deputy Chief of Mission, Embassy of the Kingdom of Bahrain to the United States
- - Rev. Monsignor Jean-Francois Lantheaume, First Counselor (Deputy Chief of Mission), The Apostolic Nunciature of the Holy See to the United States
- - Ms. Sara Al-Ojaili, Public Affairs/Liaison Officer, Embassy of the Sultanate of Oman to the United States
- - Mr. Salim Al Kindie, First Secretary, Embassy of the Sultanate of Oman to the United States
- - Ms. Fozia Fayyaz, Embassy of Pakistan to the United States
- - Hon. Saida Zaid, Counselor, Embassy of Morocco to the United States
- - Hon. Nabeel Munir, Minister-IV (Security Council), Pakistan Permanent Mission to the United Nations
- - Hon. Josef Renggli, Minister-Counselor, Embassy of Switzerland to the United States
- - Hon. Alyssa Ayres, Deputy Assistant Secretary for South and Central Asia, U.S. Department of State
- - Amb. Karl Inderfurth, Senior Adviser and Wadhwani Chair in U.S.-India Policy Studies, Center for Strategic and International Studies
- - Hon. Donald A. Camp, Senior Associate, Center for Strategic and International Studies
- - Amb. Jackie Wolcott, Executive Director, U.S.

Commission on International Religious Freedom

- - Dr. Azizah al-Hibri, Commissioner, U.S. Commission on International Religious Freedom
- - Mr. Isaiah Leggett, County Executive, Montgomery Count, Maryland
- - Ms. Victoria Alvarado, Director, Office of International Religious Freedom, U.S. Department of State
- - Dr. Imad Dean Ahmad, Director, Minaret of Freedom Institute
- - Dr. Zainab Alwani, Assistant Professor of Islamic Studies, Howard University School of Divinity
- - Ms. Deborah L. Benedikt, Associate Counsel, U.S. Citizenship and Immigration Services, Department of Homeland Security
- - Ms. Lora Berg, Senior Adviser to Special Representative to Muslim Communities, U.S. Department of State
- - Dr. Charles Butterworth, Professor (Emeritus) of Government and Politics, University of Maryland, College Park
- - Father John Crossin, Executive Director for Secretariat for Ecumenical and Interreligious Affairs, United States Conference of Catholic Bishops
- - Major (Ret.) Franz Gayl, Senior Science Adviser, U.S. Marine Corps.
- - Dr. Sue Gurawadena-Vaughn, Director of International Religious Freedom and South East Asia Programs, Freedom House
- - Mr. Frank Jannuzi, Head of Washington Office,

Amnesty International USA

- - Mr. T. Kumar, International Advocacy Director, Amnesty International USA
- - George Leventhal, Member of the Montgomery County Council
- - Mr. Amer Latif, Visiting Fellow, Wadhwani Chair in U.S.-India Policy Studies, Center for Strategic and International Studies
- - Mr. Tim Lenderking, Director of Pakistan Desk Office, U.S. State Department
- - Mr. Jalal Malik, International Affairs Officer, U.S. Army National Guard
- - Mr. Naveed Malik, Foreign Service Officer, U.S. Department of State
- - Ms. Dalia Mogahed, Senior Analyst and Executive Director, Gallup Center for Muslim Studies
- - Mr. Paul Monteiro, Associate Director, White House Office of Public Engagement
- - Major General David Quantock, United States Army Provost General
- - Ms. Tina Ramirez, Director of International and Government Relations, The Becket Fund
- - Rabbi David Saperstein, Director and Counsel, Religious Action Center for Reform Judaism
- - Chaplain, Brigadier General Alphonse Stephenson, Director of the National Guard Bureau Office of the Chaplain
- - Mr. Knox Thames, Director of Policy and Research, U.S.

Commission on International Religious Freedom

- - Mr. Eric Treene, Special Counsel for Religious Discrimination, Civil Rights Division, U.S. Department of Justice
- - Dr. Hassan Abbas, Professor, Regional and Analytical Studies Department, National Defense University
- - Mr. Malik Siraj Akbar, Reagan-Fascell Fellow, National Endowment of Democracy
- - Mr. Matthew K. Asada, Congressional Fellow to Rep. Gary Peters
- - Ms. Stacy Burdett, Director of Government and National Affairs, Anti-Defamation League
- - Ms. Elizabeth Cassidy, Deputy Director for Policy and Research, U.S. Commission on International Religious Freedom
- - Ms. Aimee Chiu, Director of Media, Communication, and Public Relations, American Islamic Congress
- - Mr. Cornelius Cremin, Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, Acting Deputy Director and Foreign Affairs Officer for Pakistan
- - Mr. Sadanand Dhume, Resident Fellow, American
- Enterprise Institute
- - Dr. Richard Gathro, Dean of Nyack College, Washington D.C.
- - Mr. Joe Grieboski, Chairman, The Institute on Religion and Public Policy
- - Ms. Sarah Grieboski, The Institute on Religion and Public Policy

- - Dr. Max Gross, Adjunct Professor, Prince Alwaleed Bin Talal Center for Muslim-Christian Understanding, Georgetown University
- - Dr. Riaz Haider, Clinical Professor of Medicine, George Washington University
- - Ms. Huma Haque, Assistant Director, South Asia Center, Atlantic Council
- - Mr. Jay Kansara, Associate Director, Hindu American Foundation
- - Mr. Hamid Khan, Senior Program Officer, Rule of Law Center, U.S. Institute for Peace
- - Ms. Valerie Kirkpatrick, Associate for Refugees and U.S. Advocacy, Human Rights Watch
- - Mr. Alex Kronemer, Unity Productions
- - Mr. Paul Liben, Executive Writer, U.S. Commission on International Religious Freedom
- - Ms. Amy Lillis, Foreign Affairs Officer, U.S. Department of State
- - Mr. Graham Mason, Legislative Assistant to Rep. Allyson Schwartz
- - Ms. Lauren Markoe, Religion News Service
- - Mr. Dan Merica, CNN.com
- - Mr. Joseph V. Montville, Senior Associate, Merrimack College Center for the Study of Jewish-Christian-Muslim Relations
- - Mr. Aaron Myers, Program Officer, Freedom House
- - Ms. Attia Nasar, Regional Coordinating Officer, U.S. Department of State

- - Ms. Melanie Nezer, Senior Director, US Policy and Advocacy, HIAS
- - Dr. Elliott Parris, Bowie State University
- - Mr. John Pinna, Director of Government and International Relations, American Islamic Congress
- - Mr. Arif Rafiq, Adjunct Scholar, Middle East Institute
- - Ms. Maya Rajaratnam, Amnesty International
- - Ms. Rachel Sauer, Foreign Affairs Officer, U.S. Department of State
- - Dr. Jerome Schiele, Dean of College of Professional Studies, Bowie State University
- - Ms. Samantha Schnitzer, Staff, United States Commission on International Religious Freedom
- - Dr. Mary Hope Schwoebel, Senior Program Officer, Academy for International Conflict Management and Peacebuilding, U.S. Institute for Peace
- - Ms. Sarah Schlesinger, International and Government Relations Associate, The Becket Fund
- - Dr. Frank Sellin, Kyrgystan Desk Officer, U.S. Department of State
- - Ms. Anna-Lee Stangl, Christian Solidarity Worldwide
- - Ms. Kalinda Stephenson, Professional Staff, Tom Lantos Human Rights Commission
- - Mr. Jordan Tama, Lead Demokratic Staffer, Tom Lantos Human Rights Commission

- - Mr. Shaun Tandon, AFP
- - Dr. Wilhelmus Valkenberg, Professor of Religion and Culture, The Catholic University of America
- - Mr. Anthony Vance, Director of External Affairs, Baha'is of the United States
- - Mr. Jihad Saleh Williams, Government Affairs Representative, Islamic Relief USA
- - Ms. Amelia Wang, Chief of Staff to Congresswoman Judy Chu
- - Ms. Moh Sharma, Legislative Fellow to Congresswoman Judy Chu
- Judy Chu

Resolusjon fra den amerikanske kongressen

AUTHENTICATED
U.S. GOVERNMENT
INFORMATION
GPO

112TH CONGRESS
2D SESSION

H. RES. 709

Welcoming His Holiness, Hadhrat Mirza Masroor Ahmad, the worldwide spiritual and administrative head of the Ahmadiyya Muslim Community, to Washington, DC, and recognizing his commitment to world peace, justice, nonviolence, human rights, religious freedom, and democracy.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

JUNE 27, 2012

Ms. ZOE LOFGREN of California (for herself, Mr. SHERMAN, Mr. CONNOLLY of Virginia, Mr. HINCHEY, Ms. ESHOO, Ms. SPEIER, Ms. RICHARDSON, Mr. SCHIFF, Ms. SCHAKOWSKY, Mr. HONDA, Mr. WOLF, Mr. PETERS, Mr. DENT, Ms. CHU, Mr. BERMAN, Mr. FRANKS of Arizona, Ms. JACKSON LEE of Texas, Ms. SCHWARTZ, Mr. BRALEY of Iowa, and Mr. MCGOVERN) submitted the following resolution; which was referred to the Committee on Foreign Affairs

---

RESOLUTION

Welcoming His Holiness, Hadhrat Mirza Masroor Ahmad, the worldwide spiritual and administrative head of the Ahmadiyya Muslim Community, to Washington, DC, and recognizing his commitment to world peace, justice, nonviolence, human rights, religious freedom, and democracy.

Whereas, from June 16, 2012, to July 2, 2012, His Holiness, Hadhrat Mirza Masroor Ahmad, the worldwide spiritual and administrative head of the Ahmadiyya Muslim Community, an international religious organization with mil-

lions of members across the globe, is making a historic visit to the United States;

Whereas His Holiness was elected to become fifth Khalifa to Mirza Ghulam Ahmad, a lifelong position, on April 22, 2003;

Whereas His Holiness is a leading Muslim figure promoting peace, who in his sermons, lectures, books, and personal meetings has continually advocated the Ahmadiyya values of service to humanity, universal human rights, and a peaceful and just society;

Whereas the Ahmadiyya Muslim Community has suffered repeated hardships, including discrimination, persecution, and violence;

Whereas, on May 28, 2010, 86 Ahmadi Muslims were killed in Lahore, Pakistan, when two mosques belonging to the Ahmadiyya Muslim Community were attacked by anti-Ahmadiyya terrorists;

Whereas despite the continued sectarian persecution that Ahmadi Muslims are subjected to, His Holiness continues to forbid violence;

Whereas His Holiness has traveled globally to promote and facilitate service to humanity, meeting with presidents, prime ministers, parliamentarians, and ambassadors of state;

Whereas during his visit to the United States, His Holiness will meet thousands of American Muslims in addition to significant United States Government leaders in order to strengthen relationships and find means of establishing peace and justice for all people; and

Whereas, on the morning of June 27, 2012, His Holiness will deliver the keynote address at a special bipartisan recep-

tion at the Rayburn House Office Building on Capitol Hill, "The Path to Peace: Just Relations Between Nations": Now, therefore, be it

1 *Resolved*, That the House of Representatives—

2 (1) welcomes His Holiness, Mirza Masroor

3 Ahmad to Washington, DC;

4 (2) commends His Holiness for promoting indi-

5 vidual and world peace, as well as individual and

6 world justice; and

7 (3) commends His Holiness for his perseverance

8 in counseling Ahmadi Muslims to eschew any form

9 of violence, even in the face of severe persecution.

○

Veien til fred – rettferdige relasjoner mellom nasjoner

Bismillāhir-Raḥmānir-Raḥīm—I Allahs navn, Den Nåderike, Den Evige Barmhjertige

Alle fornemme gjester—*assalāmo ʿalaikum wa raḥmatullāhe wa barakātohū*—Allahs fred og velsignelser være over dere alle.

Før jeg fortsetter, ønsker jeg først å benytte denne muligheten til å takke dere alle for å ha tatt dere tid til å komme og høre på hva jeg har å si. Jeg har blitt bedt om å snakke om et emne som er veldig vidt og bredt. Det har mange ulike aspekter, og derfor er det ikke mulig for meg å dekke dem alle i løpet av den korte tiden jeg har til rådighet. Emnet jeg har blitt spurt om å snakke om er etableringen av verdensfred. Dette er visselig den mest vesentlige og presserende sak verden står overfor i dag. Likevel, ettersom tiden er begrenset, vil jeg bare kort nevne det islamske synet på etableringen av fred gjennom rettferdige og like relasjoner mellom nasjoner. Sannheten er at fred og rettferdighet er uatskillelig – du kan

ikke ha den ene uten den andre. Dette prinsipp er visselig noe som alle forstandige og fornuftige folk forstår. Hvis man ser bort fra de mennesker som har bestemt seg for å skape uro i verden, kan ingen noensinne hevde at det kan være uro eller mangel på fred i noe samfunn, land eller selv hele verden dersom rettferdighet og ærlighet er til stede. Ikke desto mindre finner vi at uro og mangel på fred er utbredt flere steder i verden. Slik uro er synlig både internt innad i land, og også eksternt når det gjelder relasjoner mellom ulike nasjoner. Slik uro og strid eksisterer til tross for at alle regjerninger hevder å utforme politikk som er basert på rettferdighet. Alle hevder at etableringen av fred er deres viktigste målsetting. Likevel, generelt sett, så er det ingen tvil om at spenning og engstelse øker i verden, og slik spres uro. Dette viser klart at et eller annet sted så oppfylles ikke kravene til rettferdighet. Det er derfor et presserende behov for å prøve å få en slutt på urettferdighet, hvor enn og når den eksisterer. Således ønsker jeg, som verdensomspennende overhode for Ahmadiyya Muslim Jama'at, å komme med noen betraktninger om behovet for, og måten å oppnå, fred basert på rettferdighet. Ahmadiyya Muslim Jama'at er en ren religiøs menighet. Det er vår oppriktige tro at den Messias og Reformator som var forutbestemt at skulle komme i denne tidsalder og opplyse verden om islams sanne lære virkelig har kommet. Vi tror at grunnleggeren av vår menighet, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad[as] fra Qadian, var denne utlovede Messias og Reformator, og derfor har vi akseptert ham. Han ba sine tilhengere om å etterleve og spre islams ekte og sanne lære som er basert på Den hellige Koranen. Derfor vil alt jeg har å si når det gjelder det å skape fred, og når det gjelder det å ha rettferdige internasjonale relasjoner, være basert på Koranens lære. Når det gjelder det å oppnå fred i verden, gir

dere alle regelmessig uttrykk for deres mening, og dere gjør virkelig en stor innsats. Deres kreative og fornuftige sinn gjør at dere kan fremlegge store ideer, planer og sannelig en visjon om fred. Dette temaet krever derfor ikke at jeg snakker fra et verdslig eller politisk perspektiv, men i stedet vil mitt fulle fokus være grunnet i hvordan man basert på religion kan skape fred. For denne hensikt vil jeg, slik jeg sa tidligere, fremlegge noen veldig viktige retningslinjer basert på Den hellige Koranens lære. Det er viktig å alltid huske at menneskelig kunnskap og intellekt ikke er perfekt, men er faktisk begrenset. Når man tar beslutninger eller former oppfatninger vil derfor ofte visse faktorer komme i det menneskelige sinn som kan fordunkle bedømmelsen, og kan lede til at en person heller prøver oppfylle sine egne behov. Til syvende og sist kan dette lede til at en urettferdig utgang eller beslutning fattes. Guds lov, derimot, er perfekt, og derfor finnes det ingen egeninteresser eller urettferdige forskrifter. Dette skyldes at Gud kun ønsker det beste for Sin skapelse, og derfor er Hans lov utelukkende basert på rettferdighet. Den dagen verdens folk erkjenner og forstår dette viktige poenget, vil være den dag grunnlaget for sann og evig fred vil legges. I motsatt fall vil vi fortsette å se at selv om man gjør utallige forsøk på å skape fred i verden, vil de likevel ikke være i stand til å frembringe meningsfulle resultater. Etter avslutningen av første verdenskrig ønsket lederne av visse land gode og fredlige relasjoner mellom alle nasjoner i fremtiden. For å oppnå fred i verden ble derfor Folkeforbundet dannet. Dets hovedmandat var å opprettholde verdensfred og forhindre utbrudd av fremtidige kriger. Dessverre hadde Folkeforbundets direktiver og de resolusjoner de vedtok visse feil og svakheter, og således beskyttet de ikke ordentlig alle folks og nasjoners rettigheter i like stor grad. Som et

resultat av de ulikhetene som eksisterte kunne følgelig ikke langsiktig fred skapes. Folkeforbundets forsøk feilet og dette ledet direkte til andre verdenskrig. Vi er alle klar over den uhørte skade og ødeleggelse som fulgte, hvor rundt 75 millioner mennesker verden over mistet sine liv, hvorav mange uskyldige sivile. Denne krigen burde ha vært mer enn nok for å åpne verdens øyne. Den burde ha vært en kilde til å utvikle forstandig politikk som garanterer alle partene deres rettmessige rettigheter, basert på rettferdighet, og slik viste seg å være et middel for å skape fred i verden. Datidens regjeringer anstrengte seg til en viss grad for å prøve å skape fred, og derfor ble De forente nasjoner (FN) opprettet. Imidlertid ble det ganske fort klart at de edle og overordnede målene bak FN ikke kunne innfris.

I dag kommer faktisk visse regjeringer ganske åpnet med uttalelser som viser dens mislykkethet. Hva sier islam om internasjonale relasjoner som er basert på rettferdighet, og dermed er en kilde til å skape fred? I Den hellige Koranen har Gud Den Allmektige gjort det klart at mens våre nasjonaliteter eller etniske bakgrunn fungerer som identitetsmarkører, berettiger eller gyldiggjør de ikke noen former for overlegenhet (kapittel 49, vers 14). Således gjør Koranen det klart at alle folk er født like. Dessuten instruerte Den hellige Profeten Muhammad[sa] i sin siste preken muslimene om alltid å huske på at en araber ikke er bedre enn en ikke-araber, og ei heller er en ikke-araber bedre enn en araber. Han lærte at en hvit person ikke er bedre enn en svart person, og ei heller er en svart person bedre enn en hvit person. Det er således en klar lære i islam at alle nasjoners og rasers folk er likeverdige. Det er også blitt gjort klart at alle mennesker må gis

like rettigheter, fri for diskriminering eller fordom. Dette er nøkkelen og et gyllent prinsipp som legger grunnlaget for harmoni mellom ulike grupper og nasjoner, og for opprettelsen av fred. I dag finner vi imidlertid at det er oppdeling og atskillelse mellom mektige og svakere nasjoner. For eksempel finner vi at det gjøres forskjell mellom visse nasjoner i FN. I Sikkerhetsrådet er det derfor noen permanente medlemmer og noen midlertidige medlemmer. Denne oppdelingen har vist seg å være en intern kilde til engstelse og frustrasjon, og derfor hører vi regelmessig rapporteringer om visse nasjoner som protesterer mot denne ulikheten. Islam lærer absolutt rettferdighet og likhet i alle saker, og således finner en annen veldig viktig retningslinje i kapittel 5, vers 3 i Den hellige Koranen. I dette verset står det at for å fullstendig overholde kravene til rettferdighet, er det nødvendig å behandle selv de folk som overtreder alle grenser i sitt hat og fiendskap, med rettferdighet og upartiskhet. Koranen lærer at hvor enn og hvem enn som oppfordrer dere til godhet og moral, skal dere godta det, og hvor enn og hvem enn som oppfordrer dere til syndfull og urettferdig handling, skal dere forkaste det. Et spørsmål som naturligvis oppstår, er hvilken standard av rettferdighet som er krevet i islam. I kapittel 4, vers 136 i Den hellige Koranen står det at selv om du må vitne i mot deg selv eller dine foreldre eller de du holder mest kjær, må du gjøre det for å holde fast ved rettferdighet og å fastholde sannheten. Mektige og rike nasjoner bør ikke tilrane seg rettighetene til de fattige og svakere nasjoner i forsøket på å bevare sine egne rettigheter, ei heller bør de behandle fattigere nasjoner på en urettferdig måte. På den annen side bør de fattige og svakere nasjonene ikke søke å påføre de mektige og rike nasjonene skade når enn muligheten oppstår. I stedet bør begge

sider forsøke å fullt ut holde fast ved prinsippene om rettferdighet. Dette er faktisk en sak av avgjørende viktighet for å opprettholde fredlige relasjoner mellom land. Et annet krav for fred mellom nasjoner basert på rettferdighet er gitt i kapittel 15, vers 89 i Den hellige Koranen, hvor det står at ingen part må noensinne se med misunnelige blikk på andres ressurser og rikdom. På liknende måte må ingen nasjon søke å urettmessig tilegne seg eller ta over et annet lands ressurser under dekke av å prøve å hjelpe eller støtte dem. Regjeringer må derfor, på grunnlag av fremskaffelsen av teknisk ekspertise, ikke utnytte andre nasjoner gjennom å lage urettferdige handelsavtaler eller kontrakter. På liknende måte må regjerninger, på grunnlag av fremskaffelsen av teknisk ekspertise eller assistanse, ikke prøve å ta kontroll over naturressursene eller midlene til utviklingsland. Der mindre utdannede folk og regjeringer trenger å bli lært hvordan man korrekt nyttiggjør sine naturressurser, bør dette gjøres. Og nasjoner og regjeringer bør alltid prøve å tjene og hjelpe de mindre heldige stillet. Slike tjenester må imidlertid ikke bli utført med et mål om å oppnå nasjonale eller politiske fordeler eller som et middel for å oppfylle egeninteresse. De siste seks eller syv årtier har FN startet mange programmer eller organisasjoner med den hensikt å hjelpe fattige nasjoner med å utvikle seg. For dette forsøket har de utforsket naturressursene til utviklingslandene. Til tross for disse forsøkene har imidlertid ingen av de fattige nasjonene oppnådd de utviklede lands stadium eller nivå. En grunn til dette er helt opplagt omfattende korrupsjon i mange av regjeringene i disse underutviklede landene. Jeg må likevel med beklagelse si at til tross for dette, og som et middel til å fremme sine egne interesser, har de utviklede landene fortsatt å handle med slike regjeringer. Handelsavtaler, internasjonal

bistand og handelskontrakter har fortsatt sin gang. Som et resultat har samfunnets fattige og berøvede segmenter sin frustrasjon og rastløshet fortsatt å øke, og dette har ført til opprør og intern uro i disse landene. De fattige folkene i utviklingsland har blitt så frustrerte at de ikke bare har gått i mot sine egne ledere, men også mot stormakter. Ekstremistiske grupperinger har dratt nytte av dette, som har utnyttet denne frustrasjonen, og dermed har blitt i stand til å oppfordre slike folk til å bli med i deres grupperinger og støtte deres hatefulle ideologi. Det endelige resultat av dette har vært at verdensfreden har blitt ødelagt. Derfor har islam henledet vår oppmerksomhet mot ulike måter å skape fred på. Det krever absolutt rettferdighet. Det krever at man alltid gir sannferdig vitnesbyrd. Det krever at vi ikke betrakter andres rikdom med misunnelige blikk. Det krever at de utviklede landene setter sine egeninteresser til side, og i stedet hjelper og tjener de mindre utviklede og fattigere nasjonene med en virkelig uselvisk innstilling og ånd. Hvis alle disse forholdene blir fulgt, vil sann fred skapes. Hvis til tross for de nevnte forholdsregler et land overtreder alle grenser og angriper et annet land, og med urett søker å ta kontroll over dens ressurser, da bør andre land visselig ta mål på å stoppe slik grusomhet - men de må alltid opptre rettferdige når de gjør det. Islams lære vedrørende betingelsene for å gå til handling, er beskrevet i kapittel 49 i Koranen. Den lærer at når to nasjoner har en disputt og dette leder til krig, da bør andre regjeringer sterkt oppfordre dem til dialog og diplomati, slik at de kan komme til enighet og forsones gjennom en fremforhandlet avtale. Hvis derimot en av partene ikke aksepterer betingelsene i avtalen, og fører krig, da bør andre land gå sammen og kjempe for å stoppe den angripende part. Når den angripende parten er beseiret og godtar

gjensidige forhandlinger, da bør alle parter jobbe for en overenskomst som leder til langvarig fred og forsoning. Man må ikke påtvinge grelle og urettferdige betingelser som leder til at en nasjons hender blir bundet, fordi i det lange løp vil dette føre til spenning, som vil gjære og spres. Resultatet av slik spenning vil være mer uro. Hvis en regjering som tredjepart prøver å skape forsoning mellom to parter, må den handle med oppriktighet og fullstendig upartiskhet. Denne upartiskheten må vedvare selv om en av partene taler i mot den. Tredjeparten bør derfor ikke gi uttrykk for sinne under slike omstendigheter, den bør ikke søke hevn, ei heller bør den opptre urettferdig. Alle parter bør gis deres tilbørlige rettigheter. For at kravene til rettferdighet skal bli oppfylt er det således essensielt at de land som megler for en avtale ikke søker å oppnå sine egne personlige interesser, og heller ikke forsøker å dra urettmessig nytte av disse land. De må ikke blande seg inn på en urettferdig måte eller urettmessig presse den ene eller andre parten. Et annet lands naturressurser må ikke brukes til egen fordel. Unødvendige og urettferdige restriksjoner må ikke pålegges slike land, fordi dette verken er rettferdig og heller aldri kan vise seg å være en kilde til forbedrede relasjoner mellom land. På grunn av den begrensede tiden har jeg kun kort nevnt disse punktene. Kort sagt, hvis vi ønsker å skape fred i verden må vi legge til side våre personlige og nasjonale interesser for det større godet og heller skape gjensidige relasjoner som utelukkende er basert på rettferdighet. I motsatt fall vil noen av dere være enige med meg i at på grunn av allianser vil blokker dannes i fremtiden – eller jeg kan til og med si at de har begynt å dannes – og det er ikke usannsynlig at uro vil fortsette å øke i verden, som til syvende og sist vil lede til en stor ødeleggelse. Konsekvensene av slik ødeleggelse

og krigføring vil visselig vedvare i mange generasjoner. USA, som verdens mektigste stat, bør derfor spille sin rolle når det gjelder å handle med sann rettferdighet og med slike gode intensjoner som jeg har beskrevet. Hvis den gjør det vil verden alltid ihukomme deres store anstrengelser med stor beundring. Det er min bønn at dette blir en realitet.

Mange takk. Igjen, mange takk.

I henhold til vår tradisjon pleier vi vanligvis å be en stille bønn etter arrangementet. Jeg vil således be en stille bønn og ahmadiene vil følge meg. Dere alle, våre gjester, kan be på deres egen måte.

NØKKELEN TIL FRED— GLOBAL ENHET

EUROPAPARLAMENTET
BRUSSELS, BELGIUM, 2012

Hazrat Khalifatul-Masih V blir
ønsket velkommen av
Martin Schulz, president i Europaparlamentet

Hans Hellighet leder stille bønn til slutt i Europaparlamentet.
Sittende til høyre: Dr. Charles Tannock (MEP-Storbritannia),
venstre: Rafiq Hayat (Nasjonal Amir AMA Storbritannia)

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-
Masih V leverer hovedtalen
under arrangementet i Europaparlamentet

Pressekonferanse med Hazrat Khalifatul-Masih V i Europaparlamentet.
Sittende med Hans Hellighet er Dr. Charles Tannock (MEP-Storbritannia og leder for
Venner av Ahmadiyya muslimer Gruppe i Europaparlamentet)

Tunne Kelam (MEP-Estland og nestleder
for Venner av Ahmadiyya
Muslimer Gruppe i Europaparlamentet)
møter Hans Hellighet

Phil Bennion (MEP West Midlands og
medlem av Europaparlamentets Sør-Asia
Delegasjon) møter Hans Hellighet

Forord

På den 3 og 4. desember, 2012, besøkte Hazrat Khalifatul-Masih V[aba], den femte stedfortreder til Den utlovede Messias[as], og som overhode for Ahmadiyya bevegelsen, Europaparlamentet for første gang i Brussel. Her holdt han en historisk tale til et fullstappet publikum bestående av mer enn 350 gjester som representerte 30 land. Arrangementet ble holdt av den nylig etablerte tverrpolitiske «Friends of Ahmadiyya Muslims» gruppen ved Europaparlamentet, og ledet av Dr. Charles Tannock (parlamentsmedlem i England). Dette er en tverrpolitisk og paneuropeisk gruppe bestående av parlamentsmedlemmer som har blitt etablert for å promotere ahmadiyya bevegelsen i europaparlamentet og fremme deres interesser i Europa og resten av verden. Under besøket hadde Hazrat Mirza Masroor Ahmad[aba] også en

rekke møter med parlamentarikere og embetsmenn. De han møtte inkluderer:

Dr. Charles Tannock. Medlem av europaparlamentets utenrikskomité, menneskerettighetskomiteens undergruppe, viseformann for parlamentets delegasjon for relasjoner med NATOs parlamentariske forsamling og formann av Det europeiske parlamentets Venner av ahmadiyya muslimer gruppen.

Tunne Kelam, (Parlamentsmedlem i Estland). Medlem av europaparlamentets utenrikskomité, underkomiteen for sikkerhet og forsvar og viseformann av Det europeiske parlamentets Venner av ahmadiyya muslimer gruppen.

Claude Moraes, (Parlamentsmedlem i England). Viseformann for delegasjonen for relasjoner med den arabiske peninsula, medlem av komiteen for sivile rettigheter, rettferdighet og innenrikspolitikk, varaleder av Det europeiske parlamentets arbeiderparti og viseformann i Det europeiske parlamentets Venner av ahmadiyya muslimer gruppen.

Barbara Lochbihler, (Parlamentsmedlem i Tyskland). Formann for Det europeiske parlamentets underkomité for menneskerettigheter.

Jean Lambert, (Parlamentsmedlem i England). Formann for Det europeiske parlamentets Sør-Asia delegasjon.

Phil Bennion, (Parlamentsmedlem i England). Medlem av Det europeiske parlamentets Sør-Asia delegasjon og formann for liberaldemokratenes Europa gruppe.

På den 4. desember ble en internasjonal pressekonferanse holdt i presserommet for Det europeiske parlamentet. Dette ble holdt før hovedarrangementet, bestående av Hans hellighet tale. Hans hellighet svarte på spørsmål fra ulike media i en 40 minutters pressekonferanse. Denne bestod av journalister og medieorganisasjoner fra Storbritannia, Spania, Frankrike, Belgia, Pakistan og andre land. I en respons til et spørsmål fra BBC angående islams rolle i verden svarte Hans hellighet; «Islams budskap om fred er universelt, noe som er grunnen til at vårt motto er Kjærlighet til alle, ikke hat mot noen». I svaret på et spørsmål fra en representant fra spansk media sa Hans hellighet at alle de store religionene hadde et budskap om fred i deres opprinnelige form, og slik tror sanne muslimer på alle profetene. Enhver profet brakte budskapet om at det er Én Gud.

I respons på et spørsmål fra en representant for Maltas media, sa Hans hellighet at ahmadimuslimenes plikt er å bringe menneskeheten nærmere Gud og å gjøre verdens befolkning oppmerksomme på deres plikt om å verne om hverandres rettigheter.

Hovedarrangementet ble holdt foran et fullstappet publikum. Formannen og viseformannen av Det europeiske parlamentets Venner av ahmadiyya muslimer gruppen ønsket Hazrat Mirza Masroor Ahmad[aba], overhode for Ahmadiyya bevegelsen

velkommen. Martin Schulz, parlamentsmedlem og president for Det europeiske parlament, kom også for å møte Hans hellighet.

Før Hans hellighets hovedtale talte en del parlamentsmedlemmer og snakket om deres beundring for det fredfylte islam som promoteres av Ahmadiyya Muslim Jama'at. Dr. Charles Tannock, formann for Det europeiske parlamentets Venner av ahmadiyya muslimer gruppen sa; «Ahmadimuslimer er et ønsket eksempel på toleranse i verden».

Her presenterer vi den historiske hovedtalen holdt av Hazrat Mirza Masroor Ahmad[aba], Khalifatul-Masih V, overhode for Den verdensomspennende ahmadiyya muslimske bevegelsen.

Nøkkelen til fred - Globalt enhet

Bismillahir-Rahmanir-Rahim – I Allahs navn, Den mest Nåderike, Den evig Barmhjertige

Alle fremstående gjester – *assalamo aleikum wa rahmatullahe wa barakatohu* – måtte Allahs fred og velsignelser være med dere alle. Jeg vil først og fremst takke alle de som har deltatt i organiseringen av denne tilstelningen og som har gitt meg muligheten til å snakke til dere alle her i Det europeiske parlamentet. Jeg vil også takke alle delegatene, som representerer ulike land, og også andre gjester, som har kommet hit for å overvære dette arrangementet. De som er velkjente med Ahmadiyya Muslim Jama'at, (eller bevegelse), eller selv de som er mindre velkjente og som har kontakt med individuelle ahmadier, er fullstendig klar over at som bevegelse trekker vi stadig verdens oppmerksomhet mot etableringen av fred og sikkerhet. Vi gjør sannelig vårt ytterste i henhold til våre ressurser for å oppnå disse målene.

Som overhode for Ahmadiyya Muslim Jama'at snakker jeg regelmessig om disse temaene ved enhver mulig anledning. Det faktum at jeg snakker om behovet for fred og gjensidig kjærlighet er ikke på grunn av noen ny lære brakt frem av Ahmadiyya bevegelsen. Selv om det sannelig er sant at det å bringe fred og forsoning var et av hovedmålene til adkomsten av Den ahmadiyyamuslimske bevegelsens grunnlegger, er sannheten at alle våre handlinger gjøres med bakgrunn i læren som ble åpenbart til islams grunnlegger, Den hellige Profeten Muhammad[sa].

I de 1400 årene etterfølgende Den hellige Profetenssa tid, har dessverre den rene læren han brakte for lengst blitt forglemt av den muslimske majoriteten. For å gjenopplive det sanne islam, sendte Allah Den Allmektige grunnleggeren av Den ahmadiyyamuslimske bevegelsen, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad[as] av Qadian, i henhold til profetien til islams hellige Profet[sa]. Jeg vil oppfordre dere alle til å ha dette i minnet når jeg senere vil snakke om islams lære i forhold til utviklingen av fred og harmoni i verden.

Jeg vil også nevne at det er flere aspekter ved «fred» og «sikkerhet». Slik ethvert individuelt aspekt er viktig i seg selv, er også måten hvordan ethvert aspekt kjeder seg sammen på meget viktig. For eksempel så er den grunnleggende byggesteinen for fred i samfunnet fredfullhet og harmoni innad i familien. Hjemmets atmosfære er ikke begrenset, men har en dominoeffekt på freden i lokalmiljøet, som igjen påvirker freden i byen eller tettstedet. Hvis det er en opprørt tilstand i hjemmet, vil det negativt påvirke nærmiljøet og dette vil påvirke byen eller tettstedet. På den samme måten påvirker tilstanden i byen eller tettstedet freden i

hele landet og til syvende og sist påvirker en stats tilstand freden og harmonien i regionen eller hele verden.

Det er dermed klart at hvis man ønsker å diskutere selv ett aspekt ved fred, så vil en finne at dets rekkevidde ikke er begrenset, men vil fortsette å øke. På en lignende måte så ser vi der hvor det er mangel på fred, så er ulike metoder nødvendige for å kunne løse saken, basert på de underliggende problemer som eksisterer og på de partikulære aspekter av fred og sikkerhet som har blitt overtrådt. Når vi har dette i minnet, er det åpenbart at det å diskutere og adressere disse sakene fullt ut og i detalj krever mye mer tid enn det som nå er tilgjengelig. Til tross for dette så vil jeg i det minste forsøke å dekke noen aspekter ved islams sanne lære.

I den moderne verden så finner vi at mange anklager reises mot islam og mye av skylden for den uorden og de konflikter som finnes i verden attribueres til religionen. Slike anklager gjøres til tross for at selve meningene av ordet islam er «fred» og «sikkerhet». Videre er islam den religionen som har gitt spesifikk veiledning for hvordan man etablerer fred, og har lagt ned visse regler for å oppnå dette. Før jeg begynner å presentere et bilde av islams sanne og fredfulle lære, så vil jeg kort diskutere verdens nåværende tilstand. Jeg er sikker på at dere allerede er vel verserte angående disse sakene, men jeg vil trekke de frem slik at dere kan ha dem i minne når jeg vil diskutere islams lære om fred og harmoni.

Vi er alle klare over og aksepterer at dagens verden har blitt lik en global landsby. Vi er alle knyttet sammen på ulike måter, om det nå er gjennom moderne transportmidler, eller om det er

gjennom media og Internett eller gjennom andre ulike måter. Alle disse faktorene har resultert i at verdens nasjoner har kommet nærmere hverandre enn noen gang tidligere. Vi ser at i store land så har mennesker av alle raser, religioner og nasjonaliteter slått seg ned og bor sammen. I mange land er det en signifikant befolkning av utenlandske immigranter. Immigrantene har blitt så veletablerte at det vil være ekstremt vanskelig, eller umulig, for myndighetene eller de lokale å fjerne dem nå. Selv om forsøk er gjort på å innstramme innvandring og visse restriksjoner har blitt implementert, så er det fremdeles måter ved hvilke en borger av en nasjon kan reise inn til et annet land. Hvis vi legger ulovlig immigrasjon til side, så ser vi at det eksisterer bestemte internasjonale lover som er til hjelp for dem som blir tvunget til å emigrere pga. visse genuine årsaker. Vi ser også at rastløshet og uro spres i visse land som et resultat av masseimmigrasjon. Ansvaret for dette påhviler begge parter, immigrantene og lokalbefolkningen. På den ene siden så provoserer noen immigranter de lokale ved å nekte å la seg integrere på noen som helst måte, mens det på den andre siden finnes noen i lokalbefolkningen som utviser en mangel på toleranse og åpenhjertighet. Fra tid til annen koker hatet over i et veldig farlig omfang. I særdeleshet så rettes de lokales hat eller fiendskap i vestlige land ofte mot islam som en reaksjon på den negative oppførselen til visse muslimer, særlig immigranter. Sinnet og reaksjonen er ikke kun i en liten skala, men kan og når opp til ekstreme høyder, hvilket er hvorfor vestlige ledere regelmessig snakker om disse problemene. Det er derfor vi finner tilfeller der hvor den tyske kansleren snakker om muslimer som en del av Tyskland; vi ser at Storbritannias statsminister snakker om

behovet for muslimenes integrasjon og lederne av noen land har gått så langt som å gi advarsler til muslimene.

Konfliktenes interne tilstand, om den ikke forverres, så har den i alle fall blitt gjenstand for bekymring. Disse sakene kan bli mer potente og kan lede til fredens ødeleggelse. Det bør ikke være noen tvil om at konsekvensen av slike konflikter ikke vil være begrenset til vesten, men vil påvirke hele verden, særlig de muslimske landene. Det vil føre til at forholdet mellom den vestlige og østlige verden blir kraftig forverret. Det kreves derfor at alle parter jobber sammen for å gjøre situasjonen bedre og for at fred kan utvikles. Myndigheter trenger å lage en politikk som etablerer og beskytter gjensidig respekt, gjennom hvilke at det å såre andres følelser eller å påføre dem noen skade bør forbys. Når det gjelder immigrantene, så må de ha en godvilje til å integrere seg i lokalbefolkningen, mens de lokale bør være rede til å åpne deres hjerter og å utvise toleranse. Videre vil det å innføre visse restriksjoner for muslimene ikke føre til fred, fordi de alene kan ikke forandre menneskers sinn og verdier. Dette gjelder ikke spesifikt for muslimer, men når som helst en person undertrykkes mot ens vilje pga. sin religion eller tro, vil det føre til en negativ reaksjon gjennom hvilket fred vil bli kraftig skadet. Som jeg allerede har sagt, så finner vi i visse land økende konflikter, i særdeleshet mellom lokalbefolkningen og muslimske immigranter. Det er åpenbart at begge sider blir mindre tolerante og det er en motvilje mot å bli kjent med hverandre. Det europeiske lederskapet trenger å akseptere at dette er realiteten og forstå at det har et ansvar for å etablere gjensidig religiøs respekt og toleranse. Dette er essensielt slik at det innen alle europeiske land, og mellom europeiske og muslimske land,

utvikles en atmosfære av velvilje slik at freden i verden ikke bryter i stykker.

Jeg tror at årsaken til slike konflikter og oppdelinger ikke kun er religion og tro, og det er ikke kun et spørsmål om ulikheter mellom vestlige og muslimske land. Faktum er at en hovedgrunn til spliden er den globale finansielle krisen. Når det ikke var noen konjunkturnedgang eller kredittkrise, var det ingen som brydde seg om tilstrømmingen av immigranter; muslimer eller ikke-muslimer eller afrikanere. Nå er imidlertid situasjonen en annen og dette har ført til alt dette. Det har selv påvirket den gjensidige relasjonen mellom europeiske land, slik at sinnet og bitterhet mellom mennesker i visse europeiske land og visse andre europeiske land øker daglig. Denne desperate tilstanden er synlig overalt.

Dannelsen av Den europeiske union har vært en stor bragd for europeiske land, for det har vært et middel for samlingen av kontinentet. Således bør dere gjøre alle mulige anstrengelser for å bevare denne enheten ved å ære hverandres rettigheter. Frykten og bekymringene til den generelle offentligheten må fjernes. For å beskytte hverandres samfunn, bør dere være villige til å akseptere hverandres hederlige og rettferdige krav, og selvfølgelig så bør det være hederlige og rettferdige krav fra ethvert lands befolkning.

Husk at styrken til Europa ligger i at det forblir forent og samlet sammen som ett. En slik enhet vil ikke kun være til fordel for dere her i Europa, men vil på det globale plan være middelet ved hvilket dette kontinentet kan opprettholde sin styrke og påvirkningskraft. Talende fra et islamsk perspektiv, så bør vi alle

strebe for at hele verden forenes sammen. Fra et valutaperspektiv bør verden være forent. Fra et forretnings- og handelsperspektiv så bør verden være forent, og når det gjelder bevegelsesfrihet og immigrasjon, så bør sammenhengende og praktisk politikk utvikles, slik at verden kan forenes. Grunnleggende sett bør land søke å samarbeide med hverandre slik at splittelser erstattes med enhet. Hvis disse målene blir etterfulgt så vil det straks bli tydelig at de eksisterende konfliktene vil ta slutt og bli erstattet av fred og gjensidig respekt, forutsatt at sann rettferdighet praktiseres og at ethvert land innser sitt ansvar. Det er med stor sorg at jeg må si at selv om dette er en islamsk lære, så har ikke de islamske landene klart å forene seg i mellom. Hvis de var i stand til å samarbeide og forenes, så ville de islamske landene ikke konstant behøve å søke vestlig bistand og hjelp for å lette sine interne problemer og behov.

Etter disse ordene, skal jeg nå snakke om den sanne islamske læren i forhold til etableringen av langvarig fred i verden. For det første, en fundamental og grunnleggende lære i islam er at en sann muslim er en person fra hvis tunge og hender alle andre fredfulle mennesker er trygge. Dette er definisjonen av en muslim gitt av Den hellige Profeten Muhammad[sa]. Kan man etter å ha hørt dette grunnleggende og vakre prinsippet rette noen anklagelser eller klager mot islam? Sannelig ikke. Islam lærer at kun de som bruker sine tunger og hender til å spre urettferdighet og hat fortjener å straffes. Hvis alle parter, fra et lokalt til et globalt nivå, forble innenfor grensene til dette gylne prinsippet, så ville vi aldri ha funnet religiøs uorden. Det ville aldri ha vært politisk strid, ei heller ville det være uorden basert på grådighet og et begjær etter å oppnå makt. Hvis disse sanne islamske prinsippene etterfølges, vil

den generelle befolkningen innen ulike land beskytte hverandres rettigheter og følelser og myndighetene ville oppfylle sine roller i å beskytte alle borgere. På et internasjonalt nivå ville enhver nasjon jobbe sammen i en ånd av sann sympati og barmhjertighet mot hverandre. Et annet nøkkelprinsipp islam lærer er at i henhold til å utvikle fred, så er det nødvendig for alle parter og aldri utvise noen form for stolthet eller arroganse. Dette ble perfekt illustrert av Den hellige Profeten[sa] når han så velkjent sa at en svart person ikke er overlegen en hvit person, og ei heller er en hvit person en svart person overlegen. Ei heller er en europeer større eller overlegen en hvilket som helst annen nasjonalitet, ei heller er afrikanere, asiatere eller mennesker av andre deler av verden det. Ulikheter i nasjonalitet, farge eller etnisitet virker kun som en form for identitet og gjenkjennelse.

Sannheten er at i den moderne verden så er vi alle avhengige av hverandre. I dag kan selv ikke stormakter som Europa og USA overleve ved å forbli fullstendig isolerte fra alle andre. Afrikanske land kan ikke forbli isolerte og håpe og blomstre, ei heller kan asiatiske land eller mennesker fra andre deler av verden. Hvis man for eksempel ønsker at ens økonomi skal blomstre så må man være villig til å ta til seg internasjonal handel. Et klart eksempel på hvordan verden nå er sammenkjedet illustreres av det faktum at Europas eller verdens finansielle krise av de seneste år har negativt påvirket, mer eller mindre, ethvert land i verden. For at land skal kunne avansere i vitenskap eller å utmerke seg i andre ekspertfelt, så kreves det av dem at de samarbeider og hjelper hverandre.

Vi bør alltid huske at verdens befolkning, om de nå er fra Afrika, Europa, Asia eller fra et hvilket som helst annet sted, har blitt gitt store intellektuelle egenskaper av Allah Den Allmektige. Hvis alle parter bruker sine Gudgitte evner til sitt ytterste for bedringen av menneskeheten, så vil vi se at verden vil bli en fredens havn. Hvis imidlertid de utviklede nasjonene forsøker å undertrykke veksten og fremskrittet til de mindre utviklede eller utviklingslandene, og ikke gir muligheter til de fruktbare og intelligente sinnene til disse nasjonene, da vil engstelse uten tvil spres og den påfølgende uroheten vil ruinere internasjonal fred og sikkerhet.

Et annet islamsk prinsipp for å utvikle fred er at vi ikke bør tolerere urettferdighet mot andre eller for at deres rettigheter tilranes. På den samme måten vi ikke ville akseptere at våre rettigheter ble tatt, skal vi ikke være villige til å akseptere det for andre. Islam lærer at der hvor det kreves gjengjeldelse må det være proporsjonalt med den overskridende handlingen. Hvis imidlertid tilgivelse kan føre til reformasjon så bør valget om å tilgi tas. De sanne og overordnede målene bør alltid være reformasjon, forsoning og utviklingen av langvarig fred. Men hva er det imidlertid som i virkeligheten skjer i dag? Hvis noen utfører en feilaktig handling eller en urettferdighet, så søker offeret å tvinge frem en hevn på en måte som fullstendig er uproporsjonert og mye større enn den opprinnelige uretten som ble begått.

Dette er eksakt det vi bevitner i disse dager i den økende konflikten mellom Israel og Palestina. Stormaktene har åpent uttrykt deres sinne og bekymring for situasjonene i Syria, Libya eller Egypt; selv om det kan argumenteres for at de essensielt var interne anliggender. Til tross for dette virker de ikke bekymret for,

eller bekymrede i stor nok grad, for det palestinske folket. Denne oppfattende dobbelstandarden forårsaker et økende omfang av klagemål og forakt i hjertene til mennesker fra muslimske land mot verdens stormakter. Dette sinnet og fiendtligheten er ekstremt farlig og kan koke over og eksplodere ved enhver tid.

Hva vil resultatet av dette bli? Hvor stor skade vil bli gjort mot den utviklende verden? Vil de overhodet være i stand til å overleve? Hvor mye vil de utviklede landene bli påvirket? Bare Gud vet svarene på slike spørsmål. Jeg kan ikke svare disse, og ingen kan svare disse. Det vi kan være sikre på er at freden i verden vil ødelegges. La det være klart at jeg ikke snakker i favør av noen partikulære individuelle land. Det jeg ønsker å si er at alle former for ondskap, uansett hvor de eksisterer, må utslettes og stoppes uten hensyn til om de begås av det palestinske folk, det israelske folk eller folket til et hvilket som helst annet land. Grusomhetene må stoppes, fordi hvis det tillates at de spres, så vil hatets flammer sannelig oppsluke hele verden til en slik grad at folk snart vil glemme problemene forårsaket av den nåværende økonomiske krisen. De vil i stedet møte en mye mer forferdelig tilstand. Det vil bli slik et enormt tap av liv som vi ikke engang kan begripe eller forestille. Det er således de europeiske nasjoners plikt, som led store tap under Den andre verdenskrig, å lære fra deres fortid og redde verden fra ødeleggelse. For å gjøre dette så må de oppfylle rettferdighetens krav og være villige til å akseptere deres ansvar.

Islam vektlegger sterkt behovet for alltid å handle på en rettskaffen og rettferdig måte. Den lærer at ingen part bør gis fortrinnsvis behandling, eller å bli urettmessig begunstiget. Det bør

være slik at en ugjerningsmann vet at hvis han forsøker å handle urettmessig mot et annet land, uansett dens størrelse eller status, så vil han ikke ha tillatelse til å gjøre dette av det internasjonale samfunnet. Hvis FNs medlemsland, landene som drar nytte av Den europeiske union og landene som er under innflytelse av stormaktene eller selv utviklingslandene, alle sammen aksepterer dette, kun da og bare da, kan fred oppstå.

Kun hvis de nasjonene som har vetorett i FN innser at de vil bli holdt ansvarlige for sine handlinger, kan rettferdighet i sannhet etableres. Faktum er at jeg vil gå et skritt videre og si at retten til vetorett aldri kan tillate eller legge til rette for etableringen av fred, fordi det helt klart er slik at ikke alle land er på et likestilt nivå. Dette er et poeng jeg også la frem tidlig dette året når jeg talte til ledende politikere og makthavere i USA på Capitol Hill. Hvis vi ser på stemmehistorikken til FN så ser vi at vetoretten ikke alltid har blitt brukt til å hjelpe dem som undertrykkes eller som handler på en riktig måte. Faktum er at vi har sett at vetoretten har, i visse tilfeller, blitt misbrukt for å hjelpe og bistå mishandlinger, heller enn å avverge dem.

Dette er ikke noe som er skjult eller ukjent; mange kommentatorer skriver eller snakker åpent om dette. Et annet vakkert prinsipp islam lærer er at fred i samfunnet krever av en at man undertrykker sitt sinne, heller enn å tillate det å seire over prinsipper som ærlighet og rettferdighet. Islams tidlige historie bevitner at de sanne muslimene alltid handlet etter dette prinsippet og at de som ikke gjorde det ble meget sterkt irettesatt av Den hellige Profeten Muhammad[sa]. Til tross for det er dette dessverre ikke alltid tilfellet

i dag. Det finnes tilfeller hvor hærer eller soldater, som har blitt sendt for å etablere fred, handler på en måte som står stikk i mot deres uttalte mål. For eksempel så har utenlandske soldater i noen land behandlet sine ofres døde kropper på den mest respektløse og grusomste måte. Kan fred etableres på denne måten? Reaksjonen på slike handlinger begrenses ikke kun til det berørte landet, men manifesterer seg i hele verden.

Hvis muslimer blir mishandlet, drar muslimske ekstremister fordel av dette og verdensfreden knuses, selv om det er i motsetning til islams lære. Islam lærer at fred kun kan etableres ved å hjelpe både de undertrykte og de undertrykkende på en måte som er fullstendig nøytral, fri fra egeninteresse og blottet for all fiendskap. Fred dannes ved å gi alle parter en lik plattform og plass.

På grunn av tidens korthet skal jeg kun nevne et ytterligere moment, som er at islam lærer oss at man ikke bør se med misunnelse på andres rikdom og ressurser. Vi bør ikke begjære det som tilhører andre, for dette er også en måte ved hvilket fred bryter sammen på. Hvis rike land forsøker å hente ut eller utnytte rikdommen og ressursene til mindre utviklede land for å oppfylle egne behov, så vil naturlig nok uroligheter øke. Det hvor det er passende så kan de utviklede landene ta et lite og rettferdig beløp til gjengjeld for deres tjenester, mens størstedelen av ressursene bør anvendes til å hjelpe de underutviklede landene til å heve deres levestandard. De bør tillates å blomstres og bør hjelpes til å nå de samme nivåer som den utviklede verden, fordi da, og kun da, kan fred etableres. Hvis lederskapet i de nasjonene ikke er ærlige, så bør de vestlige eller utviklede landene selv overvåke og organisere

utviklingen av landet ved å gi dem bistand. Det er flere andre momenter jeg kunne ha dekket, men grunnet mangel på tid skal jeg begrense meg til de få jeg har nevnt. Det jeg uansett har klargjort representerer sannelig islams sanne lære.

Det er ett spørsmål som kan oppstå i deres hjerter så la meg på forhånd svare på dette. Dere kan si at hvis dette er islams sanne lære, hvorfor ser vi da slike splittelser og uorden i den muslimske verden? Dette har jeg svart på tidligere ved å nevne behovet for fremkomsten av en reformator, som vi mener var grunnleggeren av ahmadiyya bevegelsen. Vi i Ahmadiyya Muslim Jama'at forsøker alltid å bringe denne sanne læren til et så bredt mulig publikum vi kan. Jeg vil også anmode dere alle til å anstrenge dere til å øke bevissthet innen deres egne påvirkningssirkler angående disse temaene, slik at langvarig fred kan utvikles i alle deler av verden.

Hvis vi feiler i denne oppgaven, så vil ikke noe område i verden forbli trygt fra de grusomme og destruktive konsekvensene av krig. Jeg ber om at måtte Allah Den Allmektige gjøre verdens befolkning i stand til å heve seg over sine personlige interesser og begjær, i et forsøk på å redde verden fra den kommende ødeleggelsen. Det er de utviklede nasjonene i vest som har den største delen av makten i dagens verden, og det er derfor deres plikt, foran andre, å vie innstendig oppmerksomhet mot disse sakene av ytterst viktig betydning.

Til slutt vil jeg igjen takke dere alle for å ta dere tid til å komme og høre på hva jeg hadde å si. Måtte Allah velsigne dere. Takk skal dere ha.

KAN MUSLIMER INTEGRERES I VESTLIGE SAMFUNN

BAITUR-RASHEED MOSKÉ
HAMBURG, TYSKLAND, 2012

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V
leverer hovedtalen i Baitur-Rasheed moskeen

Kan muslimer integreres i vestlige samfunn?

Bismillahir-Rahmanir-Rahim – I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige

Alle fremstående gjester - *assalamo 'alaikum wa rahmatullahe wa barakatohu* – fred være med dere, og Allahs nåde og velsignelser

Aller først ønsker jeg å takke alle gjestene som har tatt imot vår invitasjon om å delta på dette stevnet. Flere av dere kjenner godt til vår menighet eller har gamle vennskapsbånd med ahmadiyyamuslimer; og jeg er sikker på at de av dere som kun nylig har blitt introdusert til Ahmadiyya-menigheten, allerede har utviklet et sterkt ønske i deres hjerter om å lære mer om menigheten. Dere alles deltakelse vitner om at dere ikke anser det for noe fare eller trussel å omgås eller holde kontakt med ahmadiyyamuslimer og besøke deres moskeer.

Sannheten er at i dagens klima, hvor størsteparten av nyheter og rapporter om islam er veldig negative, kunne de av dere som ikke er muslimer lett ha blitt bekymret for at det å besøke en Ahmadiyya-moske kunne forårsake vanskeligheter eller også skade dere stort. Men, som jeg sa, det faktum at dere deltar på dette stevnet vitner om at dere ikke har noen frykt for ahmadiyyamuslimer og ikke betrakter dem for å utgjøre en trussel. Det viser at dere verdsetter ahmadier og anser dem for å være oppriktige og anstendige folk lik dere selv og majoriteten av befolkningen. Mens jeg sier dette, ser jeg ikke bort ifra muligheten for at det er et mindretall blant dere som, til tross for at dere har kommet i dag, ennå fortsetter å ha reservasjoner eller bekymringer om at det kan oppstå noen negative konsekvenser ved å delta. Det kan hende dere er bekymret for at dere vil bli plassert blant folk med ekstremistiske tendenser eller tankesett. Hvis noen av dere har en slik frykt, bør dere fjerne den fra deres hjerter umiddelbart. Vi er veldig årvåkne i dette henseende, og hvis ved en tilfeldighet en slik ekstremistisk person prøver å komme inn i moskeen eller vårt område, vil vi resolutt fjerne de fra bygget. Så vær sikre på at dere er i trygge hender. Faktisk, Ahmadiyya Muslim Jama'at er en menighet som, hvis et medlem noensinne viser ekstremistiske tendenser, bryter loven eller skape uro, blir ekskludert fra Jama'aten (menigheten). Vi er forpliktet til å handle slik på grunn av vår absolutte respekt for ordet "islam", som bokstavelig betyr "fred" og "sikkerhet". Den sanne representasjonen av ordet "islam" blir demonstrert av vår menighet. Ankomsten av denne sanne representasjonen av islam ble faktisk forutsagt i en stor profeti av grunnleggeren av islam, Den hellige Profeten Muhammad[sa], for mer enn 1 400 år siden. I profetien sa Den hellige Profeten[sa] at en

tid skulle komme hvor majoriteten av muslimene ville glemme islams sanne og rene lære. I henhold til profetien ville Allah på den tiden sende en person som en Reformator, en Messias og en Mahdi for å gjenopprette den sanne islam i verden. Vi, Ahmadiyya Muslim Jama'at, anser grunnleggeren av vår menighet, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad[as] fra Qadian, for å være denne personen sendt i henhold til den store profetien. Med Allahs nåde har denne menigheten vokst og blitt spredt til 202 land i verden. I hvert av disse landene har lokalbefolkningen fra alle typer bakgrunn og etnisiteter akseptert Ahmadiyyat. Ved siden av å være ahmadiyyamuslimer, fortsetter de å spille deres roller som lojale borgere av deres respektive nasjoner. Det ligger ingen motsetning eller konflikt mellom deres kjærlighet til islam og deres kjærlighet til deres land. Begge disse lojaliteter er faktisk sammenvevd og koblet sammen. Ahmadiyyamuslimer, hvor enn de bor, er de mest lovlydige borgerne i hele nasjonen. Jeg kan uten den minste tvil si at disse kvalitetene finnes i en god majoritet av medlemmene av vår Jama'at. Det er på grunn av disse egenskapene at når ahmadiyyamuslimer migrerer fra ett land til et annet, eller i det tilfelle hvor lokalbefolkningen har konvertert til Ahmadiyya, engster ahmadiyyamuslimene seg aldri for å integrere seg i deres nye samfunn; ei heller engster de seg for hvordan de skal kunne bidra til å styrke de nasjonale interessene til det landet de har flyttet til. Hvor enn ahmadier går, vil de elske sitt land slik alle sanne borgere bør, og vil jobbe aktivt for sin nasjons velferd og fremgang. Det er islam som lærer oss å leve slik, og faktisk så formaner den ikke bare dette forsiktig, men påbyr oss faktisk å være absolutt lojale og hengivne overfor vårt bostedsland. Sannelig, Den hellige Profeten[sa] har spesielt vektlagt at kjærlighet for ens land er en del av troen for

enhver sann muslim. Når kjærlighet til landet er et grunnleggende trekk i islam, hvordan kan da noen sann muslim utvise illojalitet eller svike sitt land og derved oppgi sin tro? Når det gjelder ahmadiyyamuslimer, ved alle store arrangementer reiser alle medlemmene av menigheten seg opp, det være seg menn, kvinner, barn eller de eldre, og avgir et løfte med Gud som vitne. I dette løftet lover de å ofre sine liv, formue, tid og ære ikke bare for sin religion, men også for sitt land og sin nasjon. Hvem kan derfor vise seg å være mer lojale borgere enn de folk som konstant blir påminnet om å tjene sin nasjon og fra hvilke et løfte regelmessig tas om å alltid være beredt til å yte ethvert offer for sin tro, land og nasjon? Et spørsmålet kan reise seg hos noen om at her i Tyskland kommer majoriteten av muslimer fra Pakistan, Tyrkia eller andre asiatiske land, og når så tiden for å yte offer for sin nasjon kommer, vil de foretrekke deres opprinnelsesland snarere enn Tyskland. Jeg skal således å klargjøre og forklare at når en person oppnår tysk statsborgerskap eller et annet lands statsborgerskap, blir han en full borger av denne nasjonen. Jeg understreket dette tidligere i år da jeg holdt en tale ved Tysklands militære hovedkvarter i Koblenz. Jeg forklarte hva som i henhold til islam bør skje dersom en situasjon skulle oppstå hvor Tyskland kommer i krig med et land som en innvandrer med tysk statsborgerskap har sine røtter fra. Hvis innvandreren føler sympati med sitt opprinnelsesland og tror han risikerer å ønske eller påføre Tyskland skade, da bør en slik person umiddelbart oppgi sitt statsborgerskap eller oppholdstillatelse og returnere til sitt opprinnelsesland. Hvis han derimot velger å bli, tillater islam ikke noen form for illojalitet mot landet. Dette er en kategorisk og utvetydig lære. Islam tillater ingen form for opprørsk atferd, eller for en borger å konspirere mot sitt land – det

være seg et land man har flyttet til eller ikke – eller å skade det på noe måte. Hvis en person motarbeider det tilflyttede landet eller påfører det skade, må han behandles som en fiende av staten, en forræder, og bli straffet i henhold til landets lover. Dette klargjør situasjonen hva gjelder en muslimsk innvandrer. I det tilfelle hvor en etnisk tysker eller en person fra et annet land, som har konvertert til islam, er det helt klart at det for ham eller henne ikke kan være noen annen vei enn å vise absolutt lojalitet til sin fremragende nasjon. Et annet spørsmål som noen ganger stilles er: hva bør muslimer som bor i Vesten gjøre når et vestlig land fører krig mot en muslimsk nasjon? For å svare på dette vil jeg aller først nevne at grunnleggeren av vår menighet, Den utlovede Messias[as], har forklart at vi nå er i en tid hvor religiøse kriger fullstendig har opphørt. Opp gjennom historien har det vært tider hvor kriger og kamper fant sted mellom muslimer og folk fra andre religioner. Under disse kampene var målet til ikke-muslimene å drepe muslimer og å fjerne islam. I de fleste av de tidlige krigene, var det ikke-muslimene som begynte aggresjonen, og slik hadde muslimene ikke noe annet valg enn å forsvare seg selv og sin religion. Den utlovede Messias[as] har imidlertid forklart at slike omstendigheter ikke lenger eksisterer, fordi ingen av vår tids regjeringer erklærer eller fører krig med det mål å utslette islam. Tvert imot er det veldig mye religiøs frihet i de aller fleste vestlige og ikke-muslimske land. Vår Jama'at er ekstremt takknemlige over at slike friheter eksisterer, som tillater ahmadiyyamuslimer å spre islams budskap i ikke-muslimske land. Det er derfor vi er i stand til å introdusere islams sanne og vakre lære, som er basert på fred og harmoni, til den vestlige verden. Det er helt klart at det er på grunn av religiøs frihet og toleranse at jeg har muligheten til å stå foran dere i dag og

legge frem den sanne islam. Det er derfor klart at det i dag ikke er noe spørsmål om religiøse kriger. Den eneste andre situasjon som kan oppstå er hvor et land med muslimsk majoritet og et land med kristen majoritet, eller et hvilket som helst annet land, kommer i en ikke-religiøs krig. Hvordan bør en muslimsk borger som bor i et slikt land, det være seg et land som er kristent eller har en annen religion, reagere under slike omstendigheter? For å svare på dette spørsmålet har islam gitt et gyllent prinsipp, som er at en person aldri må bistå i overgrep eller undertrykkelse. Hvis derfor overgrep eller undertrykkelse blir gjort av et muslimsk land, må det stoppes. Hvis overgrep blir gjort av et kristent land, må det også stoppes. Hvordan kan en borger på eget vis hindre sitt land fra å begå overgrep og urettferdighet? Svaret på dette er veldig enkelt. I denne tid er demokratiet rådende i hele den vestlige verden. Hvis en rettferdig person ser at hans regjering begår overgrep, bør han heve sin stemme i motstand og søke å veilede sitt land på den rette vei – eller til og med en gruppe mennesker kan reise seg. Hvis en borger ser at hans land krenker et annet lands suverenitet, bør han gjøre sin regjering oppmerksom og ytre sine bekymringer. Å stå opp og fredelig komme med dine bekymringer er ikke opprør eller revolt. Det er faktisk et uttrykk for sann kjærlighet til ditt land. En rettferdig borger kan ikke utstå å se sitt lands rykte falme eller bli vanæret i det internasjonale samfunn, og ved å stille sitt land til ansvar tydeliggjør han sin kjærlighet og lojalitet til det. Hva gjelder det internasjonale samfunn og dens institusjoner, lærer islam at dersom et land blir angrepet med urett, bør andre land gå sammen og forsøke å stoppe aggressoren. Hvis det angripende landet kommer til fornuft og trekker seg ut, bør ikke en grusom straff eller urettferdige beslutninger påføres det som hevn eller

som en måte å dra fordel av situasjonen. Islam har derfor svar og botemiddel for alle mulige situasjoner. Essensen i islams lære er at du må spre fred, i den grad at Den hellige Profeten[sa] har definert en muslim som en person fra hvis hånd og tunge alle andre fredelige mennesker er trygge. Som jeg allerede har sagt, lærer islam at du aldri må bistå i ondskap eller undertrykkelse. Det er denne vakre og vise lære som leder en sann muslim til å ha en verdig og god stilling i ethvert land han bor i. Det er ingen tvil om at alle oppriktige og anstendige mennesker skulle ønske å ha slike fredlige og omtenksomme folk i sitt samfunn. Den hellige Profeten Muhammad[sa] har gitt muslimene en annen vakker lære å leve etter. Han lærte at en sann troende alltid må søke etter alt som er godt og rent. Han lærte at hvor enn en muslim kommer over et visdomsord eller noe annet edelt, må han betrakte det som sin personlige arv. Således, med den samme bestemthet som en person søker å få sin rettmessige arv, blir muslimer lært at de må streve etter å oppnå og dra nytte av gode råd og gode ting hvor enn det måtte finnes. I en tid hvor det er så mange bekymringer omkring integrering av innvandrere, er dette en vakker og perfekt rettesnor for dette. Muslimer har blitt lært at for å integreres i sitt lokalsamfunn og utvikle gjensidig respekt, bør de søke å lære om alle gode aspekter ved ethvert samfunn, enhver region, enhver by og ethvert land. Det er ikke nok kun å lære om slike verdier, muslimer må også anstrenge seg for å tilegne seg de i sitt eget personlige liv. Dette er en rettesnor som i sannhet fremmer samhørighet og en ånd av gjensidig tillit og kjærlighet. Hvem kan være mer fredselskende enn en sann troende, som bortsett fra å oppfylle sin tros' krav, også prøver å tilegne seg alle gode aspekter fra sitt eller et hvilket som helst annet samfunn? Hvem kan spre fred og sikkerhet mer enn

ham? Grunnet kommunikasjonsmidlene som finnes i dag, blir verden nå kalt en global landsby. Dette er noe som Den hellige Profeten[sa] profeterte om for 1 400 år siden, da han sa at en tid ville komme hvor verden vil bli én og avstander vil virke korte. Han sa at grunnet de raske og moderne kommunikasjonsmidlene, ville folk bli i stand til å se hele verden. Dette er faktisk en profeti fra Den hellige Koranen som han forklarte inngående. Angående dette lærte Den hellige Profeten[sa] at når en slik tid ville komme, må folk søke å lære og å omfavne hverandres gode ting, på samme måte som de skulle søke etter ting de har mistet. Med andre ord kan det bli sagt at alle positive ting bør tilegnes, mens alle negative ting bør unngås. Den hellige Koranen har forklart dette budet ved å si at en sann muslim er en som påbyr det gode og forbyr det onde. Tatt alt dette i betraktning, hvilket land eller samfunn kan si at det ikke kan tolerere eller akseptere å ha slike fredselskende muslimer eller islam blant seg? I fjor hadde jeg anledningen til å møte ordføreren i Berlin, og jeg forklarte ham at islam lærer at du må behandle ethvert godt aspekt til enhver nasjon som om det var din egen eiendom. Han svarte at hvis dere følger denne lære, er det ingen tvil om at hele verden vil slutte seg sammen og støtte dere. Jeg blir veldig overrasket og trist når jeg hører at i noen deler av Tyskland er det folk som hevder at verken muslimer eller islam er kapable til å integreres i det tyske samfunnet. Det er riktig at den islam som blir presentert av ekstremister eller terrorister ikke er kapabel til å integreres i noen som helst samfunn, ikke bare Tyskland. En tid vil faktisk komme når man også i muslimske land høylydt vil uttrykke sin motstand mot slike ekstremistiske ideologier. Ikke desto mindre vil den sanne islam, som kom med Den hellige Profeten[sa], visselig alltid tiltrekke seg oppriktige og

anstendige mennesker. I denne tid sendte Allah Den utlovede Messias[as] som en tjener av Den hellige Profeten[sa] for å gjeninnføre den opprinnelige lære, og hans menighet praktiserer og forkynner derfor islams sanne budskap. La det være klart at ingen kan rettferdiggjøre påstanden om at den sanne islam ikke kan integreres i noe samfunn. Den sanne islam er den som sprer rettferdighet og godhet og unngår alle former for ondskap og urett. Den sanne islam lærer muslimer å forhindre ondskap og overgrep hvor enn det eksisterer. Således, snarere enn noen spørsmål om dens manglende evne til å integreres, trekker den sanne islam samfunnet mot seg som en magnet. Islam lærer at en person ikke bare må prøve å oppnå eller ønske fred for seg selv, men må gjøre alt for å spre fred og harmoni til andre folk med den samme iver han har for seg selv. Denne uselviske holdningen er måten å skape fred i verden på. Er det noe samfunn som ikke ville verdsette en slik lære og ikke anerkjenne en slik tilnærming? Et godt samfunn ville visselig aldri ønske at umoral eller ondskap spres i det, og det ville aldri motsette at godhet og fred ble fremmet. Når vi definerer "godhet", er det mulig at det finnes forskjeller i definisjonen av det mellom en religiøs person og en person som ikke er religiøs. Blant aspektene ved godhet og dyd som islam snakker om, er det to overordnede dyder, gjennom hvilke alle andre former for godhet utgår fra. Den ene er rettighetene som tilkommer Allah den Allmektige, og den andre er rettigheter som tilkommer menneskeheten. Mens det er ulikheter i definisjonen mellom en religiøs person og en ikke-religiøs person hva gjelder det ene aspektet, når det gjelder det andre aspektet, som er menneskehetens rettigheter, er det ingen. Rettighetene som tilkommer Allah angår tilbedelse, og alle religioner veileder sine tilhengere i dette henseende. Når

det gjelder rettighetene som tilkommer mennesket, er dette noe som både religioner og samfunn har lært menneskeheten om. Islam lærer oss veldig grundig og detaljert om rettighetene som tilkommer menneskeheten, og å skulle redegjøre for all dens lære nå vil ikke la seg gjøre. Imidlertid vil jeg nevne noen få av de viktige rettighetene fastsatt av islam, som er nødvendig for at fred skal vokse frem i samfunnet. Islam lærer at man må respektere og ta hensyn til andre folks følelser. Dette inkluderer religiøse følelser og andres følelser knyttet til generelle sosiale temaer. Ved en anledning tok Den hellige Profeten[sa] parti med en jødisk mann for å beskytte dennes religiøse følelser, etter at han hadde rapportert om en diskusjon som hadde funnet sted mellom ham og en muslim. For å skåne følelsene til den jødiske personen, irettesatte Den hellige Profeten[sa] muslimen ved å si at han ikke skal hevde at Den hellige Profeten[sa] var større enn Moses, skjønt Den hellige Profeten[sa] visste at han hadde brakt den endelige lovgivende bok. Dette er måten Den hellige Profeten[sa] ivaretok andres følelser på og skapte fred i samfunnet. En annen viktig lære i islam er at rettighetene til de fattige og berøvede må ivaretas. For å gjøre det, lærer den at folk bør søke etter anledninger gjennom hvilke forholdene til de uprivilegerte segmentene av samfunnet kan forbedres.

Vi bør søke å hjelpe de som har det vanskelig på en uselvisk måte og må aldri utnytte dem på noen måte. I dagens samfunn hvor tiltak eller anledninger settes i gang for å tilsynelatende "hjelpe" de vanskeligstilte, er de dessverre ofte grunnet på et system basert på lån hvor avbetaling innebærer renter. For eksempel blir

studenter ofte gitt lån for å hjelpe dem med å fullføre sin utdannelse eller folk tar lån for å starte en business, likevel tar det dem år eller selv tiår å tilbakebetale det. Først etter år med strev, eller hvis en økonomisk krise slår til, kan de ende opp på det opprinnelige nivået av lånet, eller godt mulig i en enda verre økonomisk tilstand. Vi har vært vitne til eller hørt om utallige eksempler på dette de siste årene, hvor mange deler av verden har vært plaget av en finanskrise. En anklage som ofte rettes mot islam er at den ikke behandler kvinner på en passende og likeverdig måte. Denne anklagen er likevel uten noe fundament eller grunnlag. Islam har skjenket kvinner verdighet og ære; jeg vil gi ett eller to eksempler. Islam ga kvinnen rett til å skille seg fra sin mann som følge av urettferdig adferd i en tid hvor kvinner ble ansett utelukkende som en eiendel eller gjenstand. Det er kun det siste århundre at denne retten ordentlig har blitt gitt kvinnen i den industrialiserte verden. Dessuten ga islam kvinner retten til arv i en tid hvor kvinnen ble ansett for å ikke ha noen status eller verdi. Denne retten har også kun blitt gitt Europas kvinner forholdsvis nylig. Islam gir også ens naboer rettigheter. Koranen har gitt detaljert veiledning om hvem som betegnes som din nabo og hva deres rettigheter er. Naboer inkluderer de som sitter ved siden av deg, hus i nærheten, inkludert de som du kjenner og selv de du ikke kjenner, og faktisk omfatter de førti hus nærmest deg. Også inkludert som dine naboer er de du reiser med, og vi er således blitt befalt å ta vare på dem. Denne retten ble vektlagt så mye at Den hellige Profeten[sa] sa han trodde at kanskje naboer også ville inkluderes blant de obligatoriske arvingene. Den hellige Profeten[sa] gikk faktisk så langt som til å si at en person som naboene ikke er trygge for, ikke kan bli regnet som en troende eller muslim. Et annet bud i islam

som gjelder andres velferd krever at alle parter hjelper og støtter hverandre med å oppfylle plikten med å hjelpe de svake og sårbare til å få det bedre, og forbedre deres status. For å innfri sin rolle og implementere denne lære tilveiebringer derfor Ahmadiyya Muslim Jama'at grunnskoleutdanning og høyere utdanning i fattige og ubemidlede deler av verden. Vi bygger og driver skoler, gir stipender og finansierer stipendiater for høyere utdanning slik at de som er dårlig stilt kan komme i en posisjon hvor de vil være i stand til å stå på sine egne ben. Et annet bud i islam er at du må oppfylle alle dine forpliktelser og avtaler. Dette inkluderer alle løfter man gir hverandre og krever også at en muslim må oppfylle lojalitetsforpliktelsen som han som borger har overfor sitt land. Dette er noe jeg snakket om tidligere. Dette er bare noen få punkter som jeg har nevnt for å demonstrere for dere i hvilken grad islam er slik en barmhjertig og kjærlig religion. Det er veldig trist at med samme kraft som islam lærer og tilråder fred i verden, retter islams motstandere eller de som er uvitende om islams sanne lære, grunnløse beskyldninger mot den. Som jeg har sagt, i denne tid utbrer og viser Ahmadiyya Muslim Jama'at islams sanne budskap. I lys av dette vil jeg be de som kommer med anklager mot islam på grunnlag av handlingene til en minoritet blant muslimene å visselig utspørre og holde slike individer til ansvar, men de må ikke bruke slike urettferdige eksempler for å sverte og diskreditere islams sanne lære. Dere må ikke betrakte islams lære som farlig eller som en trussel mot Tyskland eller noe annet land. Dere må ikke være bekymret over hvorvidt en muslim kan eller ikke kan integreres i det tyske samfunnet. Som jeg allerede har sagt, er et særtrekk ved islam at den lærer oss å tilegne alle gode ting, og det er derfor ingen tvil om at muslimer kan integreres og leve i ethvert

samfunn. Hvis noen gjør noe i strid med dette, er han en muslim i navnet, men følger ikke islams sanne lære. Hvis en muslim blir spurt om å gjøre noe som ikke er rett eller blir bedt om å se bort fra Den hellige Koranens befalinger vedrørende prinsippene om anstendighet, religionens hellighet eller å handle i strid med rettferdighet, da kan de ikke handle slik. Slike ting er imidlertid ikke et spørsmål om integrasjon, men dreier seg faktisk om ens egen religiøse frihet. Krenkelsen av religionsfriheten er ikke kun et spørsmål for muslimer alene å stå opp mot, men faktisk står alle oppriktige og anstendige opp og taler mot dette og åpent erklærer at ingen regjering eller samfunn må blande seg inn i ens personlige religiøse rettigheter. Det er min bønn at Tyskland, og faktisk ethvert land som har blitt et hjem for folk av ulike nasjonaliteter og kulturer, fremviser den høyeste grad av toleranse og respekt for hverandres følelser og emosjoner. Måtte de dermed bli forbilder for de som viser gjensidig kjærlighet, hengivenhet og fred. Dette vil være en kilde til å sikre verden varig fred og sikkerhet, slik at verden kan reddes fra den ødeleggelse som den beveger seg mot som et resultat av en fullstendig mangel på gjensidig toleranse. Trusselen om en forferdelig ødeleggelse rager over oss, og for å redde oss fra en slik ødeleggelse må ethvert land og ethvert individ, det være seg religiøst eller ikke, trå svært, svært varsomt. Måtte enhver person i hele verden forstå dette. Til slutt ønsker jeg å jeg igjen å takke dere alle for å ha tatt dere tid til å komme og delta og høre på hva jeg har sagt i dag. Måtte Allah velsigne dere. Tusen takk.

BREV
TIL
LEDERE I VERDEN

BREV TIL HANS HELLIGHET
PAVE BENEDIKT XVI

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

31 Oktober 2011

Til hans hellighet, pave Benedikt XVI.

Jeg ber om at Allah, Den allmektige skjenker deg Sin nåde og Sine velsignelser.

Som overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at bringer jeg hans hellighet, paven budskapet fra Den hellige Koran (sure 3, vers 65): " Si: Å dere Skriftens folk, kom til en likelig overenskomst mellom oss og dere: at vi ikke tilber andre enn Allah og ikke setter noe som helst likt med Ham, og at ingen av oss tar andre til herrer enn Allah." Islam er i dag i verdens søkelys og er ofte målskive for usle beskyldninger. De som kommer med disse beskyldningene har imidlertid ikke studert noe av Islams egentlig lære. Uheldigvis har enkelte muslimske organisasjoner, kun på grunn av sine egeninteresser, fremstilt Islam helt feilaktig. Som er resultat har mistilliten mot muslimer økt i hjertene til folk i vesten og ikke-muslimske land i en slik grad at til og med folk som ellers er veldig godt utdannet kommer med grunnløse beskyldninger mot grunnleggeren av Islam, Den hellige Profet Muhammad (fred og velsignelser være med ham).

Formålet med enhver religion har vært å bringe mennesket nærmere Gud og opprette menneskelige verdier. Aldri har stifteren av en religion lært sine tilhengere å tilrøve seg andres rettigheter eller å handle ondskapsfullt. Handlingene til en minoritet av villedede muslimer burde således ikke brukes som et påskudd til å angripe Islam og dens Hellige grunnlegger (fred og velsignelser være med ham). Islam lærer oss å respektere alle religioners profeter og det er derfor det er nødvendig for muslimer å tro på alle profeter nevnt i Den hellige Bibelen eller Den hellige Koranen, frem og til og med Jesus (fred være med ham). Vi er de ydmyke tjenerne av Den hellige Profeten Muhammad (fred være med ham), så angrepene på ham gjør oss veldig triste og bedrøvede; men vi fortsetter med å svare ved å presentere hans edle egenskaper til verden og for å enda mer vise fra Den hellige Koranens vakre lære.
Hvis en person følger en spesifikk lære og samtidig ikke følger læren skikkelig er det han som gjør feil, ikke læren som er feilaktig. Selve ordet "Islam" betyr fred, kjærlighet og sikkerhet. Det finns ingen tvang i religionen er et klart påbud i Den hellige Koranen. Fra begynnelse til slutt lærer Den hellige Koranen kjærlighet, hengivenhet, fred, forsoning og offervilje. Den hellige Koranen sier gjentatte ganger at den som ikke er rettskaffen er langt unna Allah, og er derfor fjernt fra Islams lære. Skulle noen tegne et bilde av Islam som en ekstrem og voldelig religion fylt av lære om blodutgytelse, har et slikt bilde derfor ikke noen sammenheng med Islam.

Ahmadiyya Muslim Jama'at praktiserer kun den sanne Islam og arbeider utelukkende for å glede

Den allmektige Gud. Hvis en kirke eller et annet sted for tilbedelse har behov for beskyttelse vil de finne oss stående skulder til skulder med dem. Er det noe budskap som høres fra våre moskeer, er det kun at Allah er stor, at vi bevitner at det ikke finnes noen tilbedelsesverdig unntagen Ham, og at Muhammad (fred og velsignelser være med ham) er Allahs Sendebud.

Et forhold som spiller en stor rolle i å ødelegge freden i verden er folk som føler seg berettiget til å latterliggjøre og håne religionsgrunnleggere, siden de oppfatter seg selv som intelligente, velutdannede og frigjorte. For å opprettholde freden i samfunnet er det nødvendig å fjerne alle fiendtlige følelser i sitt hjerte og øke ens toleransenivå. Det er nødvendig å forsvare hverandres profeters respekt og ærbødighet. Verden opplever urolighet og ubehag og dette krever: at vi ved å skape en atmosfære bestående av kjærlighet og hengivenhet fjerner denne angsten og frykten; at vi formidler er budskap bestående av kjærlighet og fred til de rundt oss; at vi lærer å leve med større harmoni og på en bedre måte en tidligere; at vi anerkjenner menneskeverdet.

Småskala-kriger bryter i dag ut i verden mens på den andre side hevder supermaktene at de prøver å skape fred. Det er ikke noen hemmelighet at vi på overflaten blir fortalt en ting mens deres egentlige prioriteringer og politikk utføres i det skjulte. Spørsmålet er: kan fred opprettes under slike omstendigheter? Hvis vi studerer den nåværende verdenssituasjonen nøye vil vi dessverre se at grunnlaget for en ny verdenskrig allerede er tilstede. Hvis rettferdighetens vei hadde blitt fulgt etter andre verdenskrig, ville vi ikke vært vitner til den nåværende situasjonen i verden hvor den igjen er blitt omsluttet av krigens flammer. Som en konsekvens av at så mange land har kjernefysiske våpen, øker bitterhet og fiendeskap og verden er på randen av ødeleggelse. Skulle disse masseødeleggelsesvåpen eksplodere vil mange fremtidige generasjoner aldri tilgi oss for å ha påført dem permanente funksjonshemminger. Verden har fremdeles tid til å ta hensyn til Skaperens og Hans skapningers rettigheter.
Istedenfor å fokusere på verdens fremgang tror jeg det er viktigere, nei det er helt avgjørende, at vi øyeblikkelig øker vår innsats for å redde verden fra denne ødeleggelse. Det er et akutt behov for menneskeheten å anerkjenne sin Skaper, siden dette er den eneste garanti for menneskehetens overlevelse; verden vil ellers hurtig bevege seg mot selvutslettelse. Hvis mennesket i dag virkelig ønsker å lykkes med å skape fred, burde det forsøke å kontrollere sin innvendige Satan istedenfor å finne feil hos andre. Ved å fjerne sin egen ondskap vil en person vise et fantastisk eksempel på rettferdighet. Jeg minner verden ofte på at den overdrevne fiendeskapen mot andre fullstendig oppsluker menneskeverdet og på denne måten leder verden mot tilintetgjørelse.
Siden du har en innflytelsesrik stemme i verden, ber jeg deg om at du også informerer verden forøvrig om at ved å plassere hindringer for den naturlige balansen opprettet av Gud, beveger den seg hurtig mot utslettelse. Det er behov for at dette budskapet formidles videre og mer omfattende enn noensinne og mye mer fremtredende.

Alle verdens religioner har behov for religiøs harmoni og alle verdens folk har behov for at kjærlighetens ånd, hengivenhet og brorskap opprettes. Jeg ber for at vi alle forstår våre plikter og gjør vårt for å etablere fred og kjærlighet og for at vår Skaper skal erkjennes i verden. Vi har bønn, og vi trygler Allah hele tiden om at denne ødeleggelse av verden unngås. Jeg ber om at vi reddes fra ødeleggelsen som venter oss.

Med vennlig hilsen

Mirza Masroor Ahmad
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL ISRAELS STATSMINISTER

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Hans Eksellense
Hr. Benjamin Netanyahu
Israels statsminister
Jerusalem

26 Februar 2012

Kjære statsminister

Jeg sendte nylig et brev til Hans Eksellense Shimon Peres, Israels president, angående den farlige tilstanden som fremtrer i verden. I lys av de rask endrede omstendighetene, følte jeg at det var nødvendig for meg å overbringe mitt budskap til deg også, ettersom du regjeringssjef i ditt land.

Din nasjons historie er nært knyttet til profetdømmet og guddommelig åpenbaring. Sannelig, Israels barns profeter kom med veldig klare profetier om din nasjons fremtid. Som et resultat av ulydighet mot profetenes lære og uaktsomhet overfor deres profetier, måtte Israels barn gjennomgå vanskeligheter og motgang. Hvis din nasjons ledere hadde fortsatt å være urokkelig i lydighet til profetene, kunne de ha vært reddet fra å gjennomgå ulike lidelse og motgang. Således er det din plikt, kanskje mer enn noen annen, å ta hensyn til profetens profetier og befalinger.

Jeg henvender meg til deg som Kalifen til Den utlovede Messias og Imam Mahdi (fred være med ham), som ble sendt som en tjener av Den hellige Profeten Muhammad (Allahs fred og velsignelser være med ham); og Den hellige Profeten (Allahs fred og velsignelser være med ham) ble sendt som en barmhjertighet for menneskeheten blant Israels barns brødre, i samsvar med Moses (fred være med ham) (5 Mos 18:18). Derfor er det min plikt å påminne deg om Guds budskap. Jeg håper at du vil bli regnet blant de som lytter til Guds kall, og som klarer å finne den rette vei; veien som er i henhold til Gud den Høyestes rettledning, himlenes og jordens Herre.

Vi hører i nyhetene i disse dager at du forbereder et angrep på Iran. Enda det forferdelige utfallet av en verdenskrig er rett foran deg. I forrige verdenskrig, mens millioner av andre folk ble drept, ble også hundretusenvis av jøder utslettet. Som statsminister er det din plikt å beskytte din nasjons liv. Dagens situasjon i verden indikerer at en verdenskrig ikke kun vil bli utkjempet mellom to nasjoner, snarere vil blokker skapes. Trusselen om utbruddet av en tredje verdenskrig er veldig alvorlig. Livene til muslimer, kristne og jøder vil alle bli satt på spill av det. Hvis en slik krig inntreffer, vil det resultere i en kjedereaksjon av menneskelig

ødeleggelse. Effektene av denne katastrofen vil bli følt av fremtidige generasjoner, som enten vil bli født invalide eller misdannete. Dette fordi en slik krig uten tvil vil innebære atomkrig.

Det er derfor min anmodning til deg at du istedenfor å lede verden inn i grepet til en verdenskrig, gjør ditt ytterste for å redde verden fra en global katastrofe. Istedenfor å avgjøre disputter med militærmakt, bør du prøve å løse de gjennom dialog, slik at vi kan skjenke våre fremtidige generasjoner en lys fremtid heller enn å "skjenke" dem invalidisering og defekter.

Jeg vil prøve å tydeliggjøre mine synspunkter ut i fra følgende avsnitt fra din lære, hvorav det første utdraget er fra Davids salmer:

Bli ikke sint på voldsmenn, misunn ikke dem som gjør urett! Som gresset visner de fort, som grønne vekster tørker de inn. Stol på Herren og gjør det gode. Bo i landet og ta vare på troskap! Ha din lyst og glede i Herren, så gir han deg alt ditt hjerte ber om! Legg din vei i Herrens hånd! Stol på ham, så griper han inn. Han lar din rettferd stige opp som lyset, din rett som høylys dag. Vær stille for Herren og vent på ham! Bli ikke sint på den som lykkes med sin vei, den som setter i verk onde planer! Gi slipp på vreden, la harmen ligge! Bli ikke sint, det fører til det onde. For voldsmenn skal utryddes, men de som venter på Herren, skal arve landet. Om en liten stund er den lovløse borte. Ser du etter ham der han var, er han ikke der. Men de hjelpeløse skal arve landet og glede seg over varig fred.

På likende står det i Toraen:

"Du skal ikke ha to slags vektlodd i pungen din, tunge og lette. Du skal ikke ha to efa-mål i huset ditt, et stort og et lite. Du skal ha riktige vektlodd og et riktig efa-mål. Da skal du leve lenge i det landet Herren din Gud gir deg. Herren din Gud avskyr enhver som gjør urett på denne måten."

Derfor må verdens ledere, og særlig du, gi slipp på forestillingen om styre gjennom militærmakt og slutte med å undertrykke de svake. Anstreng dere heller for å spre og fremme rettferdighet og fred. Ved å gjøre det vil dere forbli i fred selv, dere vil oppnå styrke og verdensfred vil også bli etablert.

Det er min bønn at du og andre ledere i verden forstår mitt budskap, erkjenner deres posisjon og oppfyller deres forpliktelser.

Med vennlig hilsen

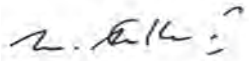

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL PRESIDENTEN FOR DEN ISLAMSKE REPUBLIKKEN IRAN

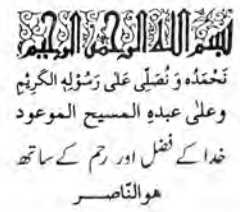

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Til Hans Eksellense
Presidenten av Iran
Mahmoud Ahmadinejad
Teheran

7 Mars 2012

Kjære Hr. president

Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu, (Fred være med deg, og Allahs barmhjertighet og velsignelser)

I lys av den farlige tilstanden som fremtrer i verden, følte jeg at det var vesentlig for meg å skrive til deg, ettersom du er presidenten i Iran, og således innehar du myndighet til å ta beslutninger som vil påvirker din nasjons fremtid og verden som helhet. For tiden er det stor agitasjon og uro i verden. I visse områder har småskala-kriger brutt ut, mens andre steder handler supermaktene under påskudd av å prøve å få til fred. Hvert land er opptatt med å enten hjelpe eller motarbeide andre land, men rettferdighetens krav blir ikke etterkommet. Det er med skuffelse at hvis vi nå ser på verdens situasjon i dag, vil vi finne at grunnlaget for enda en verdenskrig allerede har blitt lagt. Ettersom så mange land, både store og små, har kjernefysiske våpen, vokser nag og fiendskap. I en slik farlig situasjon, ruver den tredje verdenskrig nesten helt sikkert foran oss. Som du er klar over, betyr tilgangen til kjernefysiske våpen at tredje verdenskrig vil være en atomkrig. Dens endelige konsekvens vil være katastrofal, og langtidsvirkningene av en slik krig vil kunne lede til at fremtidige generasjoner vil bli født handikappede og deformerte. Det er min tro at som etterfølgere av Den hellige Profeten Muhammad (Allahs fred og velsignelse være med ham), som ble sendt for å skape fred i verden, og som var Rahmatullil Aalameen - en barmhjertighet for hele verden - ønsker vil ikke, og kan ikke ønske, at verden lider en slik skjebne. Derfor er min anmodning til deg at ettersom Iran også er en signifikant makt i verden, bør den spille sin rolle for å forhindre tredje verdenskrig. Det er utvilsomt sant at stormaktene handler med dobbeltmoral. Deres urettferdighet har fått uro og uorden til å spre seg i hele verden. Men vi kan likevel ikke ignorere det faktum at noen muslimske grupperinger handler galt og på tvers av Islams lære. Stormakter har brukt dette som et påskudd for å oppnå egne interesser gjennom å utnytte fattige muslimske land. Således ber jeg deg igjen om å fokusere alle dine krefter og energi på å redde verden fra en tredje verdenskrig. Den hellige Koranen lærer muslimene at fiendskap mot en nasjon ikke må lede en fra å handle rettferdig. I Surah Al

Maidah befaler Allah oss:

"Fiendskap mot et folk, selv det at de holdt dere borte fra den Hellige moské, skal ikke forlede dere til synd slik at dere begår overtredelser. Og bistå hverandre i rettskaffenhet og gudsfrykt, og bistå ikke hverandre i synd og overtredelser, og frykt Allah, sannelig Allah er streng til å gripe." (kapittel.5:vers.3)

Likeledes finner vi i det samme kapittelet i Den hellige Koranen følgende befaling for muslimene:

"Å dere som tror, vær standhaftige for Allah (idet dere er) vitner med rettferdighet. Og la ikke fiendskap til et folk forlede dere til synd, så dere ikke handler rettferdig. Vær rettferdige! – det er nærmere gudsfrykt. Og frykt Allah, sannelig Allah er vel vitende om det dere gjør."(kapittel.5:vers.9)

Derav må man ikke motsette seg en annen nasjon kun ut fra fiendskap og hat. Jeg vet at Israel overtrer sine grenser, og har sitt blikk vendt mot Iran. Hvis et land begår overgrep mot deres land, har dere naturligvis rett til å forsvare dere. Men så langt som mulig bør uoverensstemmelser løses gjennom diplomati og forhandlinger. Dette er min ydmyke forespørsel til deg, at heller enn å bruke makt, bør du bruke dialog for å prøve å løse konflikter. Grunnen til at jeg ber om dette, er fordi jeg er etterfølgeren av Guds utvalgte person som kom i denne tidsalder som den sanne tjeneren til Den hellige Profeten Muhammad (Allahs fred og velsignelse være med ham), og som hevdet å være Den utlovede Messias og Imam Mahdi. Hans misjon var å bringe menneskeheten nærmere Gud og å grunnfeste menneskers rettigheter slik vår herre og leder, Rahmatullil Aalamen – Barmhjertigheten for hele menneskeheten – Den hellige Profeten (Allahs fred og velsignelse være med ham) demonstrerte for oss. Måtte Allah den Opphøyde gjøre Den muslimske Ummah (nasjon) i stand til å forstå denne vakre lære.

Wassalam (Og fred),

Med vennlig hilsen

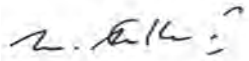

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL USAS PRESIDENT

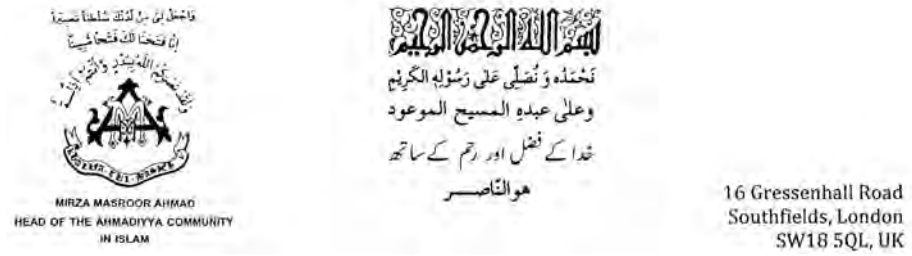

Til president Barack Obama
Presidenten av USA
The White House
1600 Pennsylvania Avenue NW
Washington D.C.

8 Mars 2012

Kjære president

I lys av den farlige tilstanden som fremtrer i verden, følte jeg at det var vesentlig for meg å skrive til deg, ettersom du er presidenten i USA, et land som er en supermakt, og således innehar du myndighet til å ta beslutninger som vil påvirker din nasjons fremtid og verden som helhet.

For tiden er det stor agitasjon og uro i verden. I visse områder har småskala-kriger brutt ut. Dessverre har stormaktene ikke hatt like stor suksess som ventet i deres forsøk på skape fred i disse konfliktpregede regioner. På globalt plan ser vi at nesten alle land er opptatt med å enten hjelpe eller motarbeide andre land, men rettferdighetens krav blir ikke etterkommet. Det er med skuffelse at hvis vi nå ser på verdens situasjon i dag, vil vi finne at grunnlaget for enda en verdenskrig allerede har blitt lagt. Ettersom så mange land, både store og små, har kjernefysiske våpen, vokser nag og fiendskap mellom nasjoner. I en slik farlig situasjon ruver den tredje verdenskrig nesten helt sikkert foran oss. En slik krig vil visselig innebære bruk av atomvåpen, og derfor er vi vitne til at verden går mot en forferdelig ødeleggelse. Hvis man hadde fulgt en vei basert på likhet og rettferdighet etter den andre verdenskrig, ville vi ikke ha vært vitne til den nåværende situasjonen i verden hvorved den har blitt omringet av krigens flammer enda en gang.

Som vi er klar over, var de viktigste grunnene som ledet til andre verdenskrig at Folkeforbundet feilet og den økonomiske krisen, som begynte i 1932. I dag hevder ledende økonomer at det er mange likheter mellom dagens økonomiske krise og den i 1932. Vi ser at politiske og økonomiske problemer igjen har ført til kriger mellom mindre nasjoner, og gjort at intern uro og misnøye har økt i disse landene. Dette vil endelig resultere i at visse krefter kommer til makt, som vil lede oss til en verdenskrig. Hvis konfliktene i de mindre nasjonene ikke kan løses gjennom politikk eller diplomati, vil det lede til dannelsen av nye blokker og grupperinger i verden. Dette vil være en forløper for utbruddet av tredje verdenskrig. Derfor tror jeg at det nå, heller enn å fokusere på fremgang i verden, er viktigere og sannelig vesentligere at vi snarest øker våre bestrebelser for å redde verden fra denne ødeleggelsen. Det er et presserende behov

for menneskeheten å erkjenne sin Ene Gud, som er vår Skaper, og dette er den eneste garantien for menneskehetens overlevelse. I motsatt fall vil verden fortsette å bevege seg hurtig mot selvødeleggelse.

Min forespørsel til deg, og sannelig til alle verdens ledere, er at isteden for å bruke makt for å undertrykker andre nasjoner, bør bruke diplomati, dialog og visdom. Stormaktene i verden, slik som USA, bør spille sin rolle for å skape fred. De må ikke bruke mindre nasjoners handlinger som et påskudd for å ødelegge harmonien i verden. For øyeblikket er det ikke kun USA og andre stormakter som har kjernefysiske våpen, snarere er selv relativt mindre nasjoner nå i besittelse av slike masseødeleggelsesvåpen, hvor de som har makten ofte er ledere som gladelig trykker på avtrekkeren og som handler uten ettertanke eller overveielser. Det er således min ydmyke forespørsel til deg at du gjør ditt beste for å forhindre at store og små makter bryter ut i en tredje verdenskrig. Det bør ikke være noen tvil i våre sinn at om vi feiler i denne sak vil effekten og ettervirkningen av en slik krig ikke bare være begrenset til de fattige nasjonene i Asia, Europa og Amerika, snarere, våre fremtidige generasjoner vil måtte bære de forferdelige konsekvensene av våre handlinger og barn overalt i verden vil bli født handikappede og deformerte. De vil aldri tilgi sine eldre som ledet verden mot en global katastrofe. Snarere enn å kun være bekymret for vår egeninteresse, bør vi ta i betraktning våre kommende generasjoner og strebe etter å skape en lysere fremtid for dem. Måtte den Opphøyde Gud gjøre deg, og alle verdens ledere, i stand til å forstå dette budskapet.

Med vennlig hilsen,

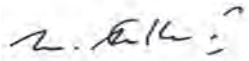

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL STATSMINISTEREN I CANADA

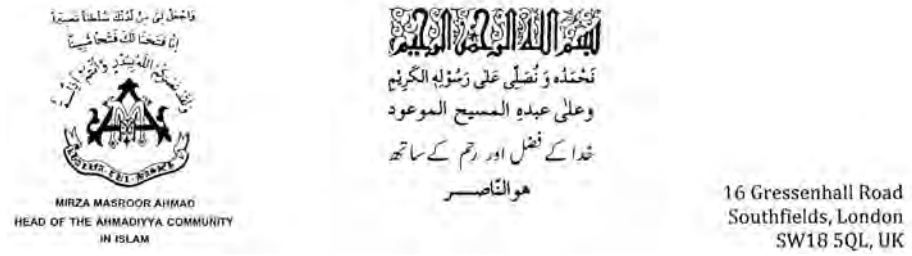

Til Mr Stephen Harper
Canadas statsminister
Ottawa, Ontario

8 Mars 2012

Kjære statsminister

I lys av den farlige tilstanden som fremtrer i verden, følte jeg at det var vesentlig for meg å skrive til deg, ettersom du er statsministeren i Canada, og således innehar du myndighet til å ta beslutninger som vil påvirke din nasjons fremtid og verden i sin helhet. For tiden er det stor agitasjon og uro i verden. I visse områder har småskala-kriger brutt ut. Dessverre har stormaktene ikke hatt like stor suksess som ventet i deres forsøk på skape fred i disse konfliktpregede regioner. På globalt plan ser vi at nesten alle land er opptatt med å enten hjelpe eller motarbeide andre land, men rettferdighetens krav blir ikke etterkommet. Det er med skuffelse at hvis vi nå ser på verdenssituasjonen i dag, vil vi finne at grunnlaget for enda en verdenskrig allerede har blitt lagt. Ettersom så mange land, både store og små, har kjernefysiske våpen, vokser nag og fiendskap mellom nasjoner. I en slik farlig situasjon ruver den tredje verdenskrig nesten helt sikkert foran oss. En slik krig vil visselig innebære bruk av atomvåpen, og derfor er vi vitne til at verden går mot en forferdelig ødeleggelse. Hvis man hadde fulgt en vei basert på likhet og rettferdighet etter den andre verdenskrig, ville vi ikke ha vært vitne til den nåværende situasjonen i verden hvorved den har blitt omringet av krigens flammer enda en gang.

Som vi er klar over, var de viktigste grunnene som ledet til andre verdenskrig at Folkeforbundet feilet og den økonomiske krisen, som begynte i 1932. I dag hevder ledende økonomer at det er mange likheter mellom dagens økonomiske krise og den i 1932. Vi ser at politiske og økonomiske problemer igjen har ført til kriger mellom mindre nasjoner, og gjort at intern uro og misnøye har økt i disse landene. Dette vil til slutt resultere i at visse krefter kommer til makt, som vil lede oss mot en verdenskrig. Hvis konfliktene i de mindre nasjonene ikke kan løses gjennom politikk eller diplomati, vil det lede til dannelsen av nye blokker og grupperinger i verden. Dette vil være en forløper for utbruddet av tredje verdenskrig. Derfor tror jeg at det nå, heller enn å fokusere på fremgang i verden, er viktigere og sannelig vesentligere at vi snarest øker våre bestrebelser for å redde verden fra denne ødeleggelsen. Det er et presserende behov for menneskeheten å erkjenne sin Ene Gud, som er vår Skaper, og dette er den eneste garantien for menneskehetens overlevelse. I motsatt fall vil verden fortsette å bevege seg hurtig mot selvødeleggelse.

Canada er viden kjent for å være en av de mest rettferdige landene i verden. Din nasjon blander seg normalt ikke inn i andre lands interne problemer. Videre så har vi, Ahmadiyya Muslim Jama'at, et spesielt vennskapsbånd med Canadas folk. Således ber jeg deg om å gjøre ditt ytterste for å forhindre de store eller små nasjonene fra å lede oss mot en ødeleggende tredje verdenskrig.

Min forespørsel til deg, og sannelig til alle verdens ledere, er at isteden for å bruke makt for å undertrykke andre nasjoner, bør dere bruke diplomati, dialog og visdom. Stormaktene i verden, slik som Canada, bør spille sin rolle for å skape fred. De må ikke bruke mindre nasjoners handlinger som et påskudd for å ødelegge harmonien i verden. For øyeblikket er det ikke kun stormakter som har kjernefysiske våpen, snarere er selv relativt mindre nasjoner nå i besittelse av slike masseødeleggelsesvåpen, hvor de som har makten ofte er ledere som gladelig trykker på avtrekkeren og som handler uten betenkning eller overveielser. Det er således min ydmyke forespørsel til deg at du bruker all din energi og anstrengelse på å forhindre at en tredje verdenskrig starter. Det bør ikke være noen tvil i våre sinn at om vi feiler i denne sak, vil effekten og ettervirkningen av en slik krig ikke bare være begrenset til de fattige nasjonene i Asia, Europa og Amerika, snarere, våre fremtidige generasjoner vil måtte bære de forferdelige konsekvensene av våre handlinger, og barn overalt i verden vil bli født handikappede og deformerte. De vil aldri tilgi sine eldre som ledet verden mot en global katastrofe. Snarere enn å kun være bekymret for vår egeninteresse, bør vi ta i betraktning våre kommende generasjoner og strebe etter å skape en lysere fremtid for dem. Måtte den Opphøyde Gud gjøre deg, og alle verdens ledere, i stand til å forstå dette budskapet.

Yours Sincerely,

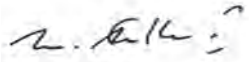

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL KONGEN AV SAUDI ARABIA

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Vokter av de to hellige steder
Kongen av kongedømmet Saudi Arabia
Abdullah bin Abdul-Aziz Al Saud
Riyadh, Saudi Arabia

28 Mars 2012

Ærede Kong Abdullah,

Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu,

I dag skriver jeg til deg med den hensikt å reise en viktig sak, fordi som vokter av de to hellige steder og kongen av Saudi-Arabia, holder du en meget høy stilling i den muslimske Ummah. For i ditt land ligger to av de mest hellige stedene i islam – Makkah Al-Mukarramah og Medina Al-Munawwarah – og å elske dem utgjør en del av muslimenes tro. Disse områdene er også sentra for åndelig fremgang og er sterkt aktet av muslimer. I lys av dette får du av alle muslimer og muslimske regjeringer en spesiell status. Denne anerkjennelsen krever at du på den ene siden bør gi en skikkelig veiledning til den muslimske Ummah og på den andre siden bør du strebe etter å skape en atmosfære av fred og harmoni i muslimske land. Du bør også arbeide for å utvikle gjensidig kjærlighet og sympati mellom muslimer og å opplyse dem om kjernen i "[de er] milde mot hverandre":

رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ

Til syvende og sist bør du jobbe for å skape fred i hele verden til beste for hele menneskeheten. Som leder av Ahmadiyya Muslim Jama'at og kalifen til Den utlovede Messias og Imam Mahdi (fred være med ham), ber jeg om at vi, uavhengig av visse uenigheter om doktrine som eksisterer mellom Ahmadiyya Muslim Jama'at og andre sekter i islam, likevel bør forenes for å kunne skape verdensfred. Vi må gjøre vårt beste for å opplyse verden om islams sanne lære, som er basert på kjærlighet og fred. Gjennom dette kan vi avkrefte misforståelsene om islam som generelt finnes blant folk i Vesten og i verden. Fiendskap mot andre nasjoner eller grupper må ikke hindre oss fra å opptre på en rettferdig måte. Allah den Allmektige sier i Surah Al-Maidah, vers 3, i Den hellige Koranen::

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ

تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ

وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

'... ... Fiendskap mot et folk, selv det at de holdt dere borte fra Den hellige moské, skal ikke forlede dere til synd slik at dere begår overtredelser. Og bistå hverandre i rettskaffenhet og gudsfrykt, og bistå ikke hverandre i synd og overtredelser, og frykt Allah, sannelig Allah er streng til å gripe.'

Dette er det styrende prinsippet som vi bør ha i minne for at vi kan oppfylle vår plikt når det gjelder å presentere islams vakre bilde til verden. Det er av dyp kjærlighet og medfølelse for alle muslimer i verden at jeg ber deg om å spille din rolle i denne sammenheng.

I dagens verden ser vi at noen politikere og såkalte lærde sprer hat mot islam i et forsøk på å krenke Den hellige Profeten (fred være med ham). De forsøker å presentere helt forvrengte tolkninger av Koranens lære for å nå sine mål. Videre forverres konflikten mellom Palestina og Israel for hver dag som går, og fiendtligheter mellom Israel og Iran har økt til en slik grad at deres forhold har blitt veldig dårlig. En slik situasjon krever at du, som en svært viktig leder i den muslimske Ummah, gjøre ditt ytterste for å løse disse konfliktene med rettferdighet og likeverd. Ahmadiyya Muslim Jama'at gjør alt det kan for å fjerne hat mot islam, hvor og når det enn viser seg. Så lenge den muslimske Ummah ikke forener seg og gjør en innsats for dette, kan det aldri bli etablert fred.

Det er derfor min forespørsel til deg om å gjøre ditt ytterste i denne sammenheng. Om den tredje verdenskrigen virkelig er bestemt at skal inntreffe, må vi i hvert fall arbeide for å sikre oss mot at den ikke starter i et muslimsk land. Ingen muslimske land eller muslim noen steder i verden, nå eller fremtiden, ønsker å bære skylden for å være gnisten til en global katastrofe hvis langsiktige effekt vil være at fremtidige generasjoner blir født med defekter og deformiteter. For hvis en verdenskrig skulle bryte ut nå, vil den bli utkjempet med kjernefysisk våpen. Vi har allerede opplevd bare et glimt av den totale ødeleggelsen som forårsakes av atomkrig da atombomber ble sluppet over to japanske byer under den andre verdenskrig.

Så å, kongen av Saudi Arabia! Bruk all din energi og innflytelse for å redde verden fra tilintetgjørelse! Måtte Allah den Allmektige skjenke deg med Sin støtte og hjelp. Amen.
Med bønner for deg og for hele den muslimske Ummah om: "Led oss på den rette vei"

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝

Wassalam,

Med vennlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode av den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL STATSMINISTEREN I KINA

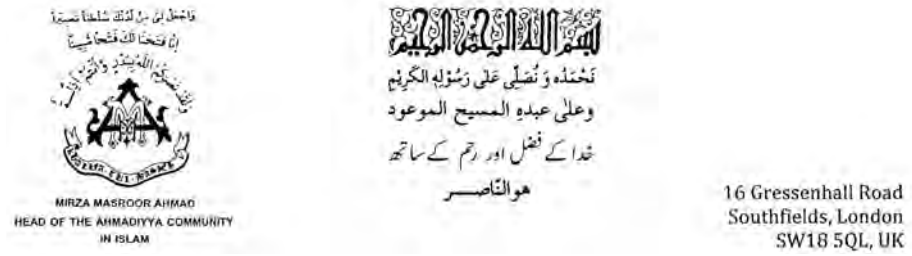

Til Hans Eksellense
Forman for Folkerepublikkens Kinas statsråd
Hr. Wen Jiabao
Zhongnanhai, Kina

9 April 20l2
Kjære statsminister

Jeg sender deg dette brevet gjennom en av våre representanter for Ahmadiyya Muslim Jama'at. Han er president for vår menighet i Kababir, Israel, og var invitert av Kinas minoritetsminister. Vår representant ble introdusert for kinesiske tjenestemenn under et besøk av en delegasjon fra Kina, som inkluderte viseminoritetsministeren, til vårt misjonshus i Kababir.

Ahmadiyya Muslim Jama'at er en menighet i islam som tror at den Messias og Reformator som var forutbestemt at skulle komme i denne tidsalder som Mahdi for å rettlede muslimer, som Messias for å rettlede de kristne og som en veileder for reformasjonen av hele menneskeheten, virkelig har kommet i henhold til profetiene til Den hellige Profeten Muhammad (fred være med ham), og således har vi akseptert ham. Hans navn var Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (fred være med ham), fra Qadian i India. I henhold til Gud den Allmektiges befaling grunnla han Ahmadiyya Muslim Jama'at i 1889. Da han gikk bort i 1908, hadde hundrevis av tusen mennesker tredd inn i menigheten. Etter hans bortgang ble Kalifat-institusjonen opprettet. Nå er vi i perioden til det femte kalifatet, og jeg er den femte kalif etter Den utlovede Messias (fred være med ham).

Et ekstrem viktig og grunnleggende aspekt ved vår lære er at i denne tidsalder vil religiøse kriger ta slutt. Videre tror vi at en som ønsker å overbringe eller spre en hvilken som helst lære, må bare gjøre det i en ånd og atmosfære av kjærlighet, medfølelse og brorskap, slik at han kan bli kilden til å skape fred, forsoning og harmoni. Dette viktige aspektet, som er basert på islams sanne lære, blir promotert og spredt av Ahmadiyya Muslim Jama'at i hele verden. Menigheten er nå spredt i over 200 land i verden, og består av millioner av tilhengere.

Jeg ønsker å overbringe følgende beskjed til deg: at verden for tiden gjennomgår en meget fryktelig og farlig periode. Sannelig, det virker som at vi raskt nærmer oss en verdenskrig. Du er leder av en stor supermakt. I tillegg bor en stor del av verdens befolkning under ditt styre. Du besitter også retten til å bruke vetoretten når det trengs i FN. Derfor, i dette henseende, er min forespørsel til deg å bruke din rolle for å redde verden fra ødeleggelsen som fremtrer foran oss. Uavhengig av nasjonalitet, religion, klasse eller tro må vi alle gjøre alt vi kan for å redde

menneskeheten.

I Kina har det vært stor fremgang og forandring etter at revolusjonen fant sted. Ærede Mao Zedong, som var en stor leder for din nasjon, la grunnlaget for høye moralske standarder, som også med andre ord kan beskrives som de mest ypperlige standarder for menneskelige verdier.

Selv om du ikke tror på Guds eksistens og dine prinsipper er basert på moral, ønsker jeg å gjøre det klart at vår Gud, som er den Gud beskrevet av islam, åpenbarte Koranen som en rettledning for hele menneskeheten, og Koranen innprenter all slik moral som du følger, men den er også fylt med enda mer moralsk rettledning. Den inneholder en vakker lære som forklarer måten å hjelpe menneskeheten og etablere menneskelige verdier. Hvis verden – særlig den muslimske verden – følger disse lærene til Koranen, vil alle problemer og konflikter bli løst og en atmosfære av fred og harmoni vil skapes.

I dag prøver Ahmadiyya Muslim Jama'at å fremme dette forsett og mål i alle deler av verden. Gjennom våre fredssymposier og gjennom tallrike møter som jeg holder med ulike typer mennesker og grupper fra alle samfunnslag, minner jeg verden om dette vesentlige mål. Det er min bønn at verdens ledere handler med visdom og ikke lar gjensidig fiendskap mellom nasjoner og folk på en liten skala bryter ut i en global konflikt. Det er også min oppfordring til deg at, som en stor supermakt i verden, dere spiller deres rolle for å skape verdensfred. Redd verden fra de fryktelige konsekvensene av en verdenskrig, for hvis en slik krig bryter ut, vil den ende med bruken av atomvåpen. Det er ganske sannsynlig at som et resultat vil deler av visse land og områder i verden bli utslettet fra jordens overflate. Effektene og ettervirkningene av en atomkrig vil ikke kun være begrenset til øyeblikkelig ødeleggelse, snarere vil de langsiktige konsekvensene resultere i at fremtidige generasjoner vil bli født handikappet og med defekter. Så bruk all din energi, evner og ressurser på å redde menneskeheten fra slike forferdelige konsekvenser. Til syvende og sist vil det tjene din egen nasjon å gjøre dette. Det er min bønn at alle verdens land, store og små, forstår dette budskapet.

Med de beste ønsker og bønner

Vennlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD

Khalifatul-Masih V

Overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL STORBRITANNIAS STATSMINISTER

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Statsminister av Storbritannia
Rt. Hon. David Cameron
10 Downing Street, London
SW1A 2AA
Storbritannia

15 April 2012

Kjære statsminister

I lys av den farlige og utrygge situasjonen som verden fortiden passerer gjennom, følte jeg det nødvendig å skrive til deg. Som statsminister av Storbritannia, har du myndighet til å ta avgjørelser som vil påvirke fremtiden for ditt land, og verden for øvrig. I dag står verden i akutt behov for fred fordi gnister av krig kan sees over hele verden. Strid mellom land på en liten skala truer med å bryte ut i en global konflikt. Vi iakttar at situasjonen i verden i dag likner på situasjonen i 1932, både økonomisk og politisk. Det er også mange andre likheter og paralleller som til sammen danner det samme bildet i dag som ble bevitnet like før utbruddet av andre verdenskrig. Om disse gnistene skulle noen gang virkelig antennes, vil vi være vitne til det skremmende scenarioet av en tredje verdenskrig.

Med mange land, store og små, som innehar kjernefysiske våpen, ville en slik krig utvilsomt innebære bruk av atomvåpen. Våpen tilgjengelig i dag er så ødeleggende at de kunne føre til generasjon etter generasjon med barn som blir født med alvorlige genetiske eller fysiske mangler. Japan er et land som har opplevd de avskyelige konsekvensene av atomkrig, da den ble angrepet med kjernefysiske bomber under andre verdenskrig som tilintetgjørende to av dens byer. De kjernefysiske bombene som ble brukt på den tiden forårsaket omfattende ødeleggelser, disse hadde imidlertid mye mindre kraft sammenliknet med de atomvåpen som selv små nasjoner besitter i dag. Det er derfor supermaktenes plikt å sette seg ned i fellesskap for å sammen finne en løsning på hvordan man kan redde menneskeheten fra randen av katastrofe.

Det som øker frykten enda mer er viten om at de kjernefysiske våpen i små land kan havne hos krigshissende personer som enten ikke har muligheten, eller som velger å ikke tenke på konsekvensene av sine handlinger. Om stormaktene velger å ikke handle med rettferdighet, fjerne frustrasjoner hos mindre nasjoner og oppta en vis og storstilt politikk, da vil situasjonen raskt kunne komme ut av all kontroll og ødeleggelsen som vil følge er hinsides vår fatteevne og fantasi. Også flertallet av verdens befolkning som virkelig ønske fred vil bli oppslukt av denne ødeleggelsen.

Det er derfor mitt brennende ønske og bønn at du og ledere av alle store nasjoner skulle forstå denne fryktelige virkeligheten, og i stedet for å vedta aggressiv politikk og anvende makt til å oppnå deres hensikt og mål, heller skulle bestrebe seg på å innlemme en politikk som fremmer og sikrer rettferdighet.

Om vi betrakter den siste tiden, hersket Storbritannia over mange land og etterlot seg en høy standard for rettferdighet og religiøs frihet, spesielt i subkontinentet India og Pakistan. Da grunnleggeren av Ahmadiyya Muslim Jama'at gratulerte Hennes Majestet dronning Victoria på hennes diamant jubileet og formidlet til henne islams budskap, ba han Gud spesielt om å sjenerøst belønne den britiske regjeringen på grunn av dens upartiske og rettferdige styringsmåte. Han roste den britiske regjeringen mye for dens rettferdige politikk og for å gi religionsfrihet. I dag regjerer ikke den britiske regjeringen lenger over subkontinentet, men prinsippet om religionsfrihet er fortsatt dypt forankret i det britiske samfunnet og dets lover, som gir enhver religiøs frihet og like rettigheter. I år feirer vi diamantjubileet av Hennes Majestet dronning Elizabeth II, som gir Storbritannia en unik mulighet til å demonstrere sine standarder for rettferdighet og ærlighet overfor verden. Ahmadiyya Muslim Jama'ats historie viser at vi alltid har anerkjent denne rettferdighet når den enn har blitt vist av Storbritannia. Vi håper at også i fremtiden vil rettferdighet være en definerende karakteristikk ved den britiske regjeringen, ikke bare i religiøse saker, men at du i enhver henseende aldri vil glemme din nasjons gode kvaliteter fra fortiden, og at Storbritannia vil spille sin rolle i å skape verdensfred i den situasjonen som råder i verden i dag.

Det er min anmodning at vi etter beste evne må prøve å slukke flammer av hat på hvert nivå og i alle retninger. Bare hvis vi lykkes i dette arbeidet, vil vi kunne sikre en lysere framtid for våre kommende generasjoner. Men om vi mislykkes i denne oppgaven, bør det ikke være noen tvil i våre sinn om at som et resultat av kjernefysisk krigføring, vil våre kommende generasjoner måtte bære de forferdelige konsekvensene av våre handlinger, og de vil aldri tilgi sine eldre for å ha ledet verden mot en global katastrofe. Jeg minner deg igjen på at Storbritannia er også et av de landene som kan og utøver innflytelse i den utviklede delen av verden, så vel som i utviklingsland. Du kan veilede denne verden, om du ønsker, ved å oppfylle kravene om likhet og rettferdighet. Derfor bør Storbritannia og andre stormakter spille sin rolle i å etablere fred i verden. Måtte Gud, den Allmektige, gjøre deg og andre ledere i verden i stand til å forstå dette budskapet.

Med vennlig hilsen og med bønner,

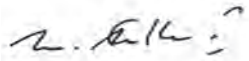

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL FORBUNDSKANSLER I TYSKLAND

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Hennes Eksellense
Tysklands forbundskansler
Angela Merkel
Bundeskanzleramt
Willy-Brandt-Str. 1
10557 Berlin

15 April 2012

Kjære forbundskansler

I lys av de alarmerende og ekstremt bekymringsverdige tilstandene i verden i dag, har jeg ansett det som nødvendig å skrive til deg. Som forbundskansler for Tyskland, et land som har betydelig makt og påvirkning i verden, har du myndighet til å ta avgjørelser som vil påvirke ditt land og verden i sin helhet. Nå som verden deles opp i blokker, ekstremisme øker, og den økonomiske og politiske situasjonen forverres, haster det med å slukke alle former for hat og legge grunnlaget for fred. Dette kan kun oppnås ved å respektere enhver følelse til enhver person. Siden dette ikke blir etterfulgt på riktig måte, med oppriktighet og fromhet, dreier imidlertid situasjonen i verden hurtig ut av kontroll. Vi ser at de fleste land ikke tilfredsstiller kravene til rettferdighet, noe som har resultert i at grunnlaget for enda en verdenskrig er lagt. Mange land, både små og store, er nå i besittelse av atomvåpen. Så hvis en verdenskrig nå bryter ut, er det sannsynlig at den ikke vil utkjempes med konvensjonelle våpen; den vil i stedet bli utkjempet med atomvåpen. Ødeleggelsen som vil være et resultat av en kjernefysisk konflikt vil være ytterst katastrofale. Effekten av dette vil ikke bare begrenses til rett etterpå. I stedet vil fremtidige generasjoner lide av deres ettervirkinger i lang tid, og vil bli født med alvorlige medisinske og genetiske skader.

Det er således min tro at for å skape verdensfred trenger man sann rettferdighet, og følelsene og de religiøse skikkene til alle mennesker bør respekteres. Jeg setter pris på at mange vestlige land sjenerøst har tillatt folk fra fattige eller underutviklede nasjoner å bosette seg i sine respektive land, av hvilke det også er muslimer. Det er utvilsomt en minoritet av såkalte muslimer som handler fullstendig upassende og skaper mistro i sinnene til folk i vestlige nasjoner. Det burde imidlertid være klart at deres handlinger ikke har noe sammenheng med Islam i det hele tatt. Slike ekstremister elsker egentlig ikke Den hellige Profeten Muhammad (fred være med ham), som brakte et budskap av fred, kjærlighet og forsoning til verden. Handlingene til en håndfull villedete mennesker burde faktisk ikke brukes som grunnlag for å komme med innsigelser mot vår religion og å såre følelsene til majoriteten av muslimer som er oppriktige og uskyldige.

Fred i samfunnet er en prosess som går begge veier, og kan bare opprettes hvis alle parter jobber sammen for gjensidig forsoning. På grunn av skepsisen i sinnene til folk i Vesten, blir reaksjonene til enkelte ikke-muslimer verre dag for dag slik at det skapes en kløft mellom den muslimske og ikke-muslimske verden, i stedet for at relasjoner mellom nasjoner og folk forbedres.

Vi ser at på grunnlag av villedete handlinger til visse muslimske grupper og nasjoner, foretrekker noen stormakter egeninteresser fremfor ærlighet og rettferdighet. Noen av de mektige land i verden ønsker å ha lett tilgang til rikdommen og ressursene til visse land og ønsker at rivaliserende land ikke skal ha full tilgang til de samme ressursene. Det er derfor beslutninger ofte begrunnes med å hjelpe folk eller skape verdensfred. Videre er en viktig faktor underliggende den nåværende politiske situasjonen i verden den økonomiske nedgangen, som drar oss mot enda en verdenskrig. Hvis man virkelig handlet med sannhet, ville noen land dra nytte av hverandre på skikkelig vis, ved å lage passende industrielle og økonomiske bånd, basert på ærlighet. De ville ikke forsøke å dra urettmessig nytte av hverandres ressurser, men isteden søke å komme sammen og gjensidig hjelpe hverandre. Kort sagt er den uorden som råder i verden i dag basert på én overordnet faktor, og det er en fullstendig mangel på rettferdighet, noe som forårsaker omfattende angst og uro.

Det er således min oppfordring at du gjør ditt ytterste for å hindre en verdenskrig fra å bryte ut. Bruk all din energi, dine ressurser og innflytelse på å redde verden fra den forferdelige ødeleggelse som truer fremfor oss. Ifølge rapporter vil Tyskland forsyne Israel med tre avanserte ubåter som kan væpnes med kjernefysiske våpen. En tysk professor har sagt at en slik avgjørelse kun vil tjene til å få den allerede økte spenningen mellom Israel og Iran til å blusse opp. Vi må huske at kjernefysiske våpen ikke bare er i stormaktenes besittelse; til og med relativt mindre land er nå i besittelse av kjernefysiske våpen. Det som er bekymringsverdig er at i noen av de mindre landene er lederne krigshissige og virker ubekymret med tanke på konsekvensene av å bruke slike våpen. Det er derfor jeg enda en gang ydmykt ber om at du gjør ditt beste for å opprette verdensfred. Det burde ikke være noen tvil om at hvis vi feiler i denne oppgaven, vil kjernefysisk konflikt forårsake ødeleggelse som vil føre til at generasjon etter generasjon vil fødes med defekter, og som aldri vil tilgi sine eldre for å ha ledet oss inn i en global katastrofe. Måtte den Allmektige Gud gjøre deg og alle verdens ledere i stand til å forstå dette budskapet.

Med de beste ønsker og med bønn

Vennlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende
Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL FRANKRIKES PRESIDENT

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Frankrikes president
Hans eksellense François Hollande
Palais de l'Elysee
55, Rue du Faubourg Saint-Honore
75008 Paris, France

16 Mayi 2012

Kjære Hr. president

Alle først ønsker jeg å bruke denne anledningen til å gratulere deg over å ha blitt valgt til Frankrikes nye president. Dette er visselig et stort ansvar som har blitt gitt deg, og således håper og ber jeg om at Frankrikes folk, og sannelig hele verden, vil dra nytte av ditt lederskap. I lys av den raskt forverrede tilstanden i verden, skrev jeg nylig et brev til din forgjenger, president Nicolas Sarkozy. I brevet påminnet jeg president Sarkozy om hans ansvar som en leder i verden om å støtte rettferdighet, og jeg ba ham om å bruke all sin makt og innflytelse til å forhindre utbrudd av en verdenskrig. Som den nyvalgte presidenten i Frankrike, følte jeg at det var nødvendig å skrive samme budskap til deg også, fordi du nå har myndighet til å ta beslutninger som vil påvirke din nasjon og verden i sin helhet. Jeg mener at verdens regjeringer burde være ekstremt bekymret for den nåværende situasjonen i verden. Urettferdigheter og fiendskap mellom nasjoner truer med å koke over i en global konflikt. I det siste århundre har to verdenskriger blitt utkjempet. Etter første verdenskrig ble Folkeforbundet etablert, men rettferdighetens krav ble ikke oppfylt, noe som ledet til andre verdenskrig, som kuliminerte i bruken av atombomber. Deretter ble De forente nasjoner etablert for å beskytte menneskerettigheter og for å ivareta verdensfreden. Således ble virkemidlene for å unngå krig vurdert. Likevel finner vi at grunnlaget for en tredje verdenskrig allerede har blitt lagt. Tallrike land, både små og store, besitter atomvåpen. Det som vekker bekymring er at noen av de mindre atommaktene er uansvarlige og uvitende om de ødeleggende konsekvensene av slike våpen. Det er ikke utenkelig at hvis kjernefysiske våpen brukes, vil de forferdelige ettervirkningene fremtre øyeblikkelig, og den dag vil være som Dommedag. Våpnene som er tilgjengelig i dag er så ødeleggende at de vil kunne lede til at flere generasjoner barn fødes med sterke genetiske eller fysiske defekter. Det sies at i Japan, landet som har erfart den voldsomme ødeleggelsen til atomkrig, selv om syv årtier har passert, fortsetter effektene av atombombene å vise seg hos nyfødte barn.

Det er således min ærbødige forespørsel at du gjør ditt ytterste for å fjerne fiendskapet og mistroen mellom den muslimske og ikke-muslimske verden. Noen europeiske land

har betydelige reservasjoner med hensyn til islams lære og tradisjoner og har lagt visse restriksjoner på dem, mens andre tenker på hvordan de kan gjøre det. Fiendskapet som noen ekstremistiske såkalte muslimer allerede har mot Vesten vil kunne lede dem til å reagere på en uheldig måte, som vil lede til ytterligere religiøs intoleranse og uoverensstemmelse. Imidlertid er islam en fredelig religion som ikke lærer oss å begå urett for å forhindre noe urett. Vi, Ahmadiyya Muslim Jama'at, følger dette prinsipp og tror på fredelige løsninger i alle saker.

Dessverre finner vi at en liten minoritet blant muslimer presenterer et helt forvrengt bilde av islam og handler ut i fra deres feilaktige overbevisning. Jeg sier ut av kjærlighet til Den hellige Profeten Muhammad (fred være med ham), som var en "Barmhjertighet for hele menneskeheten", at du ikke må tro at dette er den sanne islam og således bruker slike feilaktige handlinger som en tillatelse til å såre følelsene til den fredlige majoriteten av muslimer. Nylig skjøt og drepte en ubarmhjertig og hjerteløs person noen franske soldater sør i Frankrike uten grunn, og så noen dager senere gikk han til en skole og drepte tre uskyldige jødiske barn og en av deres lærere. Vi ser også at slike onde handlinger jevnlig skjer i andre muslimske land, og således gir alle disse handlingene islams motstandere påskudd til å gi uttrykk for sitt hat og som et grunnlag på hvilke de kan forfølge sine mål i stor skala. Som muslim vil jeg gjøre det helt klart at islam ikke tillater noen form for overgrep eller undertrykkelse. Den hellige Koranen anser drap på en uskyldig person uten grunn som å drepe hele menneskeheten. Koranen sier videre at selv hvis et land eller folk bærer fiendskap mot dere, må det ikke hindre dere fra å handle på en helt rettferdig og rimelig måte når dere omgås dem. Fiendskap og rivalisering må ikke lede dere til hevn eller å handle på en urimelig måte. Hvis dere ønsker å løse konflikter på den beste måte, forsøk å finne fredelige løsninger. Jeg setter pris på at mange vestlige land med sjenerøsitet har tillatt folk fra fattige eller underutviklede land å bosette seg i deres respektive land, hvoriblant det også er muslimer. Mange muslimer bor i ditt land og er således også dine borgere. Majoriteten er lovlydig og oppriktige. Ahmadiyya Muslim Jama'at følger og fremmer dette budskapet i hele verden. Dette er også mitt budskap til deg, at hvis denne sanne læren til islam spres overalt, vil fordringene om å vise kjærlighet til sin nasjon og fred forbli etablert i ethvert land og mellom jordens land.

Min ærbødige forespørsel til deg, og sannelig til alle verdens ledere, er at isteden for å bruke makt for å undertrykke andre nasjoner, bør dere bruke diplomati, dialog og visdom. Stormaktene i verden, slik som Frankrike, bør spille sin rolle for å skape fred. De må ikke bruke mindre nasjoners handlinger som et påskudd for å ødelegge harmonien i verden. Derfor minner jeg deg igjen om å gjøre ditt beste for å forhindre at stormakter og mindre makter bryter fram i en tredje verdenskrig. Det bør ikke være noen tvil i våre sinn at om vi feiler i denne sak, vil effekten og ettervirkningen av en slik krig ikke bare være begrenset til de fattige nasjonene i Asia, Europa og Amerika, snarere, våre fremtidige generasjoner vil måtte bære de forferdelige konsekvensene av våre handlinger og barn overalt i verden vil bli født med defekter. Det er min bønn at verdens ledere handler med visdom, og ikke tillater gjensidig fiendskap mellom nasjoner og folk på et småskalanivå i å bryte ut i en global konflikt. Måtte den Opphøyde Gud gjøre deg, og alle verdens ledere, i stand til å forstå dette budskapet.

Med beste ønsker og bønn,

Med vennlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL DRONNINGEN AV STORBRITANNIA

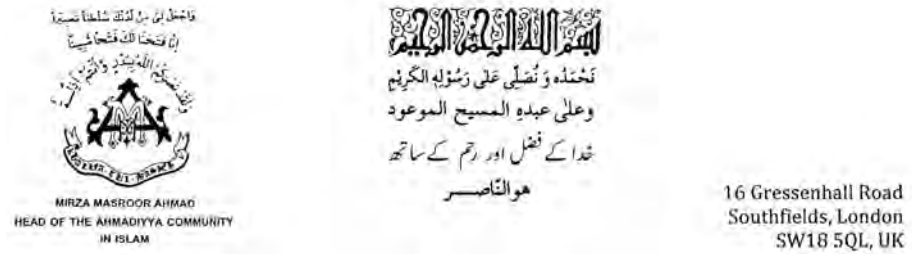

Hennes Majestet, dronning Elisabeth II
Dronning av Storbritannia og samvelderikene
Buckingham Palace¬
London, SW1A 1AA
United Kingdom

19 April 2012

Deres Majestet

Som overhode for Ahmadiyya Muslim Jama'at, og på vegne av millioner av medlemmer av Ahmadiyya Muslim Jama'at verden rundt, ønsker jeg å uttrykke mine dyptfølte gratulasjoner til Hennes Majestet dronningen, ved diamantjubileumets gledelige anledning. Vi er spesielt takknemlige overfor Den allmektige Gud som har gjort det mulig for oss å delta på denne strålende feiring. Spesielt er alle ahmadimuslimer som er statsborgere i Storbritannia veldig glade og stolte av diamantjubileet. Jeg vil derfor på deres vegne overbringe oppriktige og dyptfølte gratulasjoner til Hennes Majestet. Måtte Den opphøyde Gud gjøre det slik at vår sjenerøse dronning alltid vil være lykkelig og tilfreds.

Jeg bønnfaller Den edle Gud som skapte himlene og jorden, og fylte dem med talløse velsignelser til vårt livsopphold, om at Han alltid måtte gi vår dronning, hvis sjenerøse styre omfatter mange selvstendige stater og samveldsnasjoner, med ro, fred og sikkerhet. Akkurat slik Hennes Majestet er elsket og respektert av alle sine undersåtter, unge som gamle, er det vår bønn at Hennes Majestet skal elskes av Guds engler. Måtte Den allmektige og Sterke Gud la det regne ned av Sine talløse spirituelle gaver og velsignelser over Hennes Majestet, slik Han rikelig har skjenket henne verdslige velsignelser.
Måtte det skje slik at alle denne store nasjons borgere gjennom disse velsignelser lærte å kjenne Den høyeste Herre og leve i gjensidig kjærlighet og hengivenhet. Måtte alle borgere i Storbritannia uavhengig av farge, tro, nasjonalitet og religion respektere og ære hverandre, i en slik grad at den positive effekten og påvirkningen fra denne holdning strekker seg forbi disse strender og til folk i andre land i verden. Måtte verden, som i dag er viklet inn i kriger, uro og fiendeskap i stedet bli et tilholdssted for fred, kjærlighet, broderskap og vennskap. Jeg er av den sterke overbevisning at Hennes Majestets visjon og innsats kan spille en fremtredende rolle i retning av å oppnå dette kritiske og overordnete mål.

I forrige århundre ble to verdenskriger utkjempet hvor millioner av liv gikk tapt. Hvis det som i dag er misnøye mellom nasjoner fortsetter å øke, vil det til slutt lede til et utbrudd av enda en verdenskrig. Den sannsynlige bruk av kjernefysiske våpen i en verdenskrig vil bety at verden

vil bli vitne til hittil ukjente og grusomme ødeleggelser. Måtte Gud forhindre en slik katastrofe fra å skje og måtte alle verdens folk bruke visdom og fornuft. Jeg ber Hennes Majestet ydmykt om å bruke den gledelige feiringen diamantjubileet er, som en tjeneste for menneskeheten, til å minne alle mennesker om at alle nasjoner, enten små eller store, burde leve i gjensidig kjærlighet, fred og harmoni.

I denne sammenheng vil jeg på denne lykkelige anledning diamantjubileet er, ydmykt be Hennes Majestet fortelle verden budskapet om at tilhengere av enhver religion, og også de som ikke tror på Gud, burde respektere følelsene til folk som tilhører en annen tro. Misoppfatninger om Islam er i dag veldig utbredt i verden. På den ene side sårer dette følelsene til fredselskende muslimer, og på den andre siden utvikles det forakt og mistillit til Islam i ikke-muslimers hjerter. Det vil således være en svært god handling og en tjeneste til tilhengere av alle religioner, og faktisk hele verden, om Hennes Majestet råder alle mennesker til å respektere religioner og deres tilhengere. Måtte Den edle Herre gi Sin hjelp og unnsetning til vår dronning i oppfyllelsen av dette målet.
Som jeg sa i begynnelsen av dette brevet, er jeg overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at. I denne forbindelse ønsker jeg å gi en kort framstilling av vår menighet. Ahmadiyya Muslim Jama'at tror fast tro på at Den utlovede Messias og Reformator, og som ifølge profetiene til Den hellige Profeten Muhammad (fred være med ham) og tidligere profeter var forutbestemt å skulle stå frem i denne tiden, er ingen andre enn Hazrat Mirza Ghulam Ahmad fra Qadian (fred være med ham). I 1889 grunnla han en rent og fromt menighet – Ahmadiyya Muslim Jama'at. Formålet med å lage denne menigheten var for å etablere et forhold mellom mennesket og Gud og for å trekke folk mot å oppfylle hverandres rettigheter slik at de kan leve i gjensidig respekt og velvilje. Da Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (fred være med ham) døde i 1908, hadde han ca. 400 000 tilhengere. Etter hans bortgang ble khilafat-systemet etablert i samsvar med Den guddommelige vilje, og for tiden er denne Guds ydmyke tjener Den utlovede Messias (fred være med ham) femte kalif. Ahmadiyya Muslim Jama'at forsøker således å videreføre sin grunnleggers misjon verden rundt. Vårt budskap handler om kjærlighet, forsoning og brorskap, og vårt motto er "Kjærlighet til alle, ikke hat mot noen". Faktisk omfatter dette Islams vakre lære i et nøtteskall.

Det vil være relevant å her nevne at det er en trivelig tilfeldighet at i Grunnleggeren av Ahmadiyya Muslim Jama'ats tid ble dronning Victorias diamantjubileum feiret. Grunnleggeren av Ahmadiyya Muslim Jama'at skrev da en bok som het "En gave til dronningen", i hvilket han skrev et gratulasjonsbudskap til dronning Victoria. I sitt budskap gratulerte Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (fred være med ham) dronningen med sitt diamantjubileum og for måten alle borgerne under hennes styre, inkludert folk i Indias subkontinent, hadde rettferdighet, religionsfrihet og levde i fred. Han presenterte Islams vakre lære og forklarte formålet med sitt komme og hvem han hevdet å være. Selv om folk på subkontinentet nå har fått sin selvstendighet av de britiske myndigheter, så er det faktum at i England har myndighetene tillatt folk fra forskjellige bakgrunner og religioner å bo her, og har gitt dem alle like rettigheter, religionsfrihet, og frihet til å ytre og spre sin tro, rikelig med bevis på Englands veldig høye nivå av toleranse.

I dag bor det tusenvis av ahmadimuslimer i Storbritannia. Mange av de har flyktet hit for å søke tilflukt fra forfølgelse de sto overfor i sine egne land. Under Hennes Majestets sjenerøse styre nyter de et fredfullt liv hvor de får rettferdighet og religionsfrihet. For denne sjenerøsiteten vil

jeg igjen uttrykke min hjertefølte takknemlighet til vår edle dronning.

Jeg vil avslutte brevet med følgende bønn for Hennes Majestet, som faktisk er den samme bønn som ble bedt for Hennes Majestet dronning Viktoria av grunnleggeren av Ahmadiyya Muslim Jama'at:
"Å Mektige og Edle Gud! Gjennom Din nåde og velsignelser, la vår ærede dronning alltid være glad, slik som vi lever gledelig under hennes velgjørende og gode styre. Allmektige Gud! Vær snill og kjærlig mot henne slik som vi lever i fred og velstand under hennes sjenerøse og gode styre."

Videre er det min bønn at måtte Gud den Opphøyde rettlede vår ærede dronning på en måte som behager Ham. Måtte den Allmektige Gud også lede Hennes Majestets etterkommere slik at de blir etablert i sannheten og også leder andre mot den. Måtte rettferdighetens og frihetens egenskaper fortsette å være det britiske monarkiets veiledende prinsipper. Jeg gratulerer fra mitt hjerte Hennes Majestet enda en gang ved denne veldig gledelige anledning. Jeg presenterer mine dyptfølte og oppriktige gratulasjoner til vår edle dronning.

Med de beste ønsker og bønn,
Med vennlig hilsen

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende Ahmadiyya Muslim Jama'at

BREV TIL IRANS ÅNDELIGE OVERHODE

16 Gressenhall Road
Southfields, London
SW18 5QL, UK

Øverste leder av den islamske republikken Iran
Ayatollah Syed Ali Hosseini Khamenei
Teheran, Iran

14 Mai 2012

Kjære Ayatollah,

Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu,

Den Allmektige Allah har gjort deg i stand til å tjene islam i Iran, og for tiden fungerer regjeringen i Iran under gitt oppsyn. Dette krever at vi gjør vårt beste for å formidle islams rette lære til verden. Som muslimer bør vi anstrenge oss for lære verden å leve i fred, kjærlighet og harmoni. Særlig muslimske ledere bør raskt gi dette oppmerksomhet. Av denne grunn ber jeg deg om å dra din regjerings oppmerksomhet mot dens forpliktelser for å skape fred i verden. Hvis Iran blir angrepet, har den rett til å forsvare seg for å beskytte landet, men den bør ikke starte aggresjon og ta første steg inn i noen konflikt. I stedet bør man anstrenge seg for å legge til side religiøse forskjeller og prøve å forenes i felles verdier. Det er denne tilnærmingen vi finner at ble tatt i bruk i islams historie.

Jeg skriver dette brevet til deg fordi jeg tror på og er etterfølger og Kalifen til Den utlovede Messias og Imam Mahdi (fred være med ham), hvis komme i denne tidsalder ble forutsagt av Den hellige Profeten Muhammad (fred være med ham). Menigheten som han grunnla er kjent som Ahmadiyya Muslim Jama'at. Ved Allahs nåde har menigheten nå spredt seg til 200 land i verden og har millioner av oppriktige tilhengere rundt om i verden. Det er vårt sterke ønske å lede verden henimot å leve i gjensidig kjærlighet og fred. For å oppnå dette, gir jeg stadig formaninger til folk fra alle samfunnslag. Således skrev jeg nylig til Israels statsminister, presidenten i USA og også til andre ledere i verden. Jeg har også skrevet til pave Benedikt XVI i dette henseende.

Som den åndelige lederen av en stor islamsk nasjon håper jeg at du vil være enig i at hvis hele den muslimske Ummah forenes og arbeider sammen, kan verdensfred skapes. Vi bør ikke meningsløst fylle brensel til fiendskap og nag; snarere bør vi søke etter muligheter for å skape fred og harmoni. Videre bør selv ikke fiendskap eller motstand mot andre være blottet for rettferdighet. Dette er hva vi har blitt lært i Den hellige Koranen:

"Å dere som tror, vær standhaftige for Allah (idet dere er) vitner med rettferdighet. Og la ikke fiendskap til et folk forlede dere til synd, så dere ikke handler rettferdig. Vær rettferdige! – det er nærmere gudsfrykt. Og frykt Allah, sannelig Allah er vel vitende om det dere gjør." (Surah Al-Maidah 5, vers 9).

Måtte Allah gjøre hele den muslimske Ummah og alle muslimske regjeringer i stand til å forstå mitt budskap slik at de kan gjøre seg klare til å spille sine respektive roller i et forsøk på å skape fred i verden.

Det er min kjærlighet for menneskeheten, utviklet av min kjærlighet for hele den muslimske Ummah, og også fordi jeg selv er et medlem av Ummaen til "Barmhjertigheten for hele menneskeheten", som har fått meg til å skrive dette brevet. Måtte Allah gjøre alle lederne i verden i stand til å forstå mine ord og måtte de spille en aktiv rolle i å skape verdensfred. Ellers, hvis hastverket og hensynsløsheten til noen nasjon leder til full krig mellom to nasjoner, vil en slik konflikt ikke kun være begrenset til kun de landene; snarere vil krigens flammer omslutte hele verden. Det er således helt plausibelt at en verdenskrig vil bryte ut, som ikke vil bli kjempet med konvensjonelle våpen, men snarere med atomvåpen. En kjernefysisk krig vil resultere i slike forferdelige og ødeleggende konsekvenser at dens ettervirkning ikke bare vil påvirke de som på det tidspunktet er i verden, snarere vil de langsiktige konsekvensene av en slik krig gi den forferdelige "gaven" til fremtidige generasjoner av å bli født med handikap og defekter. Av denne grunn bør ingen land tro at de er trygge for den forestående katastrofen.

Jeg ber derfor igjen, i navnet til Allah og Hans Sendebud og ut av medfølelse og kjærlighet til menneskeheten, at du spiller din rolle for å skape fred i verden.

Med de beste ønsker og med bønn,

Wassalam,
Med vennlig hilsen,

MIRZA MASROOR AHMAD
Khalifatul-Masih V
Overhode for den verdensomspennende
Ahmadiyya Muslim Jama'at

FRA FORLEGGEREN

Alle referanser fra Koranen er fra den norske oversettelsen av Den hellige Koranen utgitt av Ahmadiyya Muslim Jama'at. Navnet til Islams hellige profet, Muhammad[sa], er etterfulgt av symbolet "sa". Dette er en forkortelse for den arabiske hilsenen sallallahu 'alaihi wa sallam, som betyr "Måtte Allahs fred og velsignelser være med ham". Navnene på andre profeter følges av symbolet "as", en forkortelse for 'alaihis-salam, som betyr "fred være med ham". Symbolet "ra" følger navnene til disiplene til Den hellige Profeten[sa] og til Den utlovede Messias[as], og står for radiyallahu 'anhu/'anha/'anhum, som betyr "Måtte Allah være fornøyd med ham / henne / dem". Symbolet "aba" følger navnet til det nåværende overhode for Ahmadiyya Muslim Jama'at, Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V, og står for ayyadahullahu Ta'ala binasrihil-'Aziz, som betyr "Måtte Den Allmektige Allah hjelpe ham med Sin mektige hjelp". De faktiske hilsenene er generelt ikke skrevet ut i sin helhet, men de bør likevel forstås som gjentatt i sin helhet ved hvert tilfelle.

Translitterasjonen av arabiske ord til det latinske alfabet er gjort med utgangspunkt i en forenklet variant av ISO 233, begrenset til bokstaver som finnes i det norske alfabetet.

ا i begynnelsen av et ord, uttales som a, i, o, innledet med en svak aspirasjon, som h i det engelske ordet honour.
ث *th*, uttales som th i det engelske ordet thing.
ح *ḥ*, en guttural aspirant, sterkere enn h.
خ *kh*, uttales som ch i det skotske ordet loch.
ذ *dh*, uttales som det engelske th i that.
ص *ṣ*, sterkt artikulert s.
ض *ḍ*, likt det engelske th i this.
ط *ṭ*, sterkt artikulert palatal t.
ظ *ẓ*, sterkt artikulert z.
ع ‘, a en sterk guttural, uttalelsen må læres ved gehør.
غ *gh*, tilnærmet stemt dorso-uvular frikativ (skarre-r).
ق *q*, en dyp guttural k-lyd.
ء ’, uttales med et slags støt i stemmen.

Vokaler representeres av a, i, o, u, ai og au.

Konsonantene som ikke er inkludert i listen har samme fonetiske verdi som i de viktigste språkene i Europa.Vi har ikke translitterert ord fra arabisk, persisk og urdu som har blitt en del av det norske språk, for eksempel: Islam, Koranen, mahdi, jihad, ramadan, hadith, umma.

Forlegger

ORDFORKLARINGER

Ahmadiyya Muslim Jama'at – Menigheten til de muslimene som har akseptert Hazrat Mirza Ghulam Ahmad[as] fra Qadian som Den utlovede Messias og Mahdi. Menigheten ble grunnlagt av Hazrat Mirza Ghulam Ahmad[as] i 1889, og er nå under lederskapet til hans femte khalifah - Hazrat Mirza Masroor Ahmad (måtte Allah hjelpe ham). Menigheten er også kjent som Jama'at-e-Ahmadiyya. Et medlem av menigheten kalles for en ahmadiyyamuslim, eller bare en ahmadi.

Al-Imam al-Mahdi – Tittelen gitt til Den utlovede Reformator av Den hellige Profeten Muhammad[sa]; det betyr den rettledede leder.

Amin – Et betegnelse som sies etter en bønn, og betyr "Måtte Allah la det skje".

Assalamu 'alaikum wa rahmatullahi wa barakatohu – Den tradisjonelle muslimske hilsenen, som betyr "fred være med dere, og Allahs barmhjertighet og Hans velsignelser".

Den hellige Profeten[sa] – En betegnelse brukt om grunnleggeren av islam, Hazrat Muhammad, måtte Allahs velsignelser og fred være med ham.

Den hellige Koranen – Boken Allah sendte for rettleding av menneskeheten. Den ble åpenbart ord for ord til Den hellige Profeten Muhammad[sa] over en periode på tjuetre år.

Den utlovede Messias[as] – Denne betegnelsen viser til grunnleggeren av Ahmadiyya Muslim Jama'at, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad[as] fra Qadian. Han hevdet å være sendt av Allah i henhold til profetiene til Den hellige Profeten[sa] om al-Imam al-Mahdi (Den rettledede leder) og Messias' komme.

Hazrat – En betegnelse for respekt brukt om personer med beviselig rettferdighet og gudfryktighet; bokstavelig "Hans/Hennes Hellighet".

Khalifah – Etterfølger. Allahs khalifah er en betegnelse brukt om en profet. En profets khalifah viser til hans etterfølger (stedfortreder) som videreføre hans misjon.

Khalifatul-Masih – En betegnelse brukt av Ahmadiyya Muslim Jama'at for å betegne etterfølgerne (stedfortrederne) til Den utlovede Messias[as].

Khilafah – Den bokstavelige meningen av betegnelsen er etterfølgelse.

Mahdi – Den bokstavelige oversettelsen av dette ordet er "den rettledede". Dette er en tittel gitt av Den hellige Profeten Muhammad[sa] til den utlovede Reformator i vår tid.